

since: 2012

2024

kasım
november

no: 73

international humor magazine

fena

mizah

Not
catalogue
it's just
magazine!

ABD'de başkanlık
seçimleri

**Presidential
elections in USA**

104
CARTOONISTS &
AUTHORS FROM
34 DIFFERENT
COUNTRIES

FULLY

168

100
PAGES
CARTOONS!

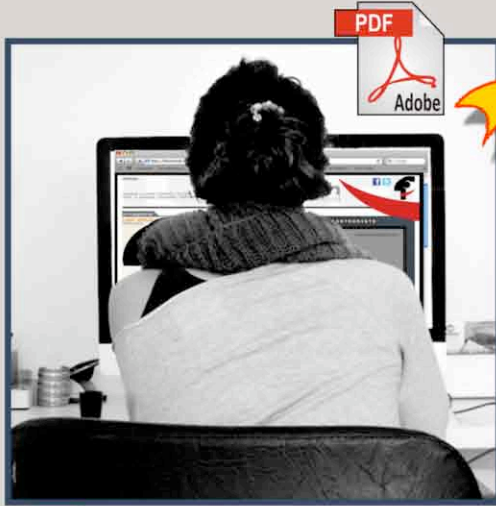
AZİZ YAVUZDOĞAN - Türkiye

AZİZ YAVUZDOĞAN

Published with the contribution of the worldwide artists...

FREE!

How can a printed version of the **fenamizah** e-magazine be done.

fenamizah

If you wish, you can have the pdf file of our e-magazine printed at a digital printing center. Finally; You can read now with your hands by touching. This is a dissimilar excitement!

www.azizyavuzdogan.com

for special collection

fenamizah

No: 73

Kasım/November
2024imtiyaz sahibi / yayın ve
görsel yönetmeni:
editor in chief:Aziz Yavuzdoğan
...kapak karikatürü /
cover cartoon:

Aziz Yavuzdoğan

© FENAMİZAH /
e-dergi / e-magazine

• Dergide yer alan tüm yazı ve çizimlerin her hakkı saklıdır. Yayıncının izni alınarak ya da kaynak gösterilerek kısmen alıntı yapılabilir. Dergide yer alan bütün yazı ve resimlerin yasal sorumluluğu eser sahiplerine aittir...

(Published with the
contribution of the worldwide
authors.)

iletişim/contact:
fenamizah2024@gmail.com

• Her türlü yazı ve çizimlerinizi
elektronik posta adresimize
gönderebilirsiniz...

ACABA
ÇALIŞMALARIMI
GÖNDERSEM YAYIN-
LARLAR MI?

Editör'den...

aziz yavuzdoğan

merhaba..

Sevgili okurlar,
zaman hızla ilerliyor.
7 yıl aradan sonra yeniden maratona başladığımız
Eylül ayından sonra yıl sonuna doğru Kasım
sayımızla yine dolu dolu içerikle karşınızdayız...

Bu sayıda; Dergimizde "History Science" ve "Computing
Through Time" çizgi-öykülerini izlediğiniz, Amerika'da
yaşayan karikatürcü ve akademisyen dostumuz
Dr. Ergun Akleman ile söyleşiyi okuyabilirsiniz...
Bangladeş'te yayınlanan "The Daily Janakanth"
gazetesinin editöryal karikatürcüsü Nasif Ahmed bizimle
iletişime geçerek, çalışmalarını siz okurlarla paylaşmak
istediğini belirtti.

Bu sayıda; Ve yine "İranlı kadın çizerler"den
karikatürler sayfamızla karşılaşacaksınız.

Her ay tanıtımını yaptığımız çizerler sayfalarımızda bu ay, dergimize öteden beri büyük
katkıda bulunan İtalyan sanatçı Assunta Toti Buratti'yi tanıyacaksınız.
Ayrıca; Türkiye'den Ekrem Borazan, İngiltere'den Alexey Talimonov ile Kübalı Alfredo
Martirena'yı da "profil" sayfalarımızda göreceksiniz...

"Dünyanın eski mizah dergileri" bölümümüzü bu ay Türkiye'nin en uzun ömürlü dergisi
"Akbaba"ya ayırdık. "Akbaba" dergisi çizerlerinden Orhan Ural'ı da ölüm yıldönümünde
anmadan geçmeyelim dedik...

Her zamanki gibi, İspanyol gazeteci Francisco Punál Suarez'in mizahi fotoğrafları ile Bosna
ve Hersekli Sabahudin Hadzialic'in yanı sıra Brezilya'dan yazar Carlos Castillo ve
Rus yazar Vladimir Rudov'un aforizmalarını okuyabilirsiniz...

Geçtiğimiz Eylül ve Ekim sayılarının ardından dergimize katkıda bulunmak isteyen
uluslararası çizerlerin sayısında belirgin bir artış gözlemliyoruz.
Bu konuda sosyal medyadaki duyurularımızın etkisi dışında 2012'den beri dergimize desteğini
esirgemeyen İspanyol gazeteci Francisco Punál Suarez'in, Bosnalı dostumuz Sabahudin
Hadzialic'in kişisel web sitesinin, partnerlerimiz İtalyan "Buduár", Arjantin'den "Panza
Verde" mizah dergileri ile Şili'den "Humor Sapiens" mizah bülteni ve de Tabrizli Leila
Alaiy'in "TabrizCartoons" web sitesinin çabaları da büyük etken oluyor.
Teşekkür ediyoruz dostlarımıza...

Ve bir teşekkür de karikatürleriyle, yazılarıyla içeriğe katkı sağlayan
tüm katılımcılarımıza. Gelecek sayıda görüşebilmek dileğiyle...

Saygılarımızla...

Partners

DIOGEN

• Pro Culture Magazine
www.diogenpro.com

• İtalyan mizah dergisi
www.buduar.it

• Mariagrazia Quaranta (Gio)
www.caricaturegio.altervista.it

• Humor Sapiens
www.humorsapiens.com

• Panza Verde (Arjantin'den)
Rubén Bitz

• Tabriz Cartoons
www.tabrizcartoons.com

• Amorimcartoons
www.amorimcartoons.com

• Pepper mizah dergisi
www.perets.org.ua

Posta Kutusu

LETTERS & COMMENTS...

fenamizah2024@gmail.com

Nasif Ahmed

Nasif Ahmed'den...

• Sayın Yavuzdoğan Bey,
Ben Nasif Ahmed, Bangladeş'teki "The Daily Janakanth" gazetesinde çalışan bir basın sanatçısıyım. Uluslararası konularda karikatürler çiziyorum. Son zamanlardaki konularda da karikatürler çizdim.

Karikatürümü kabul edip yayın organınızda yayınlarsanız çok mutlu olurum. İçeriklerimin tüm hakları saklıdır ve bunları basılı veya çevrimiçi olarak yayınlama hakkına sahipsiniz. Önceki sayılarınızı okuyordum. Çok güzel bir dergi çıkıyorsunuz. Saygılarımla...

Dear Yavuzdogan,
I am Nasif Ahmed, I am a press artist working in "The Daily Janakanth" Bangladesh.
I draw cartoons on international issues.
I have drawn some cartoons on recent issues.

I will be really glad if you accept my cartoon and publish it to your publication .
My content is all right reserved and you have the right to publish them either print or online .
I was reading your previous issues .
You are publishing a beautiful magazine .
Nice to meet you .
My Best regards

~ Nasif Ahmed,
Bangladesh

...

Martirena'dan..

• Sayın Editör, yayınızı okumaktan çok memnun oldum ve ben izin verirsiniz işbirliği yapmak isterim. İşte benim bazı çalışmalarım. Saygılarımızla,

Dear Editor, I have been very pleased to read your publication and I would like to collaborate if you allow me. Here are some of my proposals.
Best regards.

~ Alfredo Martirena,
Cuba

...

Zoran Grozdanovski'den..

• Sevgili Aziz Yavuzdoğan
"FENAMİZAH"ın yeniden yayınlanmasıyla ilgili haberi büyük bir memnuniyetle okudum. Nesnel veya kasıtlı her türlü engelin üstesinden gelinmesi gerekiyor. Bunu kanıtlıyorsunuz. En içten, başarılı, uzun, kesintisiz birliktelikler dilerim. Saygılarımla

Dear Aziz Yavuzdogan
With great satisfaction I read the news about the extended release of "FENAMİZAH". Whatever obstacles exist - objective or intentional - they are to be overcome. You prove that.
I wish you the most sincere successful long uninterrupted dating.
Best regards,

~ Zoran Grozdanovski,
Macedonia

...

Calera'dan..

• Sizi kutluyor ve tebrik ediyorum, çünkü bir kez daha sanatı teşvik eden, kendini duyurmaya hevesli sanatçıların çalışmalarını geliştiren böylesine güzel bir uluslararası dergiyi yayınlıyorsunuz. Bu fırsattan yararlanarak şunu ekliyorum: kısa bir özgeçmiş ve 11 (on bir) çalışma, değerlendirmeniz ve seçiminiz için, eğer bir sonraki baskıda yayınlamak mümkünse. Şimdiden başarılar dileyerek sizi selamlıyorum.

I congratulate and congratulate you, because once again you are publishing such a beautiful international magazine that promotes art, developing the work of artists who are eager to make themselves heard.
Taking this opportunity, I add a short biography and 11 (eleven) works, for your evaluation and selection, if it is possible to publish them in the next edition.
Wishing you success in advance, Atte greets you.

~ César Andrés Leal Ramirez,
Uruguay

...

Vladimir Rudov'dan..

• Merhaba sevgili Aziz!
Derginizin benim aforizmalarımın da yer aldığı son sayısını gördüm. Her şey harika, bundan çok memnunum. Tek hata, Rusya'dan değil Ukrayna'dan olmam. Ama ileriye bakalım. Muhtemelen acelem var, ama size yeni eserler gönderip gönderemeyeceğimi ve ne zaman gönderebileceğimi söyleyin? İçten saygılarımla,

Hello, dear Aziz!
I saw the latest issue of your magazine, which also includes my aphorisms. Everything is great, which I am very happy about. The only mistake is that I am from Ukraine, not Russia.
But let's look ahead. I am probably in a hurry, but tell me if and when I can send you new works?
With sincere respect,

~ Vladimir Rudov,
Ukraine

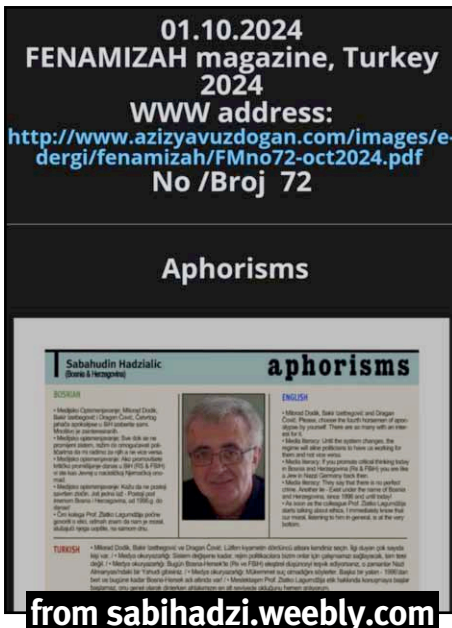
from partners...

from TabrizCartoons.com

from humorsapiens.com

from sabihadzi.weebly.com

You can make a printed version of fenamizah e-magazine!

Just like we do it!

6 fenamizah

kimde ne var? çıkarın alkışlarınızı hadi, kim öper sizi! ~a.y.

YONTMA BAŞ DEVRİ

aziz yavuzdoğan

Aldatılan kocanın dramı...

Karsının kendisini aldattığını öğrenen koca, tabancasını alıp, akrabası olan bir genci de zinaya şahit olsun diye yanına alarak evi basar.

Dertli koca, karısı ile âşığını yatakta suçüstü yakalayınca beyninden vurulmuş döner. Tabancasını yataktaki adama doğrultur ama o sırada karısı hisimla fırlayarak şöyle bağırır:

"Vur! Vur istiyorsan! Ama önce gerçeği öğren! Çocukları Amerika'da nasıl okuttuk sanıyorsun? Paraların hepsini bu adam verdi! İstanbul'daki evi, Boğaz'daki yalı dairesini nasıl aldık sanıyorsun? Paralarını hep bu adam ödedi! Kapıdaki otomobilimizi kim aldı? Yıllardır böyle nasıl yaşadığımızı sanıyorsun sen?"

Bu sırada kadının âşığı olan adam yatakta çıplak bir halde korkudan titremektedir! Öfkeli koca şahit olarak yanına aldığı gence sorar:

"Söyle, ben ne yapayım bu adama, ha?"

Delikanlı cevap verir:
"Valla bence üstünü ört abi, üşüyüp hasta olmasın!"

BELLEK

10 KASIM

Balık mevsimi

Yapılan bir araştırmaya göre (nerede yapıyorsa bu araştırmalar) "Balık etli" kadınlarla evlenen erkeklerin daha mutlu olduğu ortaya çıkmış-mış... İyi ki bu tür evliliklerde "Av yasası" diye bir şey yok!

LAFLA PEYNİR GEMİSİ...

• Politikacıların ya da politik söylemde bulunmayı sevenlerin çok sevdiği bir laf vardır, "Sonuçta hepimiz aynı gemideyiz!" Cumhurbaşkanı Erdoğan da sık sık "Milletlerin hayatında ekonomik sıkıntılar olur, 85 milyon olarak hepimiz aynı gemideyiz, aynı geminin yolcularıyız" der... Yahu gemi aynı olabilir de, geminin kaptanı ile, yolcuların konumunun aynı olmadığını birileri anımsatsın artık!

"Ahlaki zayıf, terbiyesi kıt toplum, içindeki zorbalara ve soygunculara hayranlık duyar!" -André Maurois

Sosyal Medya'dan...

Yaşasın GüneşSistemi!

• Yapılan bir araştırmaya göre bilim insanları Güneş Sistemi'nde Mars ve Jüpiter arasındaki Asteroid Kuşağı'nda yeralan cüce gezegen "Ceres"i "yaşanabilir ortam"ı barındırabileceği olasılığını keşfetmişler... "Yaşanabilir ortam" var ise gerçekten, umamaz ve ola ki emperyalizm, kapitalizm ortamını düzenleyenler bu Dünya'da kalmayı seçerler.

Doping hafıza!

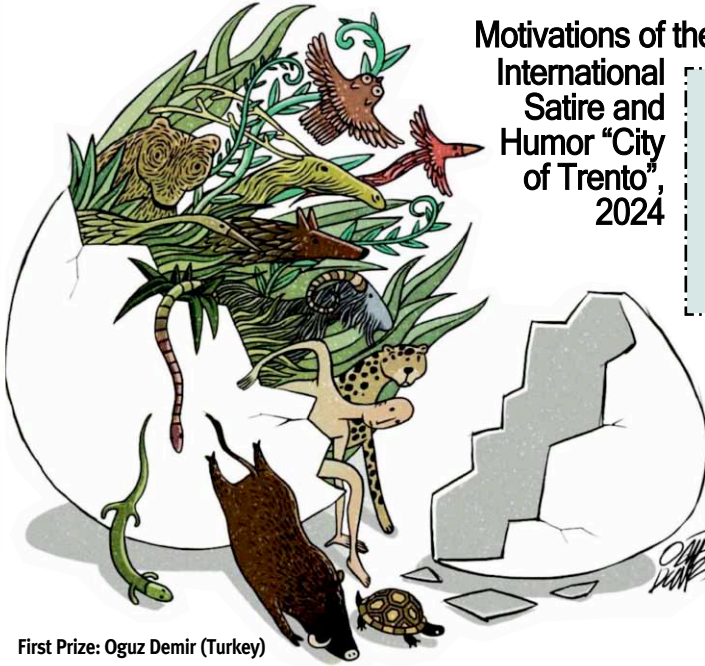
Hani 2023 yılında Aya sert iniş yapacaktık ya, 2024 biterken siyasette "yumuşama" talimleri yapıyoruz!

"Roots", an international festival of satire and humor Andromeda Art Studio in Trento.

The Andromeda Art Studio, which has been active in the city since 1979 with the international satirical and humor review "City of Trento", held the opening of the XXXII Edition entitled "Roots" at the Palazzo Trentini from October 18 to November 3, 2024. Remaining alongside Marostica Review, which is among the oldest and longest-lived magazines in Europe, the Trentino Review represents a panorama of the world's best satirical cartoonists, with 430 authors from 58 countries participating.

The exhibition was set up in the underground exhibition halls of the Palazzo Trentini at 27 Trento, Via Mancini. Each artist, with their own cultural origins, individuality, belonging, and overall vision, guided by their imagination, imagined the personal, collective, and biological roots of life's existence and interactions on the planet.

First Prize: Oguz Demir (Turkey)

Motivations of the five main prizes of the XXXII Review
International
Satire and
Humor "City
of Trento",
2024

Trento", 2024 /

Satire:

First Prize: Oguz Demir (Turkey)

Second Prize: Anna Formilan (Italy)

Third Prize: Oleg Dergachov (France)

Alessandro Alfonsi Special Prize: Firuz Kutsal (Norway)

Comic strip:

First Prize: Santiago Cornejo (Argentina)

Trento/Andromeda Sanat Atölyesi'nde Uluslararası bir hiciv ve mizah festivali

Avrupa'nın en eski ve en uzun ömürlü dergileri arasında yer alan Marostica Review ile birlikte kalan Trentino Review, dünyanın en iyi hiciv karikatürcülerinin panoramasını temsil edildiği sergiye 58 ülkeden 430 yazar katıldı...

BACK TO THE ROOTS

An exhibition by Angela Marchetti and Umberto Rigotti

Accompanied by two Trentino artists, Angela Marchetti and Umberto Rigotti, he was invited to reflect on the complex theme of ROOTS, which is part of the context of the 20th edition of the 2024 Contemporary Art Day promoted by AIM.

The two artists presented their own personal contemporary visions to the research already undertaken as part of the "City of Trento" 2024, at the XXXII International Exhibition of Satire and Humor, which opened on October 18 at the Palazzo Trentini (via Mancini, 27 Trento).

İki İtalya/Trentino sanatçısı Angela Marchetti ve Umberto Rigotti'nin eşlik ettiği karmaşık bir tema olan ROOTS teması üzerinde düşünmeye davet edildi ve bu, AMACI tarafından tanıtılan 2024 Çağdaş Sanat Günü'nün 20'edisyonunun bağlamının bir parçası.

İki sanatçı, 18 Ekim'de Palazzo Trentini'de (via Mancini, 27 Trento) açılan XXXII Uluslararası Hiciv ve Mizah Sergisi "Trento Şehri" 2024 kapsamında halihazırda üstlenilen tema üzerine yapılan araştırmalara kendi kişisel çağdaş vizyonlarını eklediler...

1979'dan beri Uluslararası hiciv ve mizah incelemesi "Trento Şehri" ile şehirde aktif olan Andromeda Sanat Stüdyosu'nda, 18 Ekim - 3 Kasım 2024 tarihleri arasında Palazzo Trentini'de "Kökler" başlıklı XXXII Edisyonu'nun açılışını yapıldı...

Avrupa'nın en eski ve en uzun ömürlü dergileri arasında yer alan Marostica Review ile birlikte kalan Trentino Review, dünyanın en iyi hiciv karikatüristlerinin bir panoramasını temsil ediyor ve 58 ülkeden 430 yazar katıldı...

Sergi, Via Mancini, 27 Trento'daki Palazzo Trentini'nin yeraltı sergi salonlarında sergilendi. Her sanatçı, kendi kültürel kökenleri, bireyselliği, aidiyeti ve genel vizyonu, hayal gücünün rehberliğinde, yaşamın varlığının ve gezegendeki etkileşimlerinin kişisel, kolektif ve biyolojik köklerini hayal eden çalışmalarını sundular...

Etkinlik kapsamında ayrıca ödüller dağıtıldı. Birincilik ödülünü Türkiye'den **Oğuz Demir** kazanırken, ikincilik ödülü İtalyan sanatçı **Anna Formilan**'a, üçüncülük ödülü ise Fransa'dan **Oleg Dergachev**'e verildi... Özel ödül de Noveç'ten katılan **Firuz Kutsal**'ın oldu.

Serbian artist Stankovic said, "I didn't get my prize from the 'Diogenes of Sinope' cartoon competition in Türkiye!"

"No plaques! No diplomas! And there's no money!"

Borislav Stankovic'in Sinop'taki yarışmadan 10 bin liralık büyük ödülü kazandığı karikatürü (sağda). Yarışma sonuçlarının açıklaması (altta).

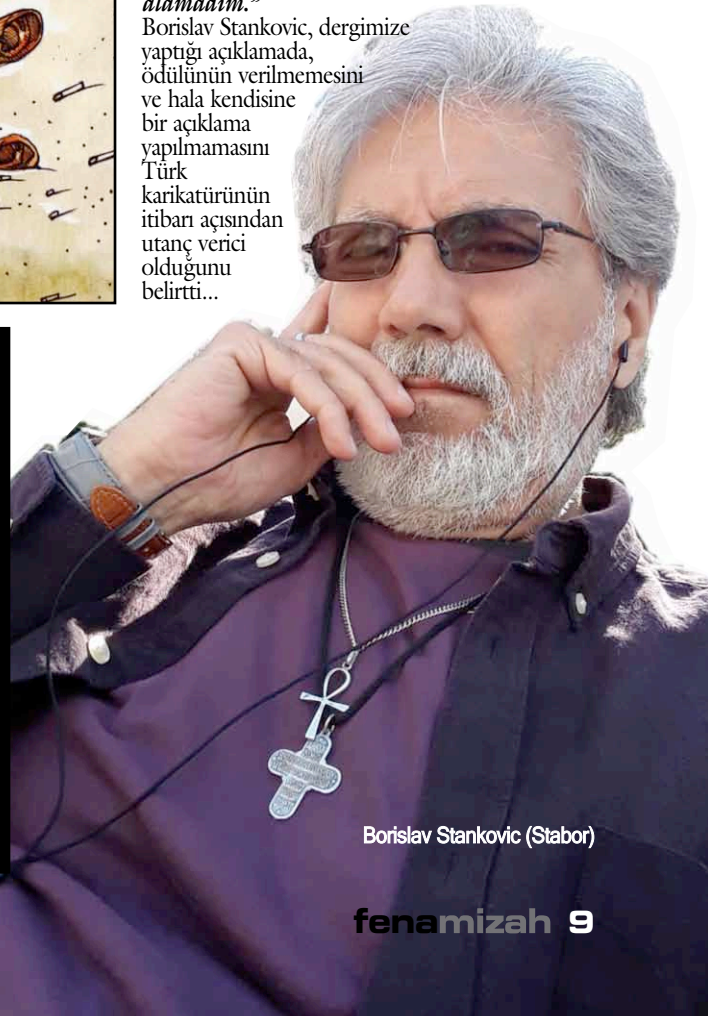
He said the following about this issue; "I would like another cartoonist to draw me at the moment when I receive the well-deserved money as the best cartoonist at the 3rd SINOPLUS DIOGEN INTERNATIONAL CARTOON CONTEST 2024 (GRAND-PRIX, 10,000 TL)." In his statement to our magazine, Stankovic said that he was saddened that the award he won had not been given to him yet and not even an explanation had been made. He said; "This is a shame for the reputation of the Turkish cartoon!"

Sırp karikatürcü Stankoviç, "Türkiye'deki 'Sinoplu Diyojen' yarışmasından ödülümü alamadım!" diyor...

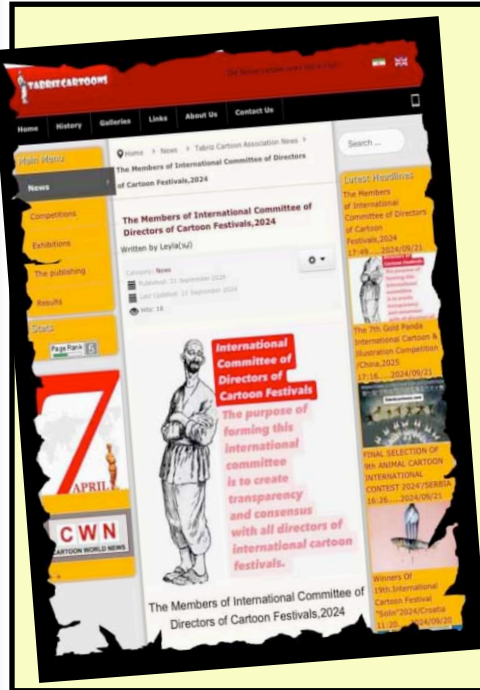
"Plaket yok! Diploma yok! Ve para da yok!"

Borislav Stankovic (*Stabor*) iddia ettiği konu ile ilgili şunları söyledi; "3. Sinoplus Diogen Uluslararası Karikatür Yarışması 2024'te en iyi karikatürist olarak hak ettiğim (Büyük ödül/Grand Prize 10.000 TL.) parayı hala alamadım."

Borislav Stankovic, dergimize yaptığı açıklamada, ödülünün verilmemesini ve hala kendisine bir açıklama yapılmamasını Türk karikatürünün itibarı açısından utanç verici olduğunu belirtti...

Borislav Stankovic (Stabor)

ANNOUNCEMENT from TabrizCartoons

The Members of International Committee of Directors of Cartoon Festival, 2024

"A number of cartoonists fail to receive their awards from festivals every year, and this problem calls into question the validity of festivals, and this was one of the issues that encouraged me to form this committee. The purpose of forming this international committee is to create transparency and consensus with all directors of international cartoon festivals. Together in this committee, we will try to help each other to avoid ambiguities, to raise the level of the festivals that will be held in the future and to provide the credit that cartoon festivals deserve..."

Best regards, *Leila Alaiy*

Leila Alaiy

...

"Her yıl çok sayıda karikatürist festivallerden ödülleri alamıyor ve bu sorun festivallerin geçerliliğini sorguluyor ve bu da beni bu komiteyi kurmaya teşvik eden konulardan biri oldu. Bu uluslararası komitenin kurulmasının amacı, uluslararası karikatür festivallerinin tüm direktörleri ile şeffaflık ve fikir birliği yaratmaktır. Bu komitede hep birlikte, belirsizliklerin önüne geçmek, gelecekte yapılacak festivallerin seviyesini yükseltmek ve karikatür festivallerinin hak ettiği itibarı sağlamak için birbirimize yardımcı olmaya çalışacağız..."

Saygılarımızla, *Leila Alaiy*

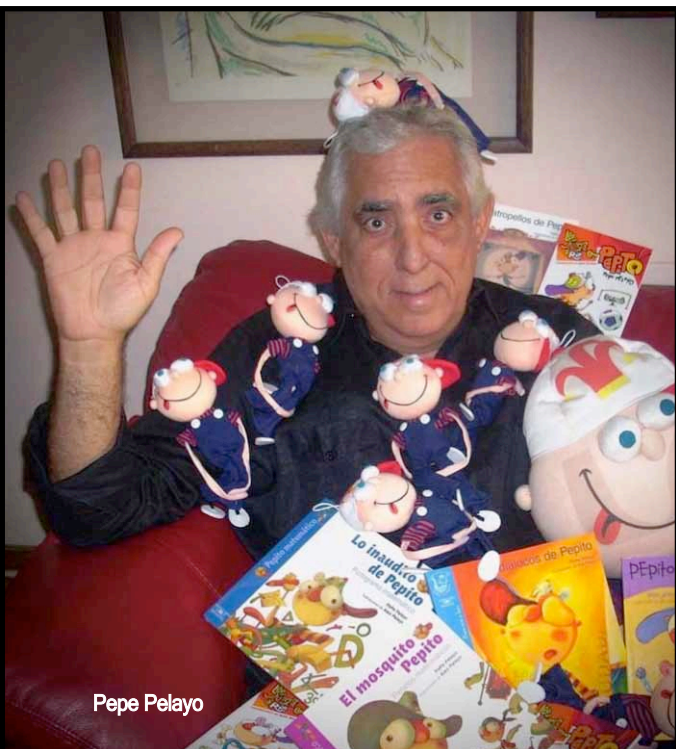
Bir mizahçıdan çocuklara şarkı sözleri...

Alman Cugate Classics Latin plak şirketi, Şilili yazar ve gazeteci Pepe Pelayo'nun şarkı sözlerini yazdığı "Animales ve Anibenes" albümünü yayınladı.

Müzik Üstadı Raul Gutierrez ve 11 yaşındaki oğlu Aaron'un sesselendirdiği albümdeki tüm şarkılar hayvanlar hakkında ve Küba ritmini taşıyor.

Humor Sapiens web sitesinin de yayıncısı olan Pepe Pelayo, 1991 yılında Şili'ye göç etti ve burada yazar olarak çalışmalarına devam etti ve Latin Amerika'da çocuk edebiyatı alanında önemli bir isim haline geldi. Onun tarzı, yalnızca çocukları eğlendirmekle kalmayıp aynı zamanda eğitimsel ve sosyal değerleri de destekleyen mizahi unsurların bir araya getirilmesiyle karakterize edilir. Müzikteki ilk çıkışı Animales y anibienes ile bilinir...

Lyrics of a humorist for children

Pepe Pelayo

The German Cugate Classics Latin label has released the album "Animales and Anibenes", for which Chilean writer and journalist Pepe Pelayo wrote the lyrics. All the songs on the album, performed by music master Raul Gutierrez and his 11-year-old son Aaron, are about animals and carry the Cuban rhythm.

Pepe Pelayo, who is also the publisher of the Humor Sapiens website, immigrated to Chile in 1991, where he continued his work as a writer and became a major figure in the field of children's literature in Latin America. His style is characterized by the incorporation of humorous elements that not only entertain children, but also promote educational and social values. He is known for his debut in music with Animales y anibienes...

Makedonya'dan mizah dergisi: BALKANIUM

Makedonya'dan karikatürist Vasil Tolevski yönetiminde Makedonca yayınlanan "Balkanium" mizah dergisinin 26. sayısı yayınlandı. Dijital ortamda yayınlanan dergiler arasında yer alan "Balkanium"un kadrosunda Miroslav Sredanovic, Jordan Pop Iliev, Zivko Vujic, Peko Lalici, Miro Georgievski, Toso Borkovic, Darko Drjevic, Goran Divac, Hule Hanusicu, Borislav Stankovic Stabor, Vasil Tolevski, gibi çok sayıda isimler var...

The 26th issue of the Macedonian-language satirical magazine "Balkanium", under the direction of cartoonist Vasil Tolevski from Macedonia, has been published. "Balkanium" magazine, which is among the magazines published in the digital environment, includes many names such as Miroslav Sredanovic, Jordan Pop Iliev, Zivko Vujic, Peko Lalici, Miro Georgievski, Toso Borkovic, Darko Drjevic, Goran Divac, Hule Hanusic, Borislav Stankovic Stabor, Vasil Tolevski...

International Graphic Humor Contest Results "Humor Sapiens 2024,"

The verdict of the Jury composed of Izabela Kowalska, David Vela, Angel Boligán, Alex Pelayo, and Pepe Pelayo, in the International Graphic Humor Contest "Humor Sapiens 2024," was as follows: First Prize: Arístides Hernández, Cuba. / Second Prize: Oleksiy Kustovsky, Ukraine. / Third Prize: Marco De Angelis, Italy. Honorable Mention: Costantin Pavel, Romania. In the contest, 691 works by 351 artists from 65 countries were submitted, with the theme "Technology and Education."

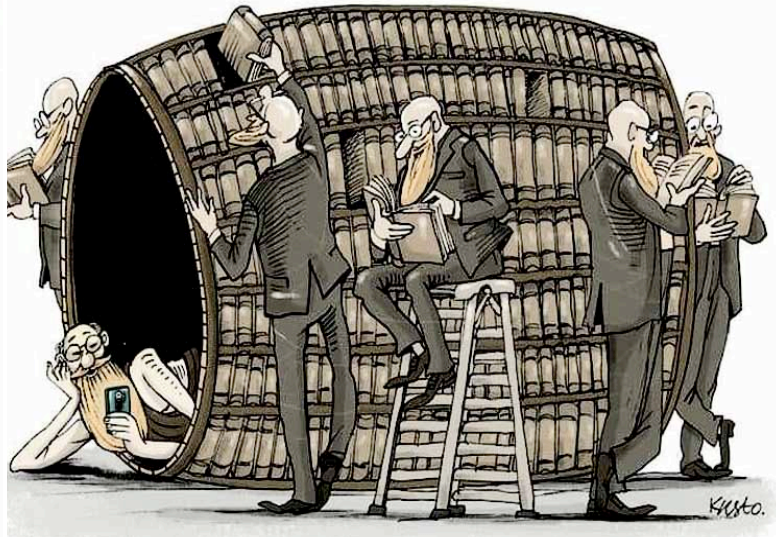
"Humor Sapiens" sitesinin düzenlediği uluslararası grafik mizah yarışması sonuçları açıklandı...

Uluslararası Grafik Mizah Yarışması "Humor Sapiens 2024"te Izabela Kowalska, David Vela, Angel Boligán, Alex Pelayo ve Pepe Pelayo'dan oluşan jürinin kararı şöyle oldu: Birincilik Ödülü: Arístides Hernández, Küba. İkincilik Ödülü: Oleksiy Kustovsky, Ukrayna. Üçüncülük Ödülü: Marco De Angelis, İtalya. Mansiyon Ödülü: Costantin Pavel, Romanya.

"Teknoloji ve Eğitim" temalı yarışmaya 65 ülkeden 351 sanatçının 691 eseri katıldı...

First Prize: Arístides Hernández, Cuba.

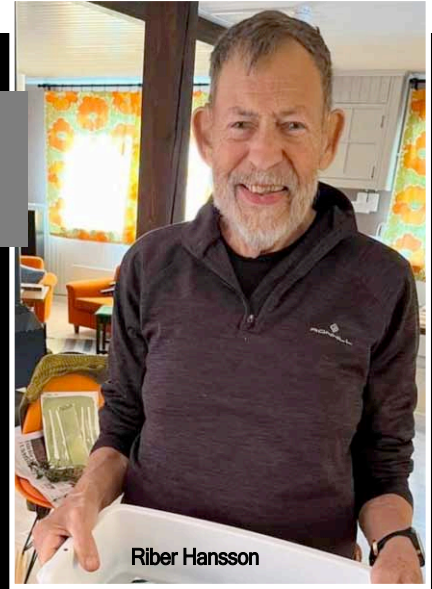
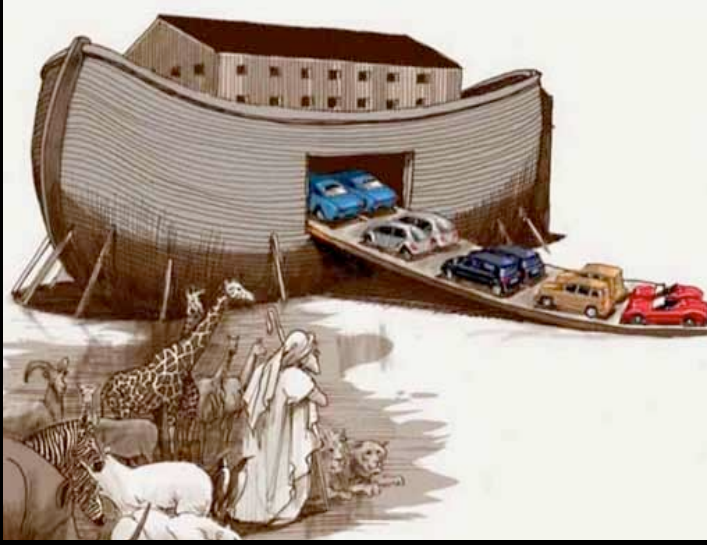
Second Prize: Oleksiy Kustovsky, Ukraine.

Third Prize: Marco De Angelis, Italy.

Famous swedish cartoonist Riber Hansson, passed away!

He was born in 1939 and lived and worked in Stockholm. He worked as a cartoonist and illustrator at Svenska Dagbladet newspaper between 1990 and 2000, and his articles were published freely in Swedish and European newspapers and magazines. His works have been exhibited in numerous solo and group exhibitions around the world. He has also published some of his own books and illustrated more than 20 books. His cartoons and illustrations were awarded prestigious awards at international exhibitions. Rest in Peace!

Ünlü İsveçli karikatürcü hayatını kaybetti...

Riber Hansson 1939'da doğdu ve Stockholm'de yaşadı ve çalıştı. 1990-2000 yılları arasında Svenska Dagbladet gazetesinde karikatürist ve illüstratör olarak çalıştı, yazıları İsveç ve Avrupa gazete ve dergilerinde serbestçe yayımlandı. Eserleri dünya çapında çok sayıda kişisel ve karma sergide sergilendi. Ayrıca kendi kitaplarından bazılarını yayınladı ve 20'den fazla kitabın illüstrasyonlarını yaptı. Karikatürleri ve illüstrasyonları uluslararası sergilerde prestijli ödüllere layık görüldü. Toprağı bol olsun!

Filistinli kadın sanatçı Mahasen Al Khatib İsrail hava saldırısında Gazze'de öldürüldü!

Görgü tanıkları, İsrail'in Cebaliye kampına düzenlediği hava saldırısında ünlü Filistinli sanatçı Mahasen Al Khatib'in evinde hayatını kaybettiğini söyledi. Mahasen Al Khatib, Gazze Şeridi'ndeki Jabaliya'daki bombalama sırasında trajik bir şekilde İsrail tarafından katledildi. 31 yaşındaki Mahasen, bombaların altında sonuna kadar büyük bir cesaretle çizdi...

Israeli airstrike kills Palestinian artist Mahasen Al Khatib in Gaza!

Mahasen al-Khatib died tragically during the bombing in Jabaliya, Gaza Strip. At the age of 31, she drew with great courage until the end, under the bombs.

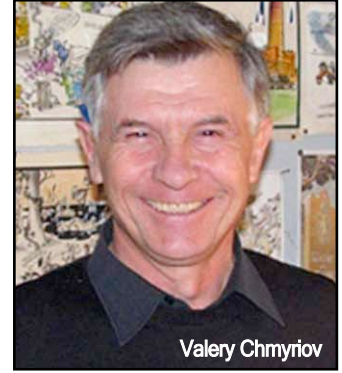

Ukrayna'dan mizah dergisi: PEPPER

Dergimizin uluslararası işbirliği içerisinde bulunduğu mizah yayınlarından biri de Ukrayna'da yayımlanan "Pepper (Biber)" dergisi...

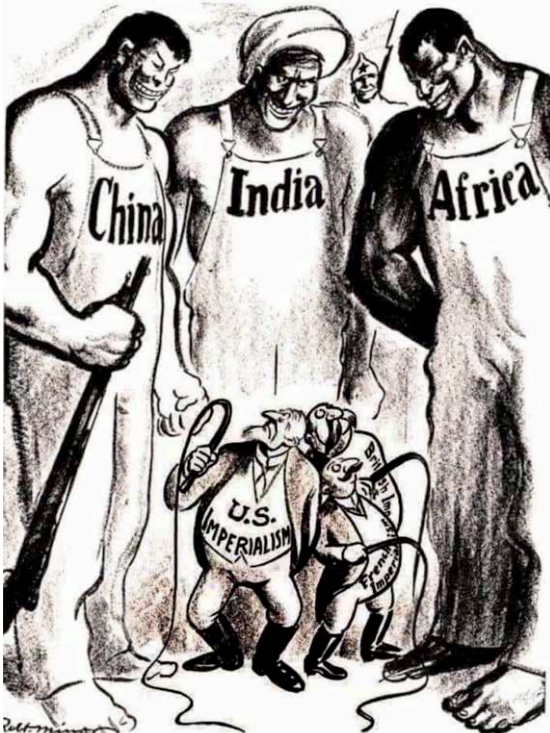
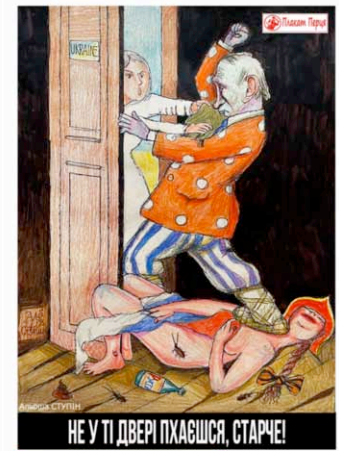
Ukraynalı karikatürcü dostumuz Valery Chmyriov'un yönetiminde dijital olarak yayımlanan derginin 18.sayısında "fenamizah"la ilgili bir haber de yer aldı... Valery'ye teşekkürlerimizle...

Valery Chmyriov

The 19th issue of "Biber" magazine, one of the humor publication we cooperate with, has been published...

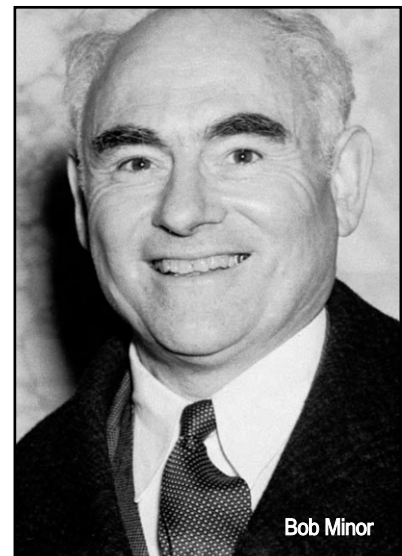
In this issue of the magazine, which is published digitally under the management of our Ukrainian cartoonist friend Valery Chmyriov, there is news about the "fenamizah e*magazine"... Many thanks!

A prophecy from the communist cartoonist

American artist Robert Berkeley (Bob Minor, 1884-1952) drew this cartoon in 1925, stating that one day the situation of the powers would change. Political cartoonist Berkeley was a key member of the Communist Party of the United States from 1920 onwards...

Amerikalı sanatçı Robert Berkeley (Bob Minor, 1884-1952) 1925 yılında yukarıdaki bu karikatürü çizerek, bir gün Dünya üzerinde küresel güçlerin durumunun değişeceği konusunda bir öngöründe bulunmuştu... Politik karikatürcü Robert Berkeley, 1920'den itibaren ABD Komünist Partisi'nin önde gelen üyelerinden biriydi...

Bob Minor

23. Uluslararası Zeytin Festivali kapsamında ULUSLARARASI KARİKATÜR SERGİSİ...

23. Uluslararası Zeytin Festivali kapsamında, Girne Belediyesi ile Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği'nin geleneksel olarak düzenledikleri 13. Uluslararası Karikatür Yarışması Sergisi Zeytinlik köy meydanında geçtiğimiz ay (2 Ekim) Girne Belediye Başkanı Murat Şenkul ile Cumhurbaşkanı Ersin Tatar tarafından açıldı.

Zeytin Mizah Şenliği 2024 kapsamında düzenlenen "Zeytin" ve "Serbest" konulu 13. Uluslararası Karikatür Yarışması'na bu yıl 40 ülkeden 149 çizer 543 eser ile katılmıştı.

Kıbrıs'tan Murat Şenkul (Onursal Başkan), M. Serhan Gazio lu, Musa Kayra, Zafer Tutkulu, Elif Atamaz, Hüseyin Çakmak; Türkiye'den Kemal Özyurt, Fahriye Çıtaklı; Ukrayna'dan Olena Tsuranova ve Sergii Riabokon'dan oluşan uluslararası seçici kurul üyelerinin yaptığı değerlendirme sonrasında ilk üç ödülleri şu çizerler kazanmıştı: **Büyük Ödül (Zeytin Konulu Bölüm):** Altın, Gümüş, Bronz Zeytin Heykeli: Saeed Sadeghi (İran); **"Serbest" konulu bölüm ilk üç ödül:** Birincilik Ödülü – Altın Zeytin Heykeli: Ivailo Tsvetkov (Bulgaristan), İkincilik Ödülü – Gümüş Zeytin Heykeli: Mete Ağaoğlu (Türkiye), Üçüncülük Ödülü – Bronz Zeytin Heykeli: Slobodan Butir (Hırvatistan)... **"Zeytin" konulu bölüm ilk üç ödül:** Birincilik Ödülü – Altın Zeytin Heykeli: Doru Axinte (Romanya), İkincilik Ödülü – Gümüş Zeytin Heykeli: Firuz Kural (Norveç), Üçüncülük Ödülü – Bronz Zeytin Heykeli: Oleksiy Kustovsky (Ukrayna)...

Sergi 06 Ekim 2024 tarihine kadar Zeytinlik köy meydanındaki festival alanında ziyaretçilere açık kaldı...

“Gaza’s Scream” Cartoon Exhibition

The International Cartoon Exhibition themed “Gaza’s Scream” held in Tripoli/Libya was held with the participation of 130 cartoonists from 51 countries. The exhibition was open between 5-7 October...

İsrail’i protesto amaçlı “Gazze’nin Çığlığı” adlı karikatürler Libya’da sergilendi...

Libya’nın Trablus şehrinde düzenlenen “Gazze’nin Çığlığı” temalı Uluslararası Karikatür Sergisi 5-7 Ekim tarihlerinde 51 ülkeden 130 karikatüristin katılımıyla gerçekleşti... İsrail’in Ortadoğu’da sürdürdüğü katliamları protesto amaçlı düzenlenen sergi büyük ilgi gördü...

Winners of the 9th International Animal Cartoon Competition

The results of the "Sea Animals" themed cartoon contest held in Serbia have been announced. The results of the competition, in which 383 participants from 63 countries took part with 1532 works, are as follows:
First prize, 300 Euros, Luis Fernando Hincapie Echeverri, Colombia. Second prize, 200 Euros, Bobisa Todorovic, Serbia.
Third prize, 150 Euros, BV Panduranga Rao, India. Special Prize, Miro Stefanovic, Serbia.

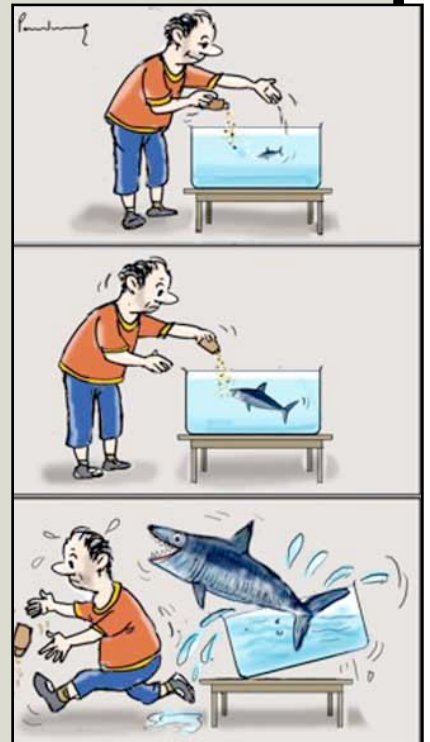

First Prize: Luis Fernando Hincapie, Colombia.

Second Prize: Bobisa Todorovic, Serbia.

Sırbistan’da düzenlenen “Deniz Hayvanları” temalı karikatür yarışması sonuçları açıklandı. 63 ülkeden 383 katılımcının 1532 eseriyle yer aldığı yarışmanın sonuçları şöyle:
Birincilik ödülü, 300 Euro, Luis Fernando Hincapie Echeverri, Kolombiya. İkincilik ödülü, 200 Euro, Bobisa Todorovic, Sırbistan. Üçüncülük ödülü, 150 Euro, BV Panduranga Rao, Hindistan. Özel ödül, Miro Stefanovic, Sırbistan.

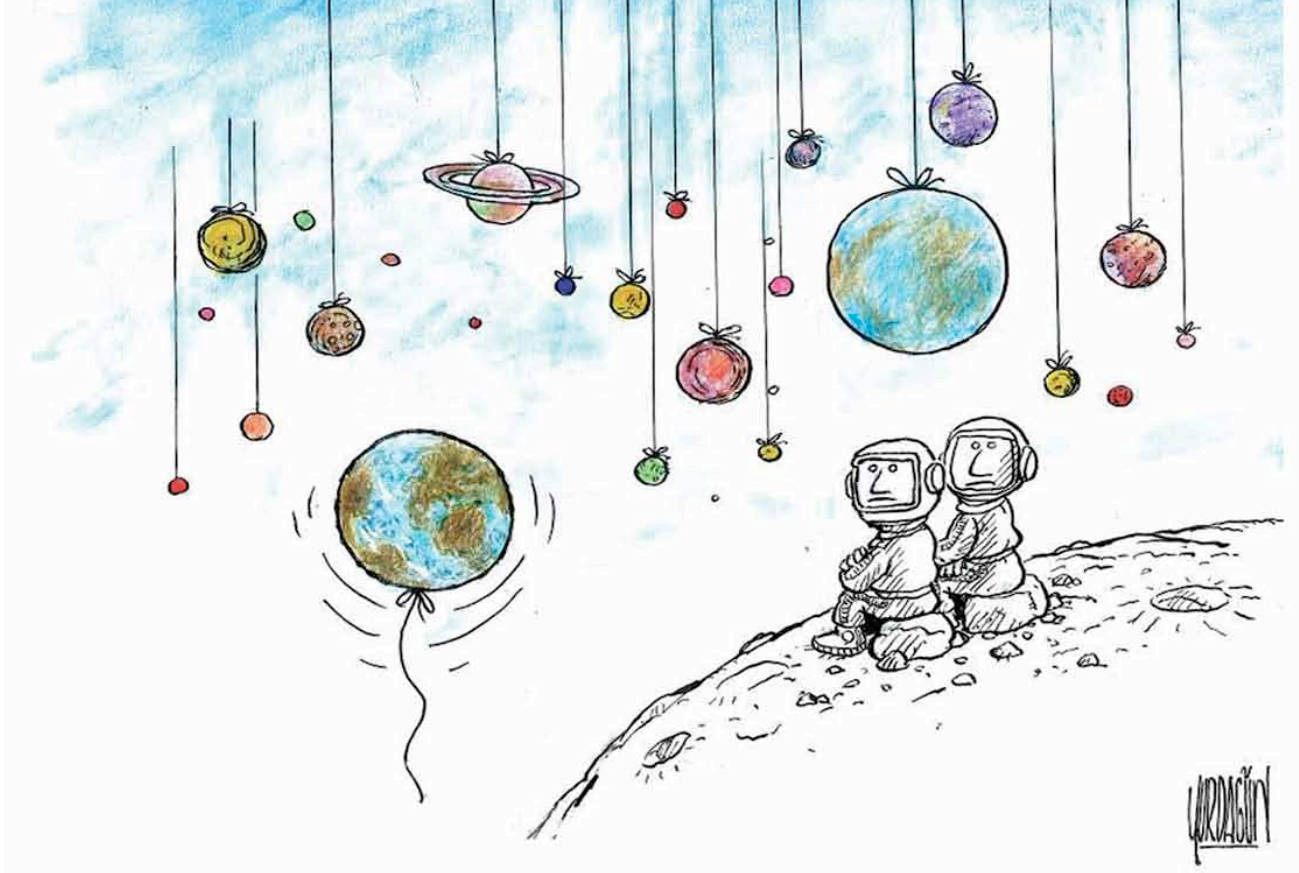

Third Prize: BV Panduranga Rao, India.

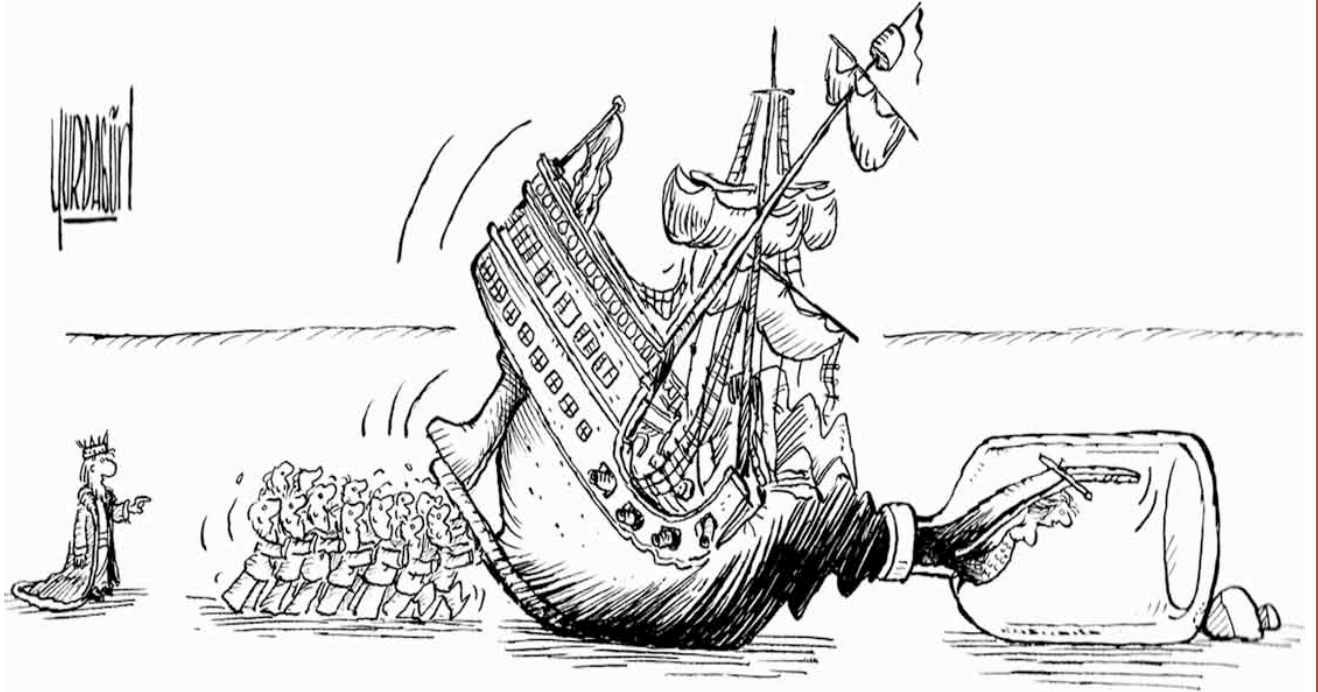
TURKISH MASTER CARTOONIST

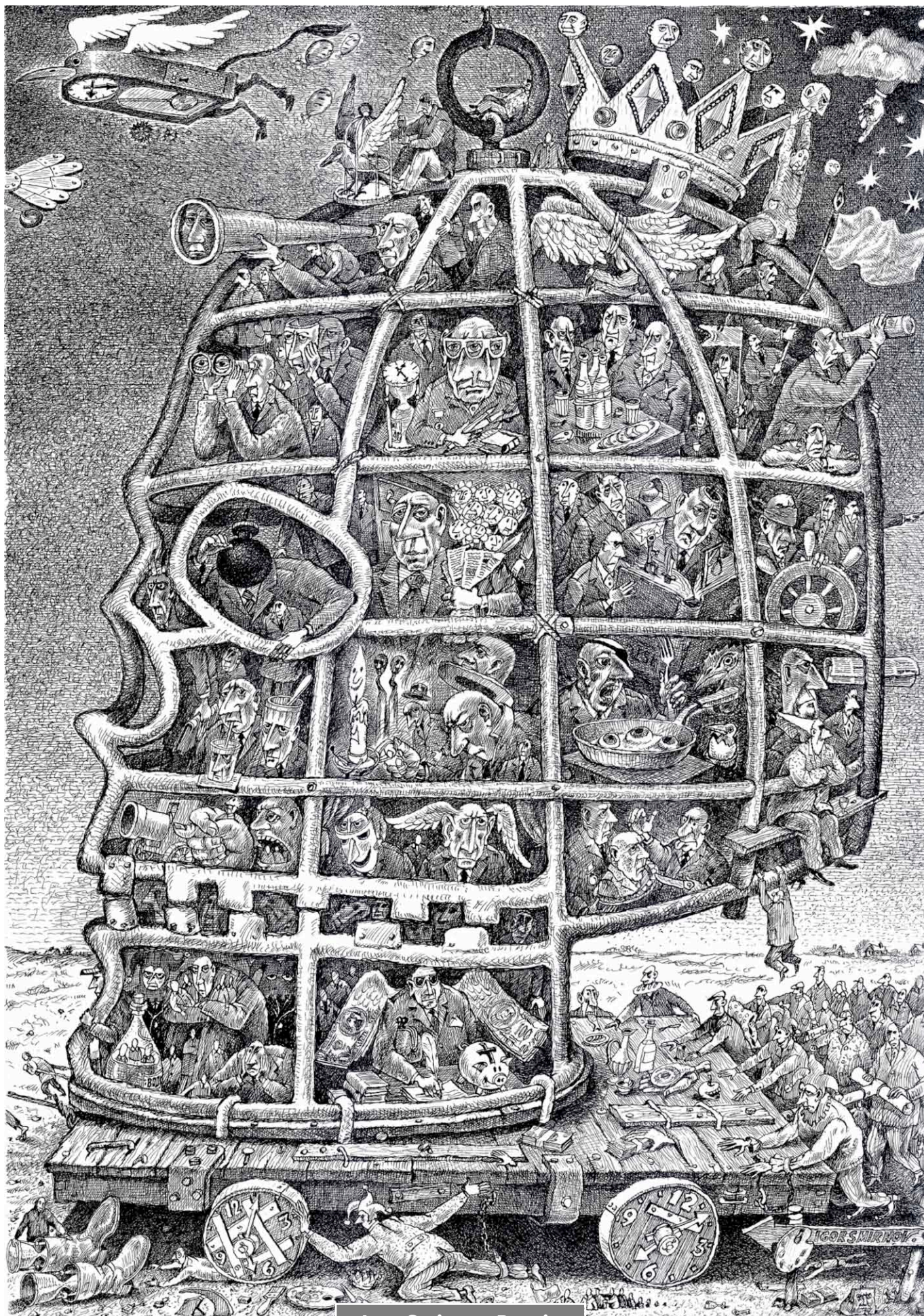
Tonguç Yařar
(1932-2019)

TURKISH MASTER CARTOONIST
Yurdağın Gök
(1935-2022)

Igor Smirnov, Russia

EDEBİYAT

Necati Güngör

anekdotları

Üstat olmak!

Sözcüğün kökeni Farsça; Arapçaya ordan geçmiş. En yakın anlamı “öğretici”. Usta. Mahir. Fen, hüner, özellikle bir sanat alanında ileri dereceye ulaşmış kimse. Eski edebiyatçılar arasında zaman zaman kullanılırdı. **Abdülhak Hamit**’e “Üstad-ı Âzam” derlerdi, malum. Hamit de, özellikle **Recaizade**’ye, “Üstad-ı Ekrem” diye seslenirdi. Gelgelelim, Recaizade, kendisine “üstâ” diye seslenilmesinden hoşlanmazdı. Ancak **Hamit**’i sevdiği için, onun böyle seslenişini hoş görürdü! Çünkü onun içtenliğinden kuşku etmezdi. **Hamit**’se dostuna şöyle demekten

RECAİZADE EKREM

kendini alamazdı:

“Ekrem ki asımızda üstad-ı mukteditir / Ders olmasın mı

ABDÜLHAK HAMİT

andan bir söz olunca sadır”.

Bizim önerimiz, siz siz olun, üstat kavramını ucuzlatmayın.

Türk basınıni edebiyatçılar yaratmıştı...

Türk basınıni var oluş sürecinde edebiyat adamlarının oynadığı rolü düşündünüz mü hiç? Basının temeli, edebiyatçıların omzunda yükselmiştir denilse yanlış olmaz. İlk gazeteciler şair, tiyatro yazarı, romancı, hikâyeçi kimselerdir... Üniversitelerdeki gazetecilik okulu öğretmenlerinin bu konuya kafa yorduklarını hiç sanmıyorum. **Namık Kemal**’ler, **Ahmet Mithat**’lar, **Şinasîler**, **Ahmet Rasim**’ler, **Hüseyin Cahit**’ler, **Refik Halit**’ler, **Yakup Kadri**’ler, **Falih Rıfka**’lar... ve daha nice kalem erbabı, Babıali basını denilen soyut kurumun temeline harç koymuş adamlardı. Bir gazete çıkarılacağı zaman başında mutlaka bir edebiyatçı bulunur, başmakaleyi kaleme alır; ayrıca tanınmış birçok kalem ustası da onun kadrosunda yer alırdı. Zaten yakın tarihlere kadar gazete ya da dergi çıkaran kişiler, bizzat kalem erbabı kimselerdi: **Yunus Nadi**, **Sedat Simavi**, **Falih Rıfka**, **Ahmet Emin**, **Hakkı Tarkı** vb. Eli kalem tutmayan kişileri gazetelerde çalıştırmazlardı. Ancak kalemi güçlü muhabirler yükselir, muharrir olurlardı. Yine de onlara bugünkü gibi yazar sıfatı verilmezdi. Çünkü yazar diye, “edip” sıfatını hak edenlere denirdi. Birkaç kuşak geriye doğru bakın: Hemen tüm edebiyatçılar, birtakım gazelerde köşe sahibidir: **Nâzım Hikmet**, **Ahmet Haşım**, **Peyami Sefa**, **Aziz Nesin**, **Orhan Seyfi**, **Tank Buğra**, **Haldun Taner**... Şiirsiz, hikâyesiz, romansız gazete çıkarılmazdı. Ünlü tefrika romancıları gazeteler arasında transfer olurlardı. Bir yazar rakip bir gazeteye gittiği zaman okurlarını peşi sıra götürürdü...

Gazetelerin patronları işadamları, yöneticileri de işletmeciler/iktisatçı gibi erbab-ı kalemde sayılmayan kimseler olunca, edebiyat ehli, basından elini ayağını çekmeye başladı. Gün geldi, edebiyatçılar tümüyle basından dışlandı.

NAMIK KEMAL

“Ak elleri fırça tutar...”

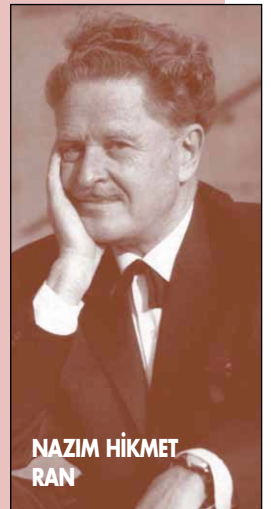
Üstat **Mesut Cemil**, bir gün özel bir topluluk önünde konser verirken, **Karacaoğlan**’ın ünlü şiirinden bestelenen şarkıyı çalışıyordu: *“İncecikten bir kar yağar / Yağar elif elif diye...”* Tam şarkının burasında, ressam **Elif Naci** içeri girdi. **Cemil Bey** o anda şarkının sözlerini uyarladı: *“Ak elleri fırça tutar / Çizer elif elif diye...”*

MESUT CEMİL

Memet Fuat’a göre Atatürk ile Nâzım

Ünlü hikâyeçidir, bilirsiniz: **Nâzım Hikmet**’in şiirlerini plaktan dinleyen **Atatürk**, “*Bu çocuğun şiirleri kimselere benzemiyor*” der. “*Çağrın gelsin, kendisinden dinleyelim şiirlerini.*” Vali, Nâzım’ın evine polis gönderir. Kapıya dayanan polis: “*Seni Gazi Hazretleri istiyor*” der. Nâzım da o ünlü yanıtını verir: “*Ben Denizkızı Eftalya değilim!*” **Memet Fuat**, Nâzım’ın Atatürk’e karşı böyle bir yanıt vermiş olamayacağını düşünürdü. “*Çünkü Nâzım incelikli bir insandı. Böyle kaba tavırların adamı değildi. Kaldı ki Atatürk’e karşı kabalık etmiş olsun... Bana inandırıcı gelmiyor.*” **Memet Fuat**, Nâzım Hikmet’i yakından tanıyanların başında geldiği için, onun bu yorumunu ciddiye almışındır.

NAZIM HİKMET

BOSNIAN

- Medijsko opismenjavanje: Zamislite igru MONOPOLY koju smo igrali kao djeca. Sada dodajte narode u Bosni i Hercegovini kao novce i dobićete...realnost danas.
- Medijsko opismenjavanje: Da nemam kablovsku TV ne bih znao da od Vardara pa do Triglava (područje bivše SFRJ) postoje samo Svete srpske zemlje, srpskog sveta Skupštine Srbije, danas 1389.g.
- Medijsko opismenjavanje: Demokratija je kada društvo kontroliše politiku a diktatura, pardon demokatura kada politika kontroliše društvo.
- Medijsko opismenjavanje: Deja vu današnje je usud prošlosti. Proverite pod „strani plaćenici“, od komunista do naših današnjih fašističkih šovinista.
- Medijsko opismenjavanje: Svježa ruža u baruštni grada Sarajeva je jednako proporcionalno SDA stavu da je za građansku BiH.

ENGLISH

- Media Literacy: Imagine the game MONOPOLY that we played as children. Now add the peoples of Bosnia and Herzegovina as money and you get...reality today.
- Media literacy: If I do not have cable TV, I wouldn't know that from Vardar to Triglav (area of former YUGOSLAVIA -SFRJ) there are only the Holy Serbian lands, the Serbian world of the Assembly of Serbia, today, on 1389.
- Media literacy: Democracy is when society controls politics and dictatorship, on toher side is, excuse me, democracy is when politics controls society.
- Media literacy: Today's deja vu is the doom of the past. Check under "foreign mercenaries", from communists to our own, at present day, fascist chauvinists.
- Media literacy: A fresh rose in the morass of the city of Sarajevo is equally proportional to the SDA (Islamic Party of Democratic action) position that it is for civil BiH.

TURKISH

- Medya Okuryazarlığı: Çocukken oynadığımız MONOPOLY oyununu hayal edin. Şimdi Bosna Hersek halklarını para olarak ekleyin ve... bugün gerçeklik.
- Medya okuryazarlığı: Kabloolu televizyonum olmasaydı, Vardar'dan Triglav'a (eski YUGOSLAVYA -SFRJ bölgesi) sadece Kutsal Sırp toprakları, bugün 1389'da Sırbistan Meclisi'nin Sırp dünyası olduğunu bilemezdim.
- Medya okuryazarlığı: Demokrasi, toplumun siyaseti ve diktatörlüğü kontrol ettiği zamandır, diğer tarafta, afedersiniz, demokrasi siyasetin toplumu kontrol ettiği zamandır.
- Medya okuryazarlığı: Bugünün deja vu'su geçmişin kıyametidir. Komünistlerden bizimkine, günümüzde faşist şovenistlere kadar "yabancı paralı askerler" altına bakın.
- Medya okuryazarlığı: Saraybosna bataklığında taze bir gül, SDA'nın (Demokratik Eylem İslami Partisi) sivil BH için olan tutumuyla eşit derecede orantılıdır.

Borislav Stankovic, Serbia

FRANZ KAFKA'DAN AFORİZMALAR

“Pis kokulu bir kancık, sayısız yavrunun üreticisi, daha şimdiden yer yer çürüyen, gerçi çocukluğumda benim her şeyimdi, her zaman sadakatle peşimden gelir, tekmeleyemem ama, onun yerine kendimi adım adım geri çekerim, nefesinin kokusuna bile tahammül edemem; yine de aksini yapmaya karar vermediğim sürece, belli belirsiz bir karaltı halinde büyüdüğünü gördüğüm köşeye doğru sürüklüyor beni; tamamen parçalara ayrışıyor, üstüme abanıyor ve benimle birlikte, kurtlanmış ve irinli dili -bir onur mu bu benim için?- elimin üstünde, benimle son buluyor.”

“A.'nın burnu pek havalarda, iyilik yolunda hayli ilerlediğini sanır, bunun nedeni - çekiciliği sürekli artan biri olarak görüyor y a - kendini giderek daha çok ayartı karşısında hissetmesi, ve üstelik ayartıların şimdiye dek hiç fark etmediği yönlerden geldiğini düşünmesidir. Ama bunun gerçek nedeni, büyük bir şeytanın içine girip yerleşmesi, sayısız küçük şeytanın da büyüğüne hizmet etmek için koşuşturup durmasıdır.”

“Bir elmanın birbirinden farklı görünüşleri olabilir: masanın üstündeki elmayı bir an olsun görebilmek için boynunu uzatan çocuğun görüşü, ve bir de, elmayı alıp yanındaki arkadaşına rahatça veren evin efendisinin görüşü.”

“Düz bir yolda yürüyor olsaydın, tüm ilerleme isteğine rağmen hâlâ gerisin geriye gitseydin, o zaman bu çaresiz bir durum olurdu; ama sen dik, senin de aşağıdan gördüğün gibi dik bir yamacı tırmandığına göre, adımlarının geriye doğru kayması, bulunduğu yerin durumundan ileri gelebilir, o zaman da umutsuzluğa kapılmana gerek yoktur.”

Sonbaharda bir yol gibi: temiz pak süpürüyorsun, sonra yol bir kez daha kurumuş yapraklarla örtülüyor.

Kaynak: Osman Çakmakçı, Altıkkırkbeş Yayınları, 1995

Silvano Mello, Brasil

Jorge Sanchez Armas, Cuba

aphorisms

Carlos Castello
(Brasil)

- What doesn't kill you makes you stronger. That is, if you're a zombie.
- The panda is the hipster of the forest.
- In the future, everyone will have their 15 minutes of honesty.
- Playing the harp is like doing a solo of furniture.
- Some people are inconvenient even when they go crazy.
- The only flaw with utopias is that they are utopian.
- In today's world, only criminals live a good and honest life.
- Whoever invented love didn't study Biology.
- My God, what a year! – said the cockroach.
- God exists. He just hasn't shown up yet because he doesn't have enough followers.

- Seni öldürmeyen şey güçlendirir. Yani, eğer bir zombi iseniz.
- Panda, ormanın yenilikçisidir.
- Gelecekte, herkes 15 dakikalık dürüstlüğüne sahip olacak.
- Arp çalmak, tek başına mobilya çalmak gibidir.
- Bazı insanlar çıldırdıklarında bile rahatsız edicidirler.
- Ütopyaların tek kusuru ütöpik olmalıdır.
- Günümüz dünyasında sadece suçlular iyi ve dürüst bir hayat yaşıyor.
- Aşkı icat eden kişi Biyoloji okumadı.
- Aman Tanrım, ne yıl ama! - dedi hamam-böceği.
- Tanrı vardır. Yeterli takipçisi olmadığı için henüz ortaya çıkmadı.

aphorisms

Vladimir Rudov
(Russia)

- The most food for thought is contained in an empty consumer basket.
- Even the most jealous women would not mind if their husband was also a statesman.
- Argument: "Why should he?"
- Should an older woman take it as a compliment that she has a "maiden" memory?
- If you tell everyone everything, who will you talk to later?
- Can a failed suicide attempt be considered a success?
- Nothing instills faith in people like a repaid debt.

- En çok düşünülmesi gereken şey boş bir tüketici sepetinde bulunur.
- En kıskanç kadınlar bile kocalarının devlet adamı olmasına aldırılmaz.
- Yaşlı bir kadının "ilkbahar" hafızasına sahip olması bir iltifat olarak mı algılanmalı?
- Herkese her şeyi anlattıysan, sonra kiminle konuşacaksın?
- Başarısız bir intihar girişimi başarılı sayılabilir mi?
- Hiçbir şey insanlara borcun ödenmesi kadar güven aşılamaz.

AGENDA OF TÜRKİYE

aziz yavuzdoğan

Kahvehane muhabbetleri...

TÜİK'e sorarsanız işsizlik sayısında düşüş var...

Vatandaşın gündemi hep hayat pahalılığı

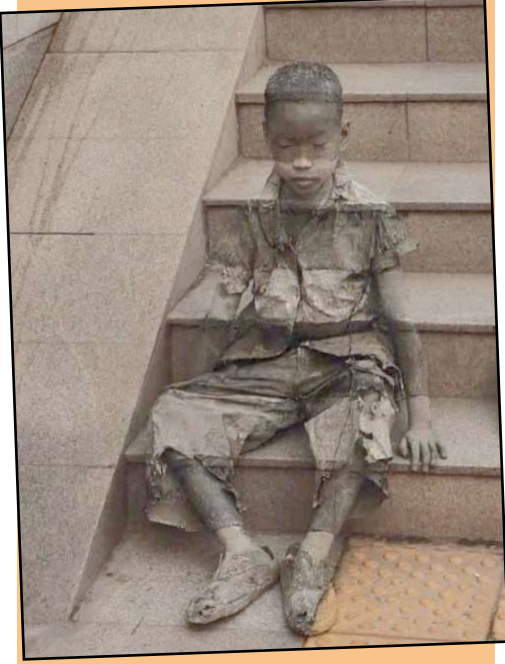
Elena Ospina, Colombia

Gilmar Machado, Brasil

CAPS

Relativity!

A street artists draws a work of art "the invisibility of poverty". A masterpiece. The artist's name is Kevin Lee.

...

Bir sokak sanatçısı, "yoksulluğun görünmezliği" isimli bir sanat eseri çizmiş. Bu bir başyapıt olarak gösteriliyor. Sanatçının ismi Kevin Lee...

Nane yemek...

Vaktiyle medrese talebeleri ramazan ayında köyleri gezer, hocasız bir köye rastladıklarında köylülere teravih namazı kıldırarak orada yer içer, yardım toplarlardı.

Yine böyle bir ramazan ayında üç medreseli bir köye vardıklarında çok acıkmışlardı. Kendilerini karşılayan muhtardan, "nân-ı aziz" istediler.

Muhtar: "Bizim burada nane bulunmaz!" karşılığını verdi.

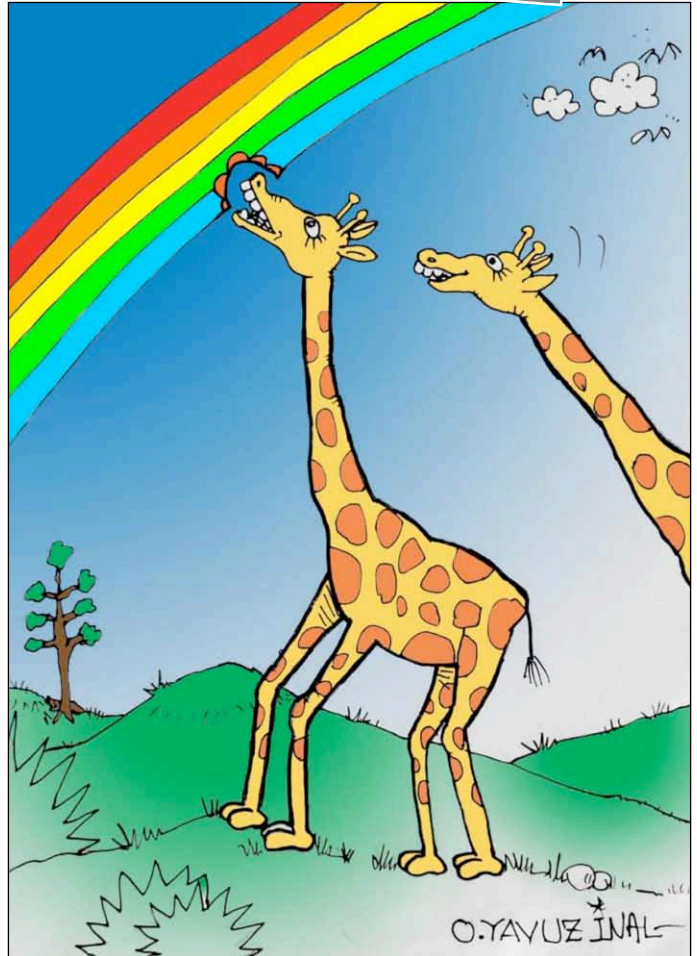
"Nane değil, nân..." dediler. "Çok acıktık."

Muhtar: "Açsanız ekmek verelim. Ancak nane yemeyiz."

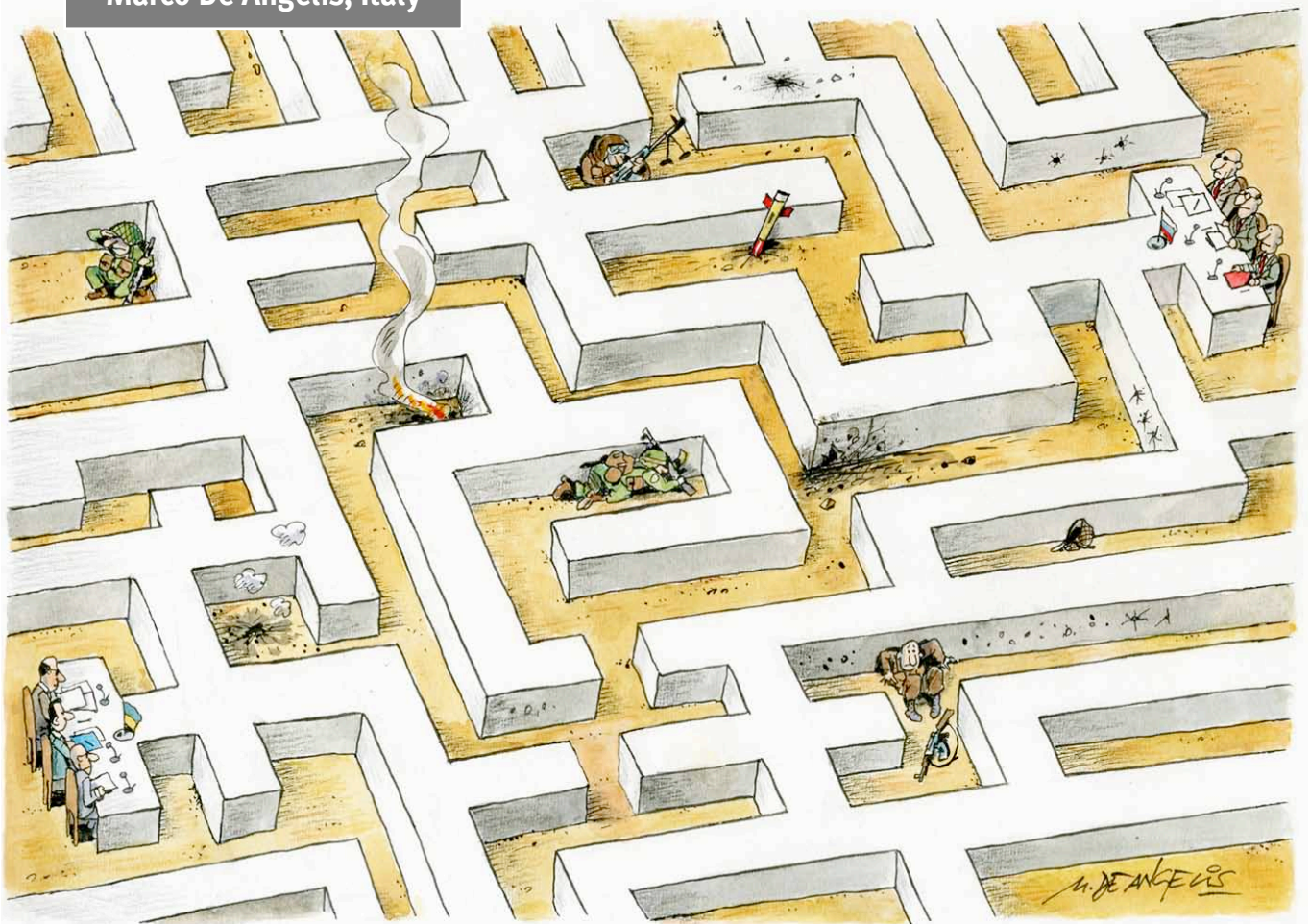
Nân'ı, nane sanan köylüye güldüler. O günden sonra nane yemek sözü Türkçede bir deyim oldu. Yakışksız, uygunsuz bir durum ya da davranış karşısında "yenilir nane değil" denilmeye başlandı...

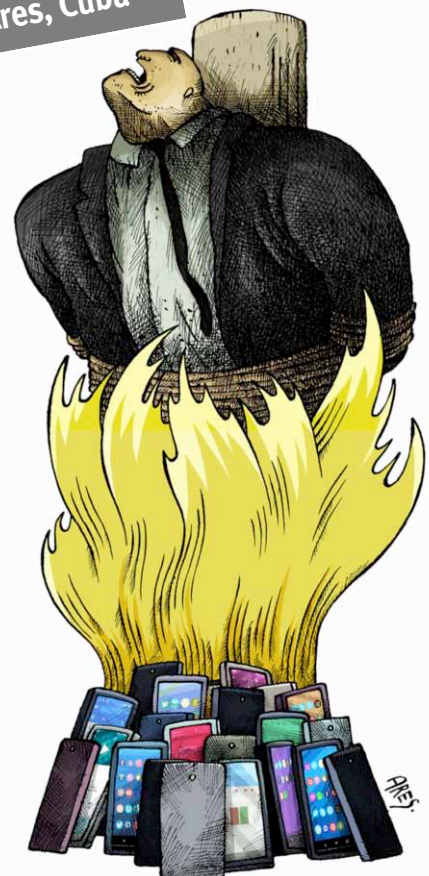
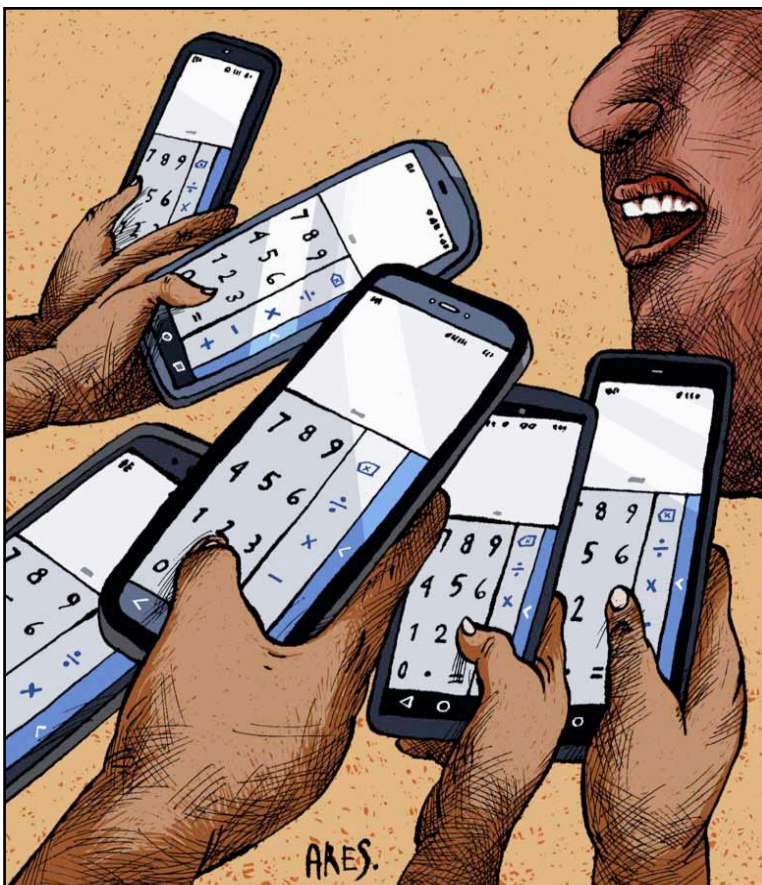
Osman Yavuz İnal, Türkiye

Marco De Angelis, Italy

Ares, Cuba

ÜTTÜRÜ BÜDÜK

• Hasan Çağan Y.

• Yüzsüzlük listesi

- Vergi yüzsüzleri listesi vergi şairlerinden ilan edilmeye başlandı. Peki gerçek vergi yüzsüzleri kim, öğrenebilecek miyiz?
- 1) Vergisini ödemeyecek mi?
- 2) Tamamen ya da kısmen kayıt dışı olanlar mı?
- 3) Özel ayrıcalıklarla vergi borcundan kurtulanlar mı?
- 4) Politik nitelikli indirim, istisna ve muafiyetlerle vergi dışı kalanlar mı?
- 5) Milyarlık vergi borçları tek kalemde silinenler mi?
- 6) Ya da vatandaşın toplanan vergileri cebe indirenler mi?

• At-Eşek türküsü...

• Zeytinyağından et ve süt ürünlerine kadar birçok gıda ürününde sahtekarlık olduğu konuşuluyor. **Tarım Bakanlığı** bu konuda geçtiğimiz ay geniş bir liste yayınladı. Dikkat çeken ise tüketiciye at ve eşek etinin yedirildiği iki şehir açıklandı; **Adana** ve **Sakarya**...

Hani meşhur Adana türküsü var "Gidek, gidek Adana'ya gel gidek" diye...

Şimdilerde "Gidek, gidek gel gidek/ Hele gardaş gel gidek/ ATana'ya gel gidek/ Eşek kebabi yiyek!" mi diyelim yani?!

• Tehdite su katmak...

• Vatandaşın, asgari ücretliler ile emeklilerin geçim derdi diye ortada "pısmış aş" gibi devasa bir ekonomik sorun varken, yok İsrail tehditi, yok anayasanın ilk dört maddesi, yok çözüm süreci diye diye "pısmış aş şü katmak" çabalarıyla günler geçiyor...

• Gündemlerden gündem beğenin...

• Cumhur ittifakınca kürt sorunu ile ilgili yeni çözüm süreci tartışmaları tekrar gündeme getirildi... Ekonomi, hayat pahalılığı konuşulmasın diye ülkede gündem üretme sıkıntısı olmuyor maşallah!

• Savcının şikayeti(!)...

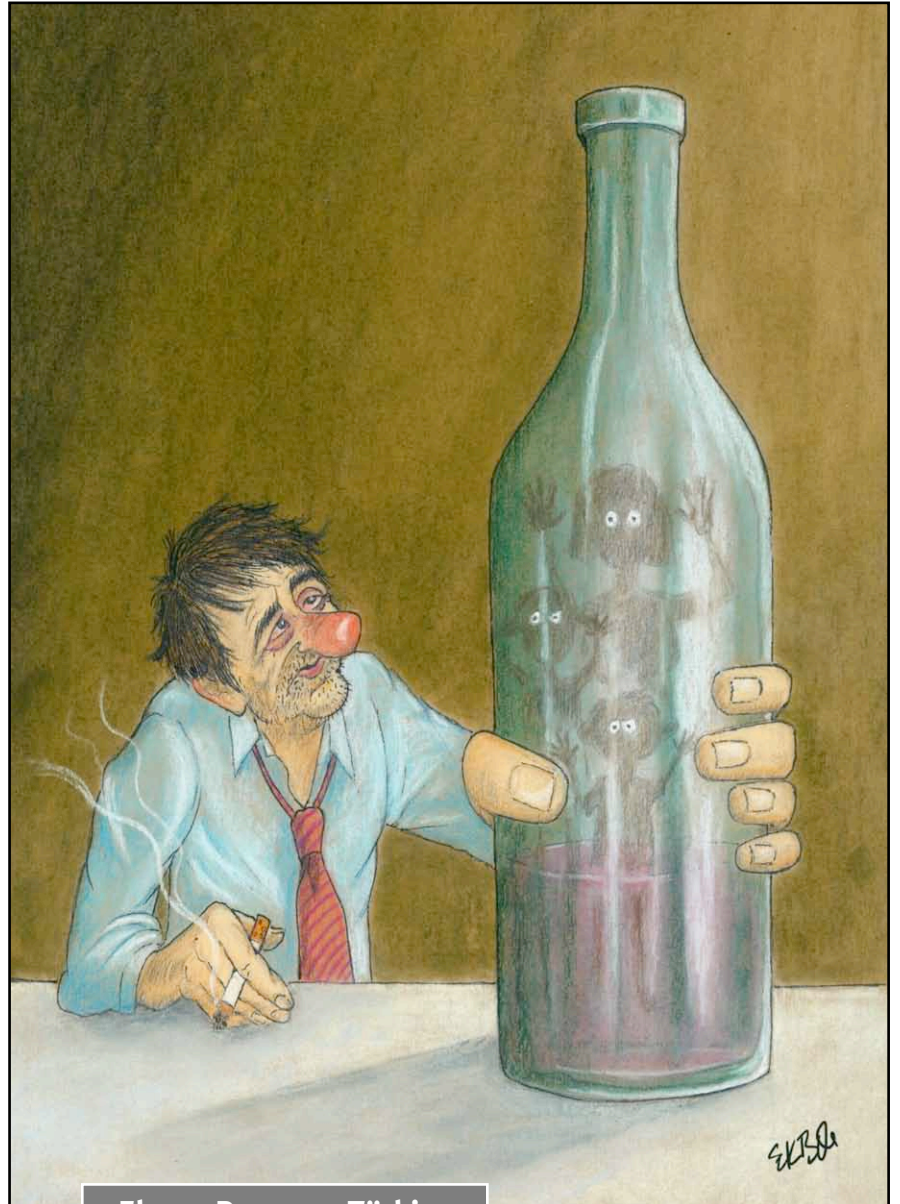
• Zonguldak'ın ilçesi **Çaycuma** savcısı bir avukat hanımla sevgili oluyor. Bir şekilde sevgilisi hanımın eski sevgililerinden haberdar olunca, onları gözaltına almış. Neyse ki silahına davranıp daha beter bir işe kalkışmamış...

• Güzel (!) bir haber...

• Milyoner sayımız bir yılda yüzde 50 artmış... Bir de ekonomi kötü diyorlar, memleket düşmanları (!)...

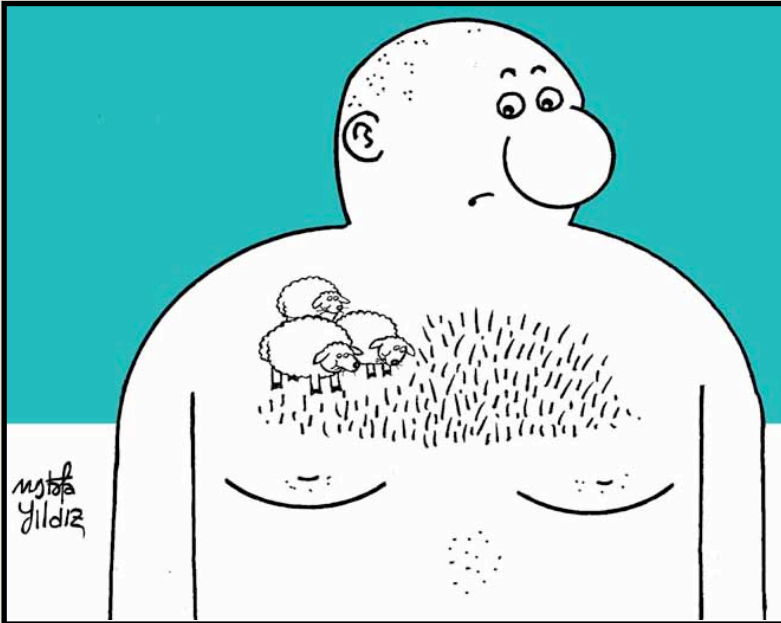
Fadi Abou Hassan, Norway

Ekrem Borazan, Türkiye

Mustafa Yıldız, Türkiye

DÜŞÜNÜYORUM!

NE DÜŞÜNDÜĞÜME
ACABA KİM VİZE
VERECEK?!

ENTERESAN LAFLAR...

Değerli yalnızlık
paylaşılmaz. Paylaşılsa
hiç bir değeri kalmaz!

~ Emin
Endeğerlibenim

HELLO!
ARKADAŞIMIN
ADI EVRİM.

apolitikler

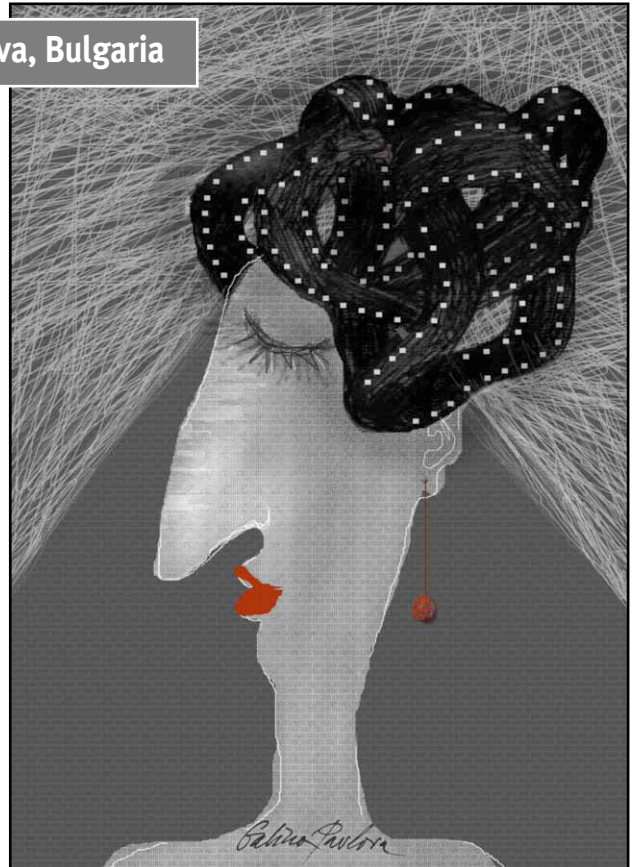
SENCE SEVGİLİYE
EN İYİ HİTAP ŞEKLİ NEDİR?
BEN "AŞKIM" KELİMESİNİN
SAKIZ OLDUĞUNU DÜŞÜ-
NÜYORUM ARTIK...

EŞEK GÖZLÜM
DEMEYİ ÇOK İSTERDİM
AMA BENDE O DÖT
YOK BE CANIM.

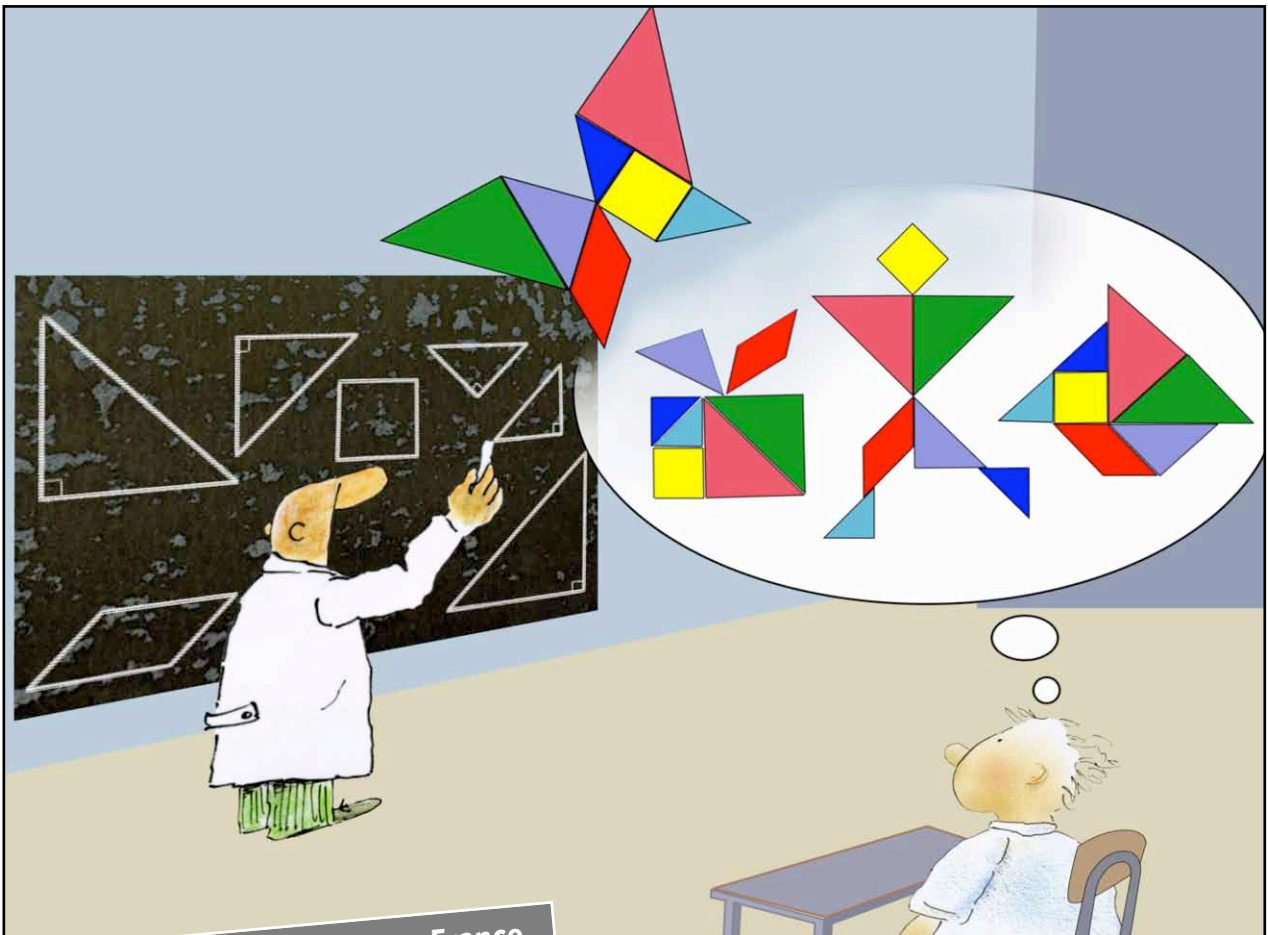
Galina Pavlova, Bulgaria

**HUMOROUS
PHOTOS**

Francisco Punal
Suarez

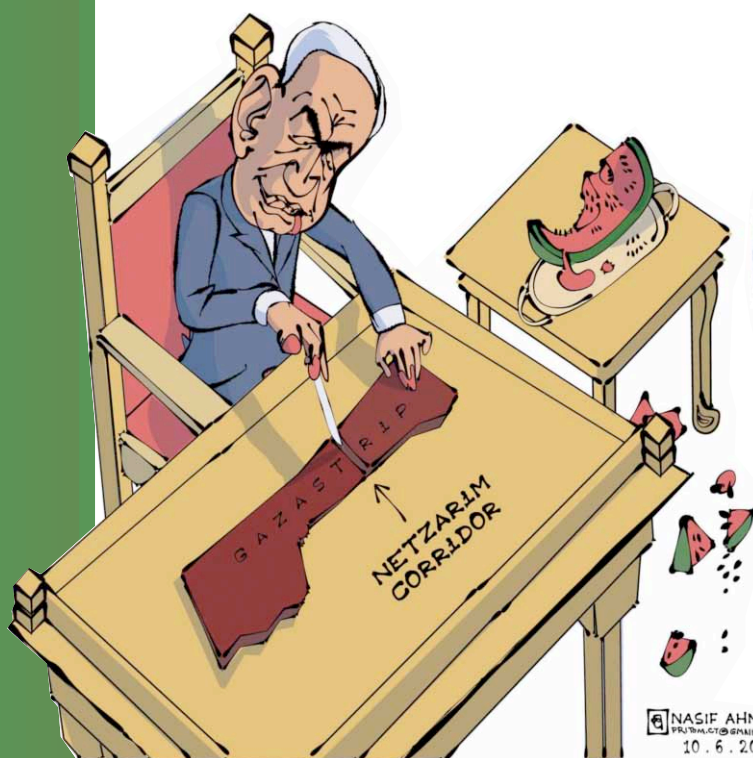
Bernard Bouton, France

editorial cartoons

"The Daily Janakanth"
from Bangladesh

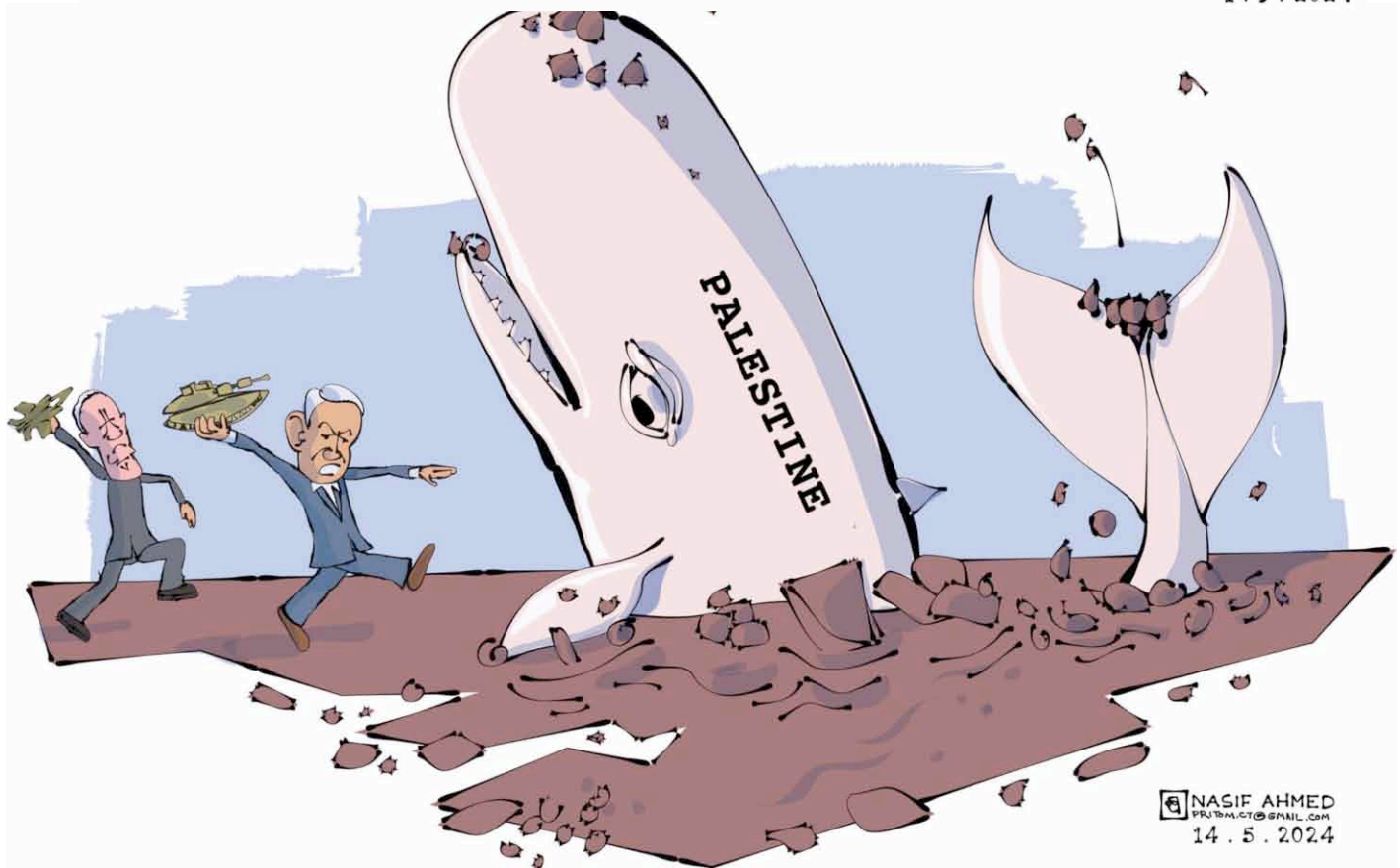
by Nasif Ahmed

HEY STOP YOU BOY ,
THIS IS A POLIO FREE
GENOCIDE . GO HAVE
YOUR VACCINE FIRST .

NASIF AHMED
PRUTHI.MCT@GMAIL.COM
1.9.2024

NASIF AHMED
PRUTHI.MCT@GMAIL.COM
14.5.2024

YENİ YIL İÇİN YENİ BİR
i-PHONE ALMAK İSTİYORUM !

BU YIL ÖLMEK
İSTEMİYORUM... !

GAZA
cartoons
by Steffen Jahnsnowski
from Germany

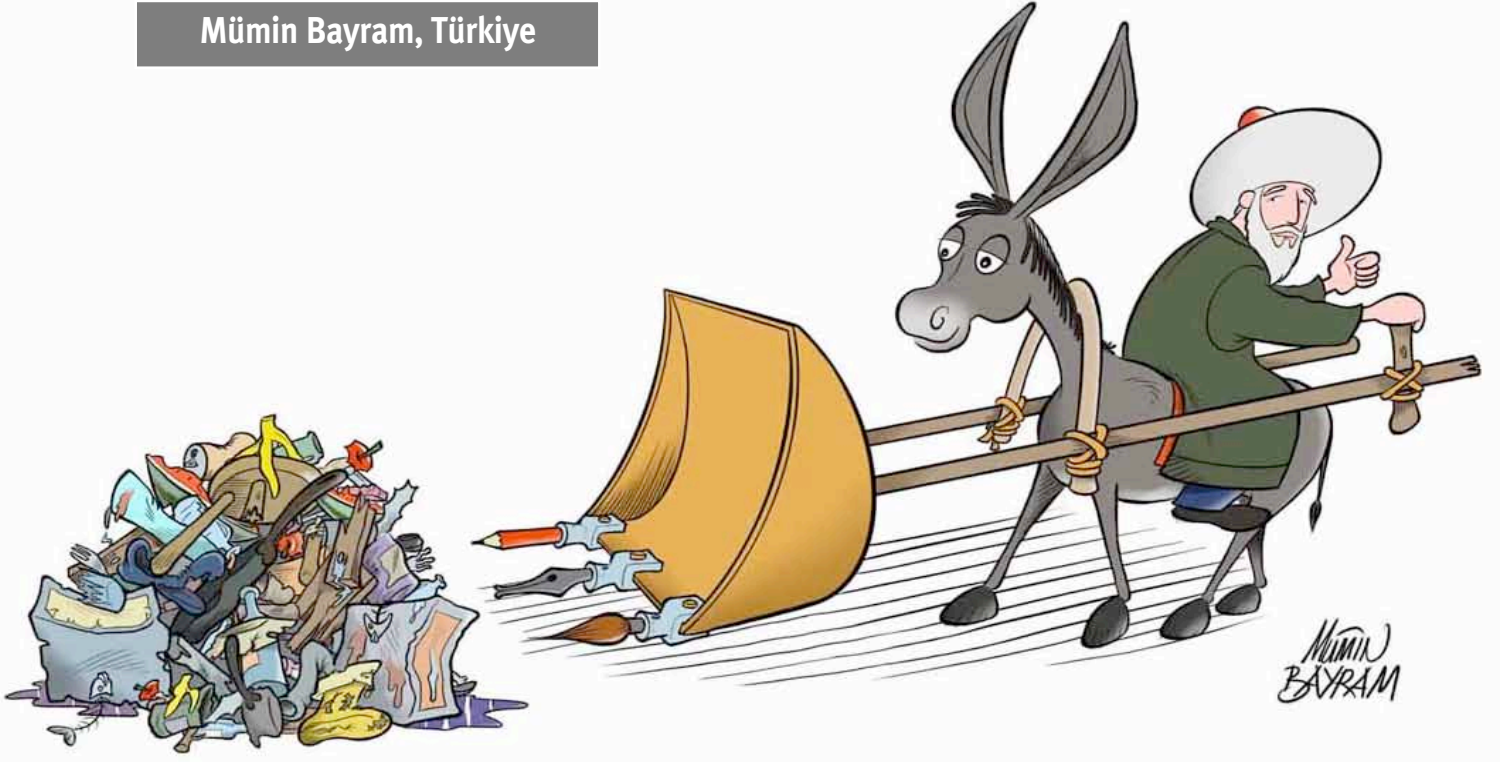

YAKINDA DÜNYANIN
SEFALETİNE DİŞLERİMİZİ
GÖSTERECEĞİZ

Sette

SUYUN DEĞERİ
KUYU
KURUYUNCA
ANLAŞILIR.

İbrahim Atabey, Türkiye

karikaturis
ibrahim atabey

Profile from Türkiye

Ekrem Borazan

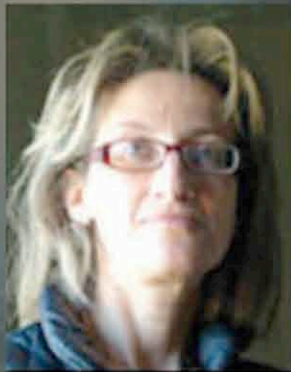
International humor magazine
fena
mizah

Turkish cartoonist Ekrem Borazan

He was born in 1958 in Bozüyük. In 1983, Eskişehir A.Ü. Cinema and Tv. He graduated from the Department. He lived in Istanbul between 1984 and 2012. TRT İstanbul Tv. Star Tv, worked as a cameraman at TGRT. He worked as a cinematographer and director in production companies and worked on TV series, TV programs, clips and documentaries. Between 2006 and 2011, he prepared short stop-motion animated films for children. He moved to Eskişehir in 2012. In 2013, he was the director and copywriter of the 13-episode Silk Road documentary (From Atayurt to the Anayurda). In 2018, he made the documentary about the foundation of the Ottoman Empire and the İnönü Wars. Member of Cartoonists Association since 1990. His cartoons were published in books and magazines, he made book illustrations, participated in exhibitions and competitions. He received over thirty national and international awards. He still gives cartoon lessons to children in a private school in Eskişehir. In 2019, the "100 Percent Eskişehir" portrait cartoons album was released. He is married and has a daughter.

1958 yılında Bozüyük'te doğdu. 1983 yılında Eskişehir A.Ü. Sinema ve Televizyon. Bölümden mezun oldu. 1984-2012 yılları arasında İstanbul'da yaşadı. TRT İstanbul Tv. Star Tv, TGRT'de kameraman olarak çalıştı. Yapım şirketlerinde görüntü yönetmeni ve yönetmen olarak çalıştı, dizi, TV programı, klip ve belgesel üzerine çalıştı. 2006-2011 yılları arasında çocuklar için kısa stop-motion animasyon filmler hazırladı. 2012 yılında Eskişehir'e taşındı. 2013 yılında 13 bölümlük İpek Yolu belgeselinin (*Atayurt'tan Anayurda'ya*) yönetmenliğini ve senaristliğini yaptı. 2018 yılında Osmanlı Devleti'nin kuruluşu ve İnönü Savaşları ile ilgili belgeseli çekti. 1990 yılından beri **Karikatürçüler Derneği** üyesidir. Karikatürleri kitap ve dergilerde yayımlandı, kitap illüstrasyonları yaptı, sergi ve yarışmalara katıldı. Otuzdan fazla ulusal ve uluslararası ödül aldı. Halen Eskişehir'de özel bir okulda çocuklara çizgi film dersleri vermektedir. 2019 yılında "**Yüzde 100 Eskişehir**" portre karikatürleri albümü yayınlandı. Evli ve bir kız çocuğu babasıdır.

CARICATURE di GIO

Mariagrazia Quaranta
GIO (Italy)

Gio, Italy

Toti Buratti, Italy

Assunta Toti Buratti known as Toti, is a prominent figure in the field of satirical and humorous graphic art...

Toti

“Let’s remain human!”

Profile from Italy

Assunta Toti Buratti, born in Pergola (Pesaro, Italy) in 1946, she studied at the Academy of Fine Arts in Urbino...

Her artistic path consolidated in Trento, where she became a teacher of life drawing at the State Art Institute and established herself as a satirical graphic author.

Toti's career took off in the 1960s when she began collaborating with magazines such as *Ca Balà*, *Doppio Vù*, *TuttoScuola*, and *Il Manifesto*. In 1975, she published her first collection, *Compagni di scuola*, with Edizioni Ottaviano in Milan. Among her other publications is *Autonomia è bello*, published by Temi.

Recognized internationally, Toti has won numerous awards at humor exhibitions, such as the one in Ancona in 1977, Gabrovo (Bulgaria) in 1979, and Siena in 1982. In collaboration with Franca Marenzana, her contemporary and colleague, she created cartoons published in *L'Alto Adige* and *Scuola Documenti*, as well as books such as *Adoro la scuola* and *Quasi sufficiente*.

For Edizioni Andromeda, she created satirical mini-books, including *Sorridere piano*, *A passi lenti*, *Una settimana come tante*, and *Matite 6B*. She also participated in the project *Bravi, brevi racconti a vignette* along with other humorists.

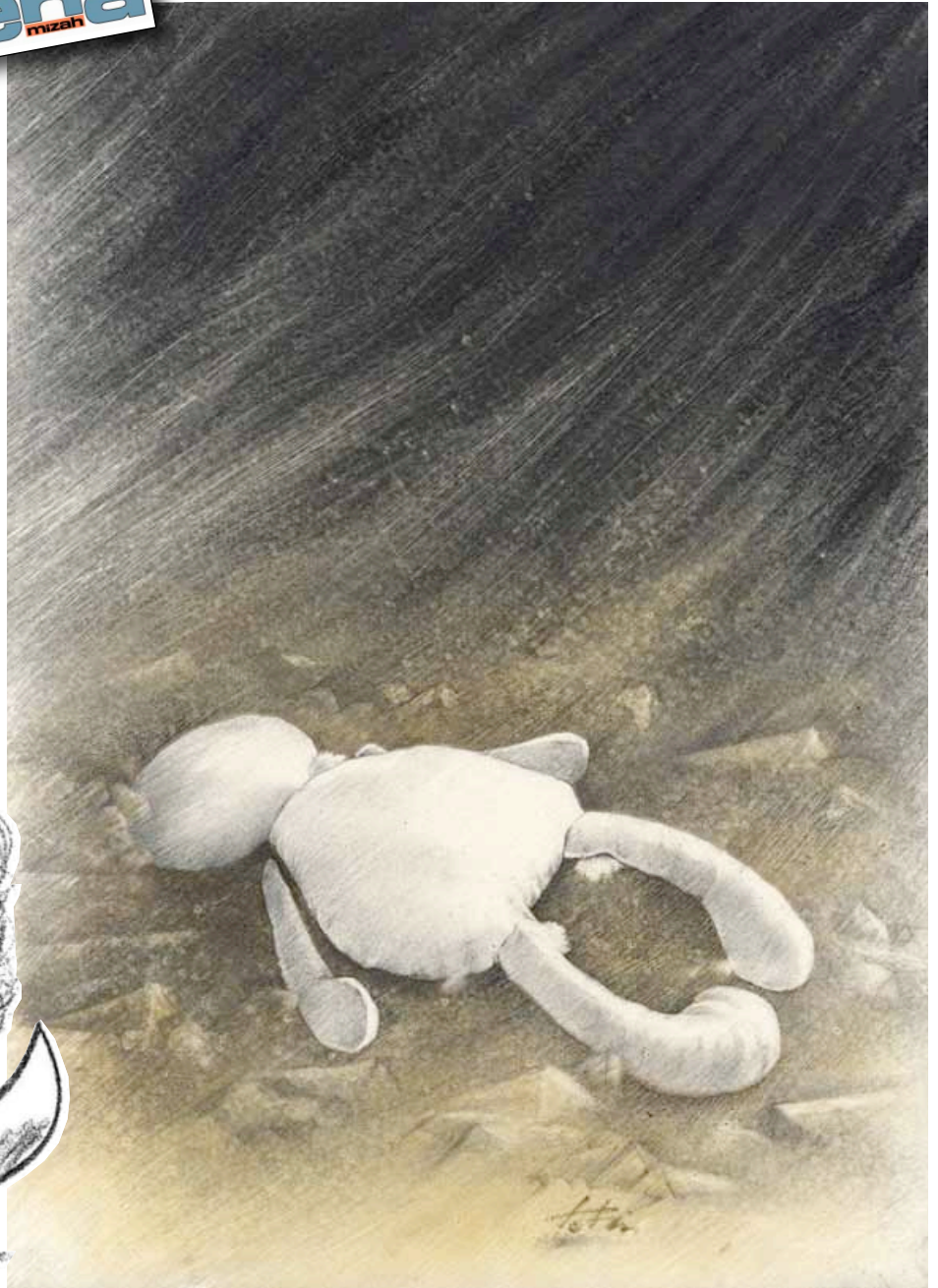
A founder of the Andromeda Art Studio in Trento, a cultural center open to various forms of artistic expression, she continues to be actively involved in organizing courses, competitions, and exhibitions of international significance. Her artistic activity continues in numerous national and international humor exhibitions, receiving awards in places such as Bordighera, Marostica, Gabrovo, Istanbul, and Montreal. She has also served as a jury member at many of these events, in cities such as Fano, Foligno, Trento, Belgrade, and Havana.

“

Pergola is my hometown, an ancient village in central Italy, nestled between the hills and the sea. I was born here. The air carries the mystery of Francesco di Giorgio's fortresses, the blue skies of Piero della Francesca, the infinity of Leopardi, and the delicate shadings of Raffaello. After many years, I have returned to live here, in this wonder.

”

“Toti” olarak bilinen İtalyan sanatçı, hiciv ve grafik mizah alanında dünyada önde gelen bir isim...

Assunta Toti Buratti

“Hadi insan olalım!”

Toti

1946'da Pergola'da (Pesaro, İtalya) doğdu, Urbino'daki Güzel Sanatlar Akademisi'nde okudu. Sanatsal yolu, Devlet Sanat Enstitüsü'nde görsel öğretmen olarak devam etti ve kendini hicivli bir grafik yazarı olarak kurduğu Trento'da sağlamlaştı.

Toti'nin kariyeri 1960'larda Ca Balà, Doppio Vù, TuttoScuola ve Il Manifesto gibi dergilerle işbirliği yapmaya başladığında başladı. 1975'te Edizioni Ottaviano ile birlikte Milano'da ilk koleksiyonu Compagni di scuola'yı yayınladı. Diğer yayınları arasında Temi tarafından yayınlanan Autonomia è bello bulunmaktadır.

Uluslararası alanda tanınan, “fenamizah” dergimizde de çalışmalarını gördüğümüz Toti, 1977'de Ancona'da, 1979'da Gabrovo'da (Bulgaristan) ve 1982'de Siena'da olduğu gibi mizah sergilerinde çok sayıda ödül kazandı. Çağdaşı ve meslektaşı Franca Marenzana ile işbirliği içinde, L'Alto Adige ve Scuola Documenti'de yayınlanan karikatürlerin yanı sıra Adoro la scuola ve Quasi sufficiente gibi kitaplar yarattı.

Edizioni Andromeda için Sorridere piyano, A passi lenti, Una settimana come tante ve Matite 6B gibi hicivli mini kitaplar yarattı. Ayrıca diğer mizahçılarla birlikte Bravi, brevi racconti a skeç projesine katıldı.

Çeşitli sanatsal ifade biçimlerine açık bir kültür merkezi olan Trento'daki Andromeda Sanat Stüdyosu'nun kurucusu olarak, kursların düzenlenmesinde aktif olarak yer almaya devam ediyor, yarışmalar ve uluslararası öneme sahip sergiler düzenliyor.

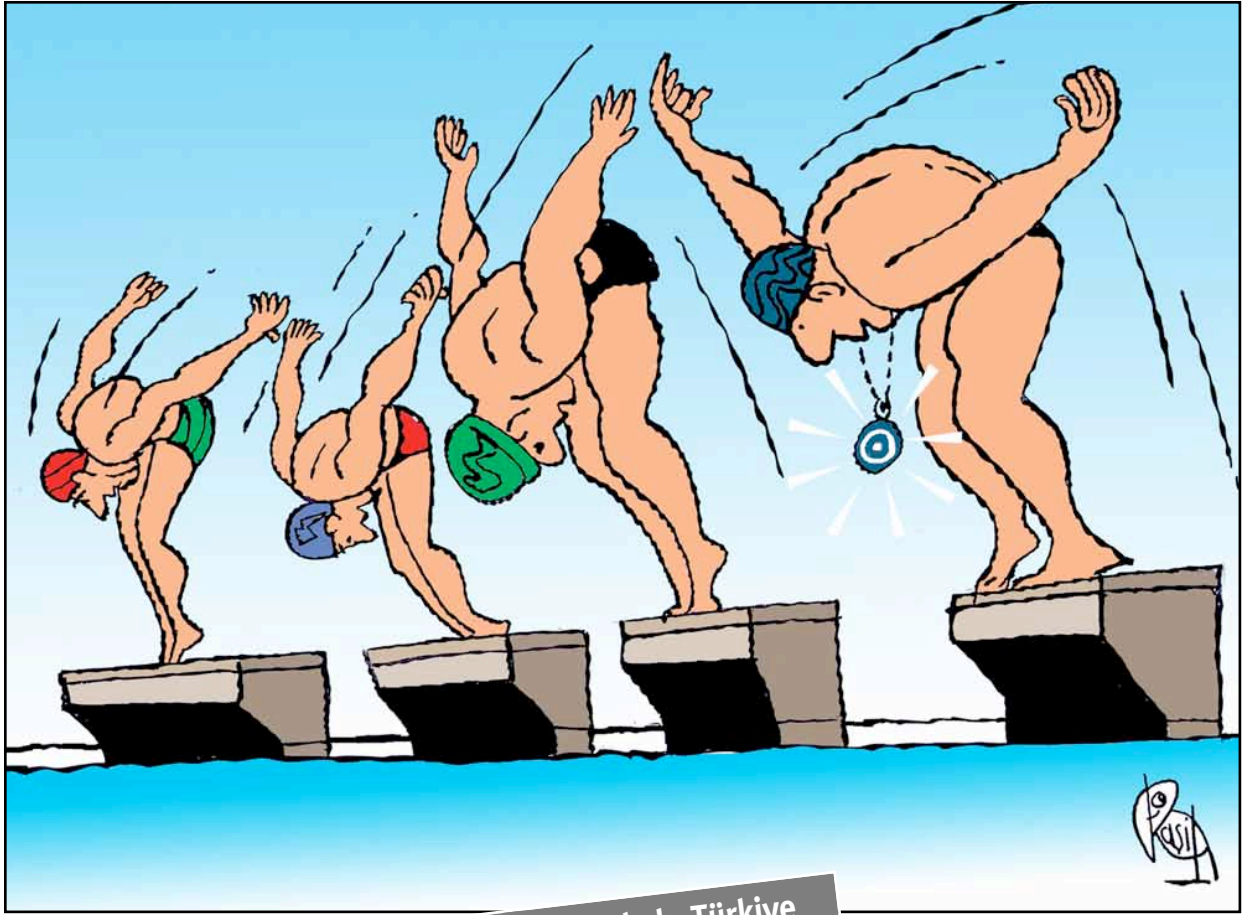
Neltair Abreu, Brasil

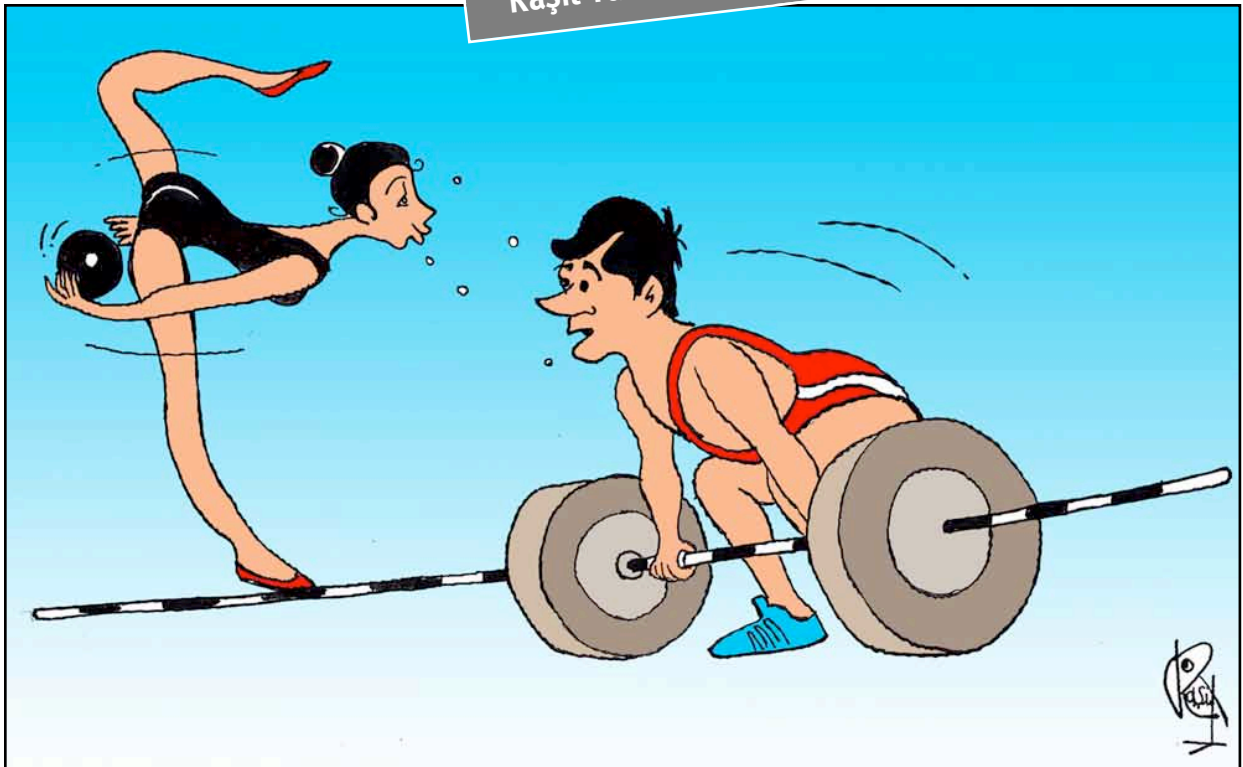
Konstantin Kazanchev, Ukraine

OLYMPIC CARTOONS

Raşı̇t Yakalı, Türkiye

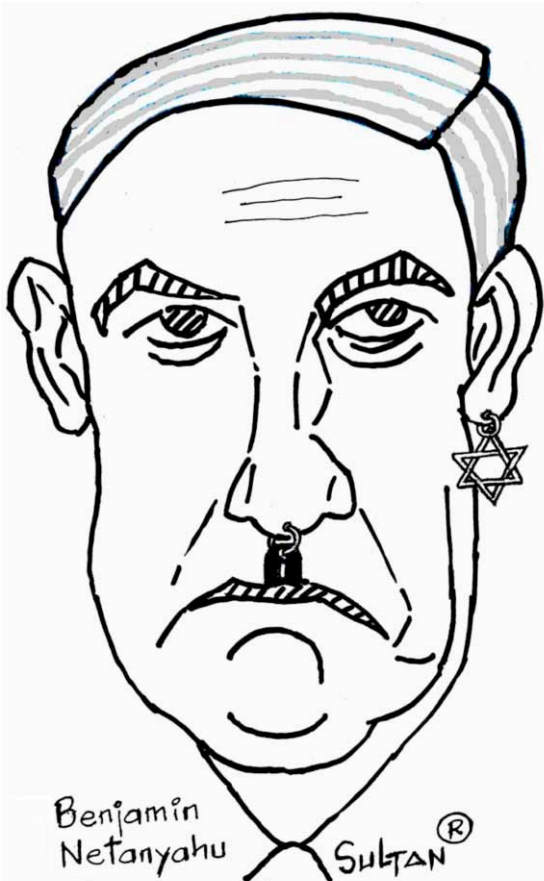

Birol Çün, Türkiye

Ali Divandari, Iran

Resad Sultanovic, Bosnia & Herzegovina

Antonio Medina Segura, Cuba

Eğlenceli düşünceler

• Günce Yavuzdoğan

Nelerin aklımı-za gel-medığını ve neleri düşünmemiş olduğumuzu bilmeden geçeriz bu dünyadan.

Tayland bataklıkla-rından çıplak ayakları ve yırtık hasır şapkasıyla tuz çıkarmaya uğraşan bir köylünün, tuzun çuvalını kaçtan sattığı hiç aklınıza gelmiş midir?

Marks'ın doktora tezinden birini neden Epicure üstüne yapmış olduğunu da ola ki hiç düşünmemişsinizdir. Belki o tezi okumak da hiç aklınıza gelmemiştir.

Deli İbrahim 1647'de padişahı. Rastlanmadık ölçüde dürüst bir sadrazamı vardı, Salih Paşa. Deli İbrahim bir yere gitmeye kalktığı zaman, karşısına hiçbir arabanın çıkmamasını emretmişti. Bir gün kendini okutup üfletmek için Edirnekapı'daki bir hocaya giderken surların yakınında bir saman arabası kesti yolunu. Padişahın deliliği iki katına çıktı.

O sırada ayak divanında bulunan sadrazam Salih Paşa'yı hoca'nın evine çağırttı. Ve verdiği emirler neden dinlenmiyor diye sadrazamı hoca'nın bahçesindeki kuyunun ipiyle boğdurdu. Hoca'nın o ipi sonradan ne yaptığını herhalde hiç kimse düşünmemiştir. Düşünseydi ne olurdu? Müthiş bir roman olurdu.

Bir hoca... Evine padişah gelmiş... Kuyusunun ipiyle bahçede bir sadrazamı boğdurmuş... Padişahla adamları gitmiş... Ceset götürülmemiş. İdamın infazında kullanılan kuyu ipi hocaya kalmış... Hoca o ipi ne yaptı? Aynı iple su çekmeye devam mı etti?

Yoksa ipi bir tarafa mı kaldırdı, yoksa çöpe mi attı? Hocayla o ipin serüvenini düşünecek hiç kimse çıkmamıştır herhalde.

Neler hiç aklımıza gelmemiştir, neleri hiç düşünmemişizdir? Bu hepimiz için bir sır olarak kalacak.

Neleri düşünmediğimizi düşünmeye çalışan biri çıkar bazen. Örneğin Robinson Crusoe'nun yaşadığı ıssız adadaki cinsel dünyasını... Ve oturur bir kitap yazar. Ve kitap iyi olur, kötü olur. O ayrı bir konu... Ama o kişi, kimsenin aklına gelmeyen bir şeyi merak etmiştir.

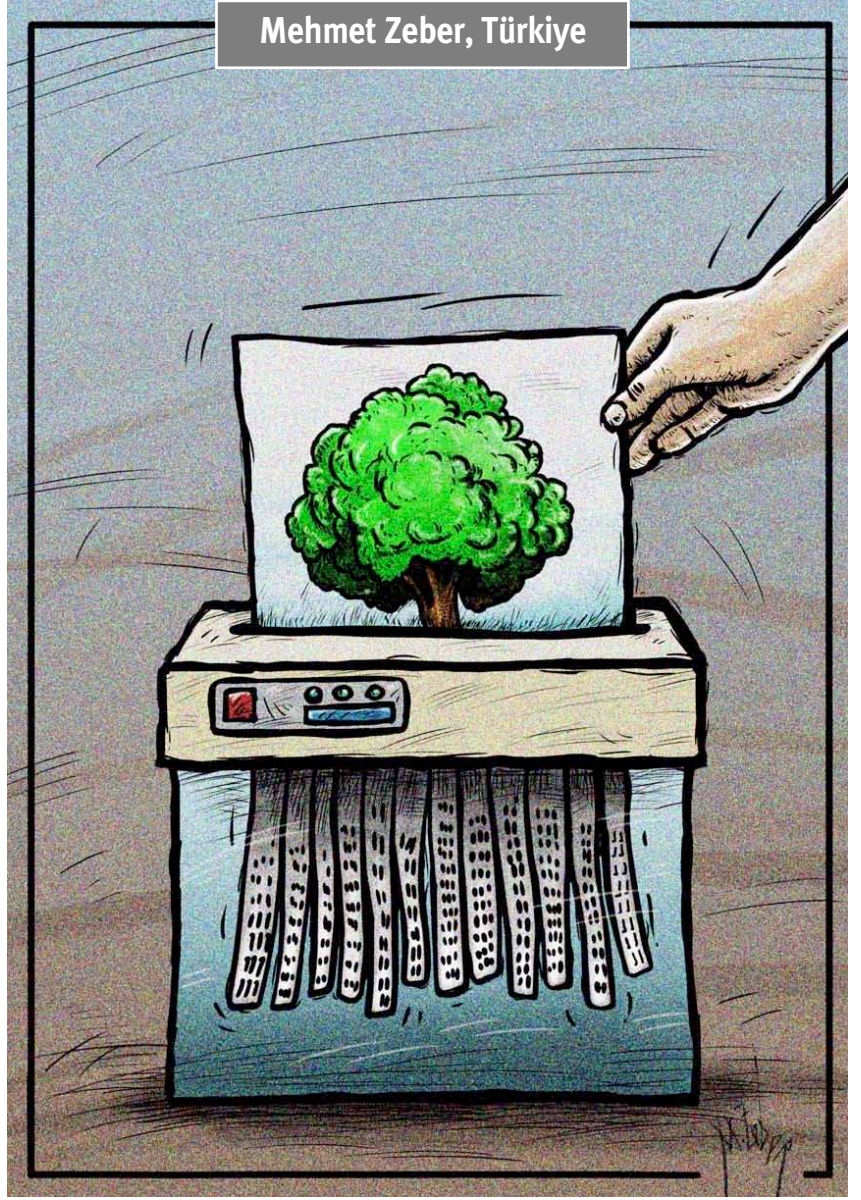
Bir uçak hostesinin, İstanbul'dan Amerika'ya giderken, uçak içinde kaç kilometre yürüdüğünü hiç düşünmüş müydünüz? Yirmi iki kilometre.

Saçma gibi gözüken bu meraklar, insan mantığının gelişip keskinleşmesinde bir çeşit egzersiz rolü oynar. Aklımıza gelmeyenlerle düşünemediklerimiz. Biri bir gün onlardan birine bir çıma atverir. Kum saatini bulur, güneş saatini bulur. Aerodinamiğin yasalarını bulur. Balinaların hayatını yazar. Denizin dibine oteller yapmaya kalkar.

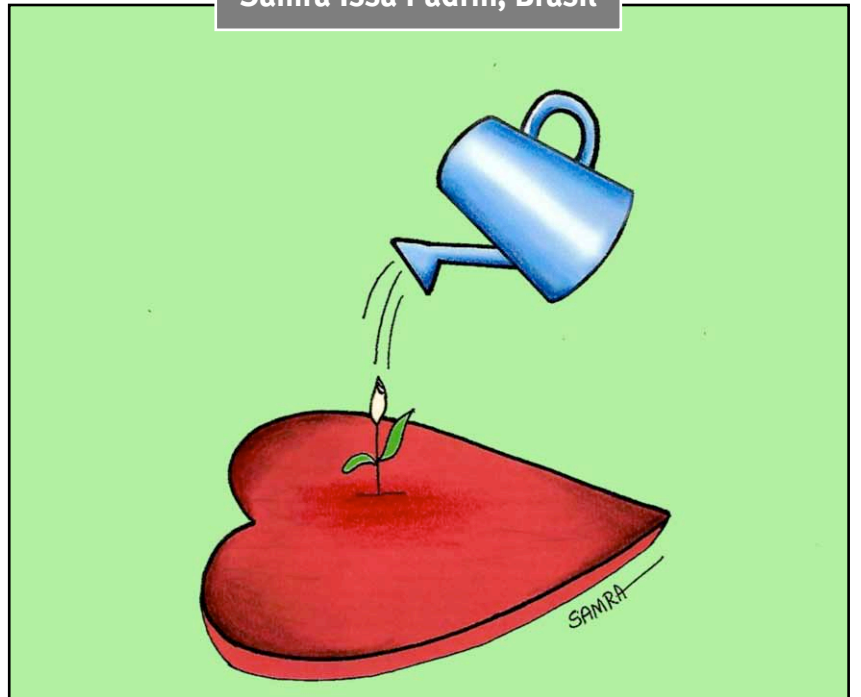
İnsanlık aklımıza gelmeyenlerle düşünemediklerimiz boşluklarına atılan adımlarla gelişir. Aklımıza gelmeyenler ve düşünemediklerimiz. Hazineler yatıyor orada. Biz ise aklımıza gelenler ve düşünebildiklerimizle yaşamaya uğraşıyoruz.

ÇETİN ALTAN
(Milliyet
12.9.2014)

Mehmet Zeber, Türkiye

Samra Issa Padrin, Brasil

After The Humor What Is Laughter?

Article Makale

Some approaches to its mechanism and theories...

by Rubén Bitz

This physiological description belongs to an article published at the beginning of the century: "In laughter, and to a greater or lesser degree in smiling, clonic spasms of the diaphragm occur in an approximate number of eight-
een, and the contraction of most of the muscles of the face. The upper side of the mouth and its corners are stretched upwards. The upper eyelid is raised, and also, to a certain extent, the eyebrows and upper lip, while the corners of the eyes are characteristically wrinkled. The nostrils dilate moderately and rise slightly. In people who have highly developed pinna muscles, they tend to get ahead. The lower jaw vibrates or withdraws a little (no doubt to give as much air as possible to the distended lungs) and the head is thrown back when the laughter is extreme. The trunk stretches and even begins to lean backward (which often happens), and the pain—fatigue in the diaphragm and accessory abdominal muscles—produces a marked inflection of the trunk for the relief of those. The entire arterial vascular system dilates with the consequent flushing due to the effect of the dermal capillaries of the face and neck, and sometimes of the pericranium and hands. For this very reason, the eyes are usually moved forward and the tear gland is activated, usually to a degree that it produces only a gleam in the eyes, but sometimes to such an extent that tears flow through the appropriate channels."

Today it could be said that laughter consists of spasmodic contractions of the zygomatic muscles and sudden relaxation of the diaphragm, accompanied by contractions of the larynx and epiglottis. In total, 25 muscles coordinate to laugh, and the difference with a smile is not only the sound and its intensity, but a loud laugh can cut off breathing.

This is something of the manifestations of the phenomenon, but where theories focus is on the causes.

Aristotle's statement 24 centuries ago "we laugh when we contrast what is presented with the way it is presented to us".

All subsequent theses touch on this principle.

In the eighteenth century, Thomas Hobbes added two ingredients:

surprise and contradiction; and later Emmanuel Kant added them by incorporating the unexpected denouement: "laughter is an emotion born of the sudden transformation of waiting for something indefinite into a surprising and contradictory ending".

The philosopher Arthur Schopenhauer explained the comedy of such situations between a concept and the real object. It was the first time that incongruity was used in the study of laughter.

André Gluksmen – philosopher of humorology – says that "laughter liberates annihilation that which threatens to annihilate". While Umberto Eco affirms that "we need laughter because before and after it, we may have to cry".

And already in medicinal and therapeutic laughter, Mark Twain wrote in Tom Sawyer "... the old man laughed loudly and joyfully, shaking his anatomy from head to toe, and ended by saying that this laughter was money, because it reduced the doctor's bills." Therapeutic laughter began to be researched about 30 years ago, and the boom is due to the fact that enormous sums are spent on drugs that sometimes bring non-curative consequences. Laughter, like green medicine, costs less without side effects, but not even its most fervent defenders can reach consensus on its therapeutic effects: if some emphasize the processes of the sympathetic system, others emphasize muscular and spiritual relaxation, or glandular and chemical transformations.

Centuries of study and humour and there are more questions than answers. ■

Sources: Chocarreros magazines (Mexico) N°5 and Berp! Provechitos de humor (Argentina) N°1.

Mizah ve kahkaha üzerine

● İşleyişine ve kuramsallığına bazı yaklaşımlar...

Rubén Bitz

Bu fizyolojik tanım, yüzyılın başında yayınlanan bir makaleye aittir: "Kahkahalarda ve gülümsemelerde az ya da çok, diyaframın klonik spazmları yaklaşık on sekiz kişide görülür ve yüz kaslarının çoğunun kasılması. Ağızın üst tarafı ve köşeleri yukarı doğru gerilir. Üst göz kapağı kaldırılır ve ayrıca bir dereceye kadar kaşlar ve üst dudak kaldırılırken, gözlerin köşeleri karakteristik olarak kırışır. Burun delikleri orta derecede genişler ve hafifçe yükselir. Çok gelişmiş kulak kepçesi kaslarına sahip kişilerde, öne geçme eğilimindedirler. Alt çene hafifçe titrer veya geri çekilir (şüphesiz şişmiş akciğerlere mümkün olduğunca fazla hava vermek için) ve kahkahalar aşırı olduğunda baş geriye atılır. Gövde gerilir ve hatta geriye doğru eğilmeye başlar (ki bu sıklıkla olur) ve ağrı - diyafram ve aksesuar karın kaslarındaki yorgunluk - bunların rahatlaması için gövdede belirgin bir bükülme oluşturur. Tüm arteriyel vasküler sistem, yüz ve boynun ve bazen perikranium ve ellerin dermal kulcal damarlarının etkisiyle ortaya çıkan kızarma ile genişler. Tam da bu nedenle, gözler genellikle öne doğru hareket ettirilir ve gözyaşı bezi, genellikle gözlerde

sadece bir parıltı üretecek derecede, ancak bazen gözyaşının uygun kanallardan akmasına neden olacak ölçüde aktive edilir. Bugün kahkahaların, elmacık kaslarının spazmodik kasılmalarından ve diyaframın ani gevşemesinden oluştuğu, buna gırtlak ve epiglottis kasılmalarının eşlik ettiği söylenebilir. Toplamda, 25 kas gülümseme için koordineli bir şekilde çalışır ve bir gülümseme ile arasındaki fark sadece ses ve yoğunluğu değildir, aynı zamanda yüksek bir kahkaha nefes almayı kesebilir.

Bu, fenomenin tezahürlerinden bir şeydir, ancak teorilerin odaklandığı yer nedenlerdir. Aristoteles'in 24 yüzyıl önceki ifadesi "Sunulanı bize sunulma şekliyle karşılaştırdığımızda güleriz".

Sonraki tüm tezler bu ilkeye değinir. On sekizinci yüzyılda, Thomas Hobbes iki bileşen ekledi: sürpriz ve çelişki; ve daha sonra Emmanuel Kant, beklenmedik bir sonucu dahil ederek bunları ekledi: "kahkaha, belirsiz bir şeyi beklemenin ani bir şekilde şaşırtıcı ve çelişkili bir sona dönüşmesinden doğan bir

duygudur".

Filozof Arthur Schopenhauer, bir kavram ile gerçek nesne arasındaki bu tür durumların komedisini açıkladı. Kahkaha çalışmasında uyumsuzluk ilk kez kullanılıyordu.

Mizah felsefecisi André Gluksmen, "kahkaha, yok etme tehdidinde bulunana yok etmeyi özgürleştirir" diyor. Umberto Eco ise "kahkahaya ihtiyacımız var çünkü öncesinde ve sonrasında ağlamak zorunda kalabiliriz" diyor. Ve zaten tıbbi ve terapötik kahkahalarda, Mark Twain Tom Sawyer'da şöyle yazdı: "... Yaşlı adam yüksek sesle ve neşeye güldü, anatomisini tepeden tırnağa salladı ve bu kahkahanın para olduğunu, çünkü doktorun faturalarını azalttığını söyleyerek bitirdi."

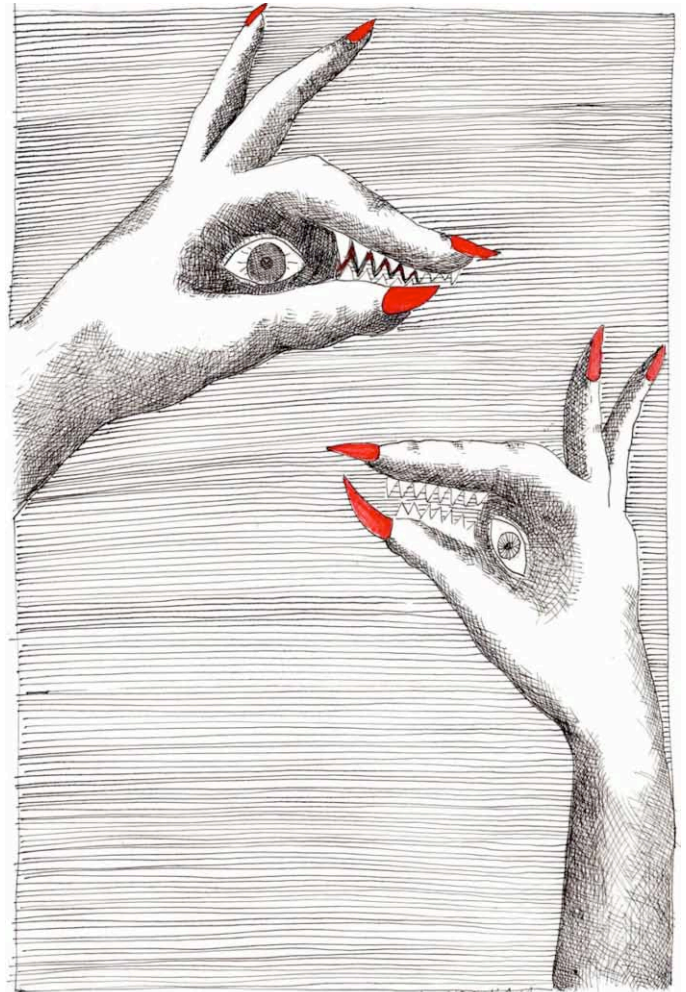
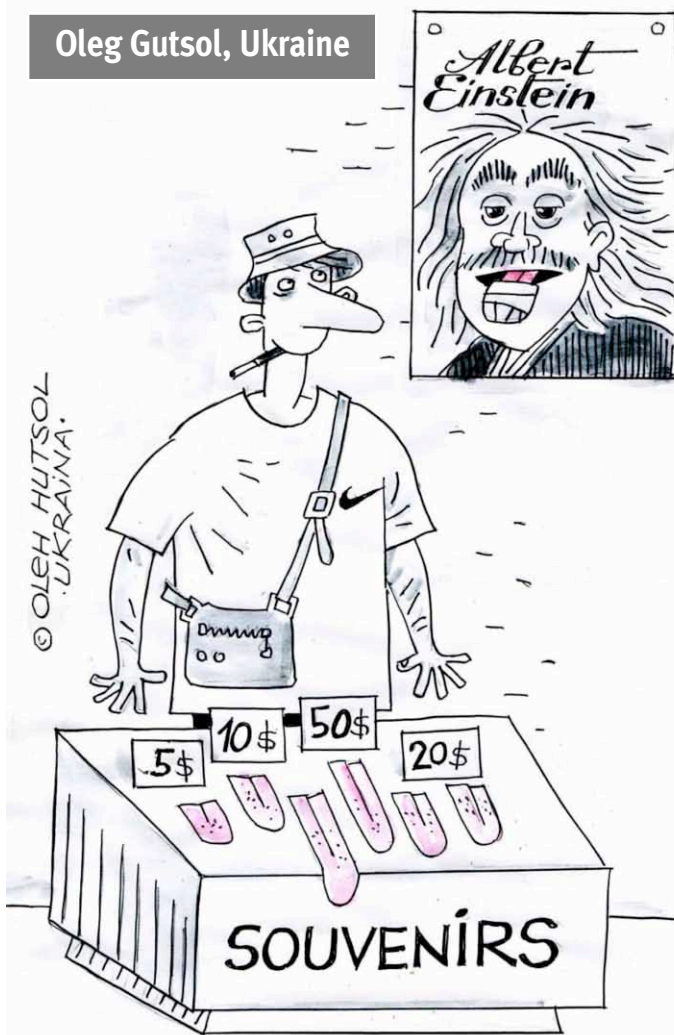
Terapötik kahkahalar yaklaşık 30 yıl önce araştırılmaya başlandı ve patlama, bazen iyileştirici olmayan sonuçlar getiren ilaçlara muazzam meblağlar harcanmasından kaynaklanıyor. Kahkaha, yeşil ilaç gibi, yan etkileri olmadan daha az maliyetlidir, ancak en ateşli savunucuları bile terapötik etkileri konusunda fikir birliğine varamazlar: bazıları sempatik sistemin süreçlerini vurgularsa, diğerleri kas ve ruhsal rahatlamayı veya salgı bezi ve kimyasal dönüşümleri vurgular. Yüzyıllar süren çalışma ve mizah ve cevaplardan daha fazla soru var. ■

Kaynak: Chocarreros magazines (Mexico) N°5 and Berp! Provechitos de humor (Argentina) N°1.

Alexander Dubovsky, Ukraine

Oleg Gutsol, Ukraine

Henryk Cebulah, Poland

Dr. Ergun Akleman: “Unlike their European counterparts, U.S. artists often do not recognize the value of cartoons.”

by Aziz Yavuzdoğan

What does a cartoon mean for you?
What do you think about cartoon?

For me, cartoons and caricatures represent the highest forms of art, encapsulating all elements of fine arts—from sculpting to rendering and animation—and embodying the pinnacle of creativity. I also see little distinction between the arts and sciences, as both aim to create something entirely new. In fact, I was a cartoonist long before I became a scientist.

I began publishing my cartoons at 16, and by 18, I was working professionally for *Girir* and *Firt* magazines.

My passion for art led me to discover computer graphics in the early 1980s, which inspired me to pursue a Ph.D. in the field. Since then, I have researched and taught various aspects of visual arts, including shape modeling, rendering, painting, animation, sculpting, and storytelling.

Interestingly, much of my work also has practical applications in science and engineering.

Does your country appreciate your cartoons?
Do you feel satisfied with the interest towards your cartoons?

One of the cultural shocks I experienced upon coming to the United States was how little appreciation there is for cartoons,

comics, and caricatures. Unlike their European counterparts, U.S. artists often do not recognize the value of cartoons. This is largely due to the anti-comic propaganda of the 1950s, which portrayed the medium as corrupting the innocent. In 1954, the Comics Code Authority was formed by the Comics Magazine Association to self-regulate comic book content. In response, alternative movements like comix emerged in the 1960s and 70s, but produced only a few notable artists, such as Robert Crumb and Gilbert Shelton. Although comics gained importance again with the rise of computer graphics and many stories being adapted into movies, cartoons and comics are still not widely embraced by art circles in the United States.

Having said that, it should be clear that if there is limited appreciation for cartoons in the United States, my cartoons are no exception. *Mad Magazine* closed a while ago, and only small circles appreciate specific genres like New Yorker cartoons. Newspaper comics are now printed smaller. In the mid-19th century, the U.S. was one of the birthplaces of editorial cartoons with greats like Thomas Nast.

By the 20th century, almost every major newspaper employed an editorial cartoonist, such as Herblock for *The Washington Post*. Today, online comics and cartoons seem to be the norm

What humoristic similarities and differences exist between your country and other countries?

The United States has historically been a leading country in the development of cartoons, comics, and animation, playing a key role in their rise. Stories from the U.S. have inspired European artists in the creation of comics such as Lucky Luke, Lieutenant Blueberry, and Tex. Many European artists even come to the U.S. for inspiration. However, there is little interest in these comics in the U.S. In the 40 years I've lived here, I've never seen Lucky Luke for sale, and I only found one Italian copy of Tex in a thrift bookstore in Austin. I'm always amazed when I visit comic bookstores in Europe, and I wish the U.S. were more like Europe in this regard, though I doubt it will ever change.

Do you think cartoons help bridge the cultural differences between countries?

I doubt that cartoons can bridge cultural differences. The rise of the internet has shown that people tend to select content that aligns with what they want to hear or see. Increased access to resources has not created more homogenous societies; instead, differences have become more pronounced. In this context, I greatly admire international

ABOUT

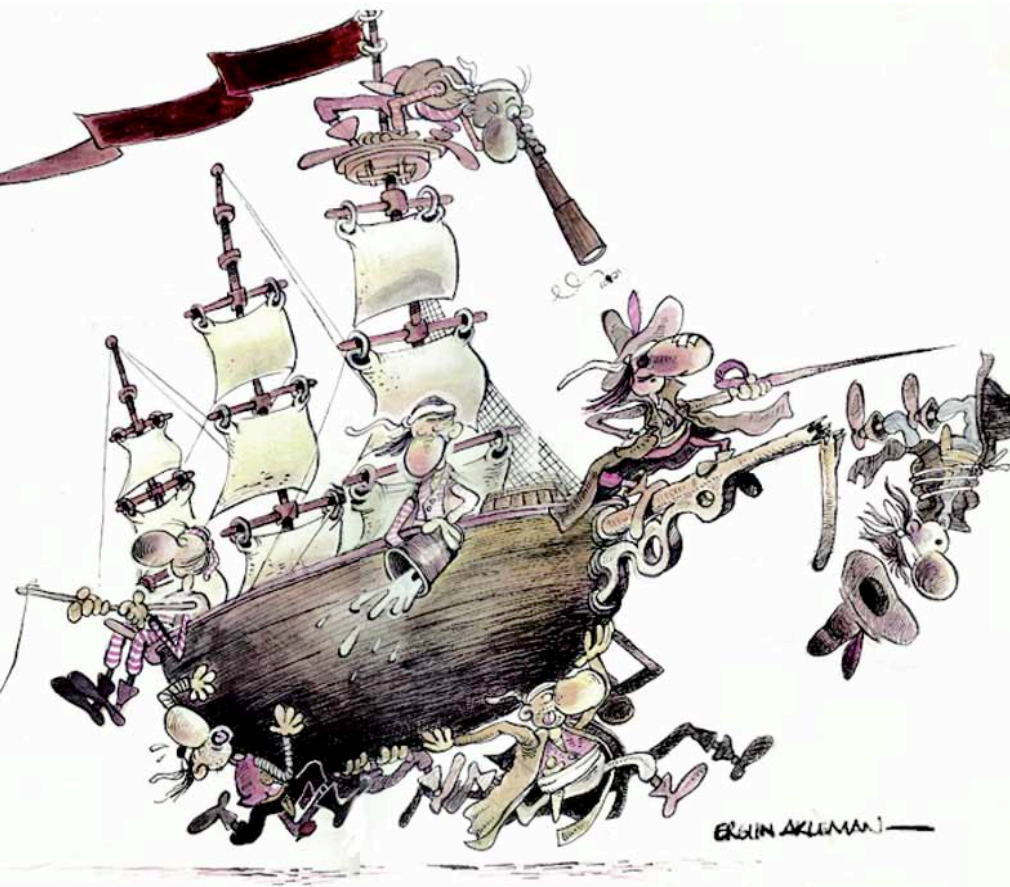
“ I am a Professor in the School of Performance, Visualization, and Fine Arts, with a joint appointment in the Computer Science and Engineering Department at Texas A&M University, where I have been for nearly 30 years. I received my Ph.D. in Electrical and Computer Engineering from the Georgia Institute of Technology in 1992.

My teaching and research are transdisciplinary, and I have authored over 250 publications across various fields, including computer graphics, computer-aided design, mathematics, art, architecture, and social sciences. I hold both Erdős and Bacon numbers of two, highlighting my proximity to core areas of mathematics research and the film industry.

I am also a professional cartoonist, having published more than 500 cartoons. I write a bi-monthly column titled "Computing through Time" for IEEE Computer Society's flagship magazine, IEEE Computer, and contribute a weekly column on the history of science to the "Science and Technology for Everyone" (Herkese Bilim ve Teknoloji) magazine. Additionally, I have illustrated and authored several children's books and written numerous popular science articles, often featuring my own illustrations.

My most significant research contributions have been in shape modeling and computer-aided sculpting. My pioneering work in topological mesh modeling led to the development of the manifold mesh modeling system TopMod.

This software has been widely downloaded, with many artists using it to create remarkable sculptures, and there are approximately 100 YouTube videos demonstrating its capabilities. I teach both technical and artistic courses in graduate level, and nearly 100 students have completed graduate degrees under my supervision, with many of them now working at leading companies such as PIXAR, Disney, DreamWorks, Digital Domain, Google, Amazon, and Facebook. ”

cartoonists who collaborate on international magazines, contribute to global exhibitions, and participate in cartoon competitions, as they strive to promote cross-cultural understanding.

Do you think a cartoonist must contribute to the world peace with his/her art?

I am not sure whether cartoons can contribute to world peace. Like all other media, they are consumed primarily by people who agree with their content. Confirmation bias is a powerful force, making it difficult to reach those who disagree with the message.

What do you think about the international cartoon contests? Please indicate your reasons.

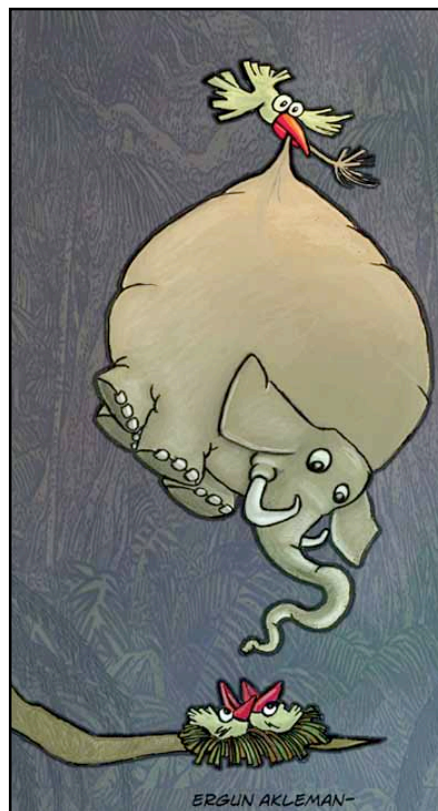
I personally do not participate in international cartoon contests. I am not opposed to them; I simply do not have the time to submit my work to competitions. I prefer working with editors who can provide feedback on my cartoons and offer suggestions for improvement.

If you had to draw yourself from another cartoonist's point of view, what humorous details would you add to the cartoon?

I have thick lips, large eyes, a small chin, aquiline nose and a large forehead. To create my cartoon portrait, one could simply exaggerate these features.

Please write your thoughts and comments about FENAMIZAH magazine in few words.

FENAMIZAH magazine is a great alternative to international cartoon exhibitions. The editor acts as a

curator, and the exhibition is transformed into a web-based magazine. In this digital age, it's an excellent idea for reaching a wider audience. ■

HISTORY OF SCIENCE

MULTIPLICATION

DR. ERGUN AKLEMAN, USA
TURKISH ACADEMICIAN AND CARTOONIST AT TEXAS A&M UNIVERSITY

THE FIRST
MATHEMATICIAN OF
THE WORLD

ERGUN AKLEMAN -

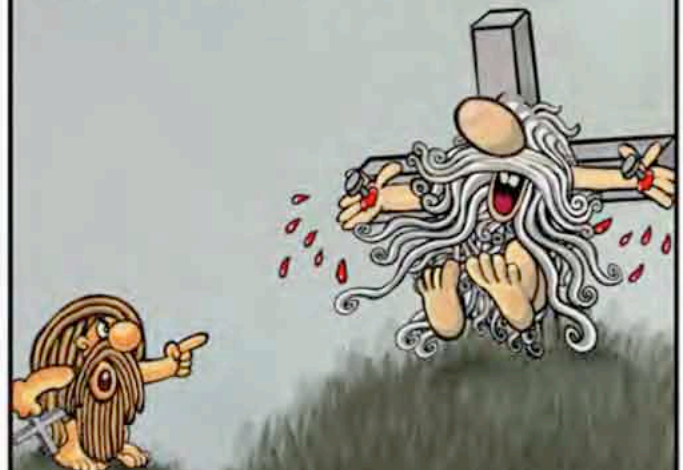
DISCOVERED
MULTIPLICATION...

THE FIRST
ADMINISTOR OF THE
WORLD

INVENTED
CRUCIFIXION!

THE FIRST USE OF A MULTIPLICATION SIGN IS USUALLY ATTRIBUTED TO WILLIAM OUGHTRED IN 1618. IT APPARENTLY HAD BEEN USED SINCE THE MID 16TH CENTURY. CRUCIFIXION IS A RELATIVELY VERY ANCIENT PRACTICE. IT WAS USED BY ANCIENT PERSIANS, CARTHAGINIANS, AND MACEDONIANS SINCE 500 BC.

BİLİM TARİHİ:

ÇARPMAK ve ÇARPILMAK

DR. ERGUN AKLEMAN, USA

TURKISH ACADEMICIAN AND CARTOONIST AT TEXAS A&M UNIVERSITY

TARİHİN İLK MATEMATİKÇİSİ

ÇARPMAYI KEŞFETTİ!

ERGUN AKLEMAN -

TARİHİN İLK YÖNETİCİSİ

ÇARMIHI KEŞFETTİ!

ÇARPMA İŞARETİNİN İLK ÖNERENİN WILLIAM OUGHTRED OLDUĞU VE İLK DEFA 1618 TARİHİNDE KULLANILDIĞI DÜŞÜNÜLÜYOR. MUHTEMELEN 16. YÜZYILDAN İTİBAREN KULLANILMAYA BAŞLANMIŞ DA OLABİLİR. BUNA KARŞIN ÇARMIH ÇOK ESKİ BİR CEZALANDIRMA ARACI. PERSLERİN, KARTACALILARIN VE MAKEDONYALILARIN VE SONRASINDA ROMALILARIN MİLATTAN ÖNCE 600 YILINDAN BERİ KULLANDIKLARI BİLİNİYOR.

ABD’de yaşayan Türk karikatürist Dr. ErgunAkleman:

“Avrupa’daki meslektaşlarının aksine, ABD’li sanatçılar genellikle karikatürlerin değerini pek fark etmezler.”

uluslararası mizah dergisi
fenamizah
international humor magazine
Söyleşi

“Texas A&M Üniversitesi’nde Performans, Görselleştirme ve Güzel Sanatlar Fakültesi’nde profesörüm ve aynı zamanda Bilgisayar Bilimleri ve Mühendisliği Bölümü’nde ortak öğretim üyesiyim. Burada neredeyse 30 yıldır çalışıyorum. 1992 yılında Georgia Teknoloji Enstitüsü’nden Elektrik ve Bilgisayar Mühendisliği alanında doktora derecem aldım. Bilgisayar grafikleri, bilgisayar destekli tasarım, matematik, sanat, mimarlık ve sosyal bilimler gibi birçok alanda 250’den fazla disiplinlerarası makale ve bildiri yayınladım. Hem Erdős hem de Bacon sayım iki, bu da matematik araştırmaları ve film endüstrisine ne kadar yakın olduğumu gösteriyor. Ayrıca profesyonel bir karikatüristim. Şimdiye kadar 500’den fazla karikatürüm yayınlandı. IEEE Computer Society’nin amiral gemisi dergisi olan IEEE Computer için “Computing through Time” adlı iki aylık bir köşe yazıyorum ve “Herkes Bilim ve Teknoloji” dergisine haftalık bilim tarihi köşesiyle katkıda bulunuyorum. Ayrıca birçok çocuk kitabını resimledim ve yazdım, kendi illüstrasyonlarımı içeren birçok popüler bilim makalesi yazdım.

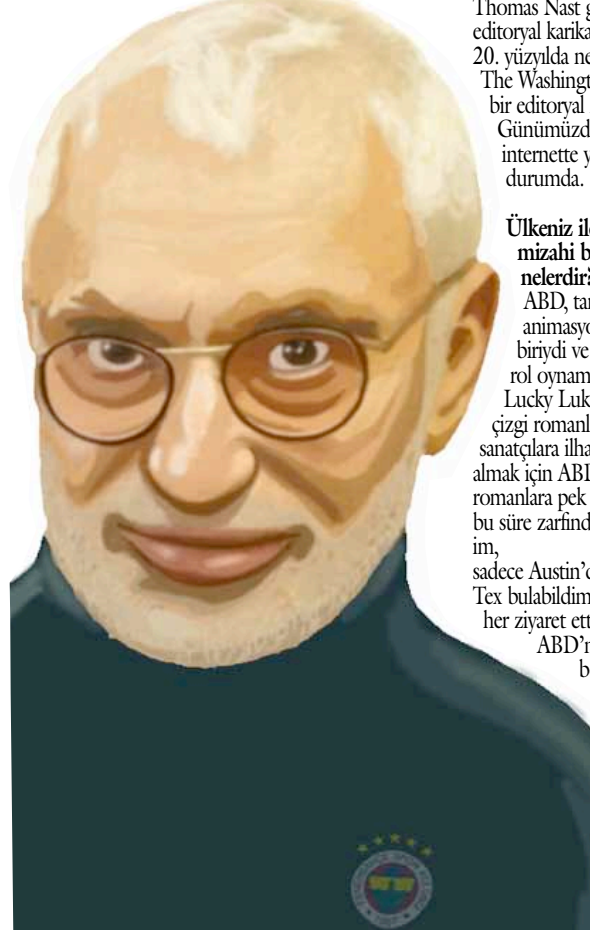
En önemli araştırma katkılarım şekil modelleme ve bilgisayar destekli heykel alanlarında oldu. Topolojik örgü modelleme konusundaki öncü çalışmam, TopMod adında güçlü bir şekil modelleme sistemi geliştirilmesine yol açtı. Bu yazılım geniş çapta indirildi ve birçok sanatçı, bu yazılımı kullanarak dikkat çekici heykeller yarattı; TopMod’un yeteneklerini gösteren yaklaşık 100 YouTube videosu bulunmaktadır.

Üniversite’de yüksek lisans programında hem teknik hem de sanatsal dersler veriyorum ve 100’e yakın öğrenci benim danışmanlığında yüksek lisans derecesi aldı; bu öğrencilerin çoğu PIXAR, Disney, DreamWorks, Digital Domain, Google, Amazon ve Facebook gibi büyük firmalarda çalışıyorlar.”

Aziz Yavuzdoğan

Karikatür sizin için ne ifade ediyor? Karikatür hakkında ne düşünüyorsunuz? Benim için karikatürler ve çizgi romanlar, sanatın en yüksek biçimlerini temsil ediyor; Karikatür sanatı heykelcilikten animasyona ve çizime kadar tüm güzel sanatlar öğelerini kapsıyor ve bence yaratıcılığın zirvesini oluşturuyor. Sanat ile bilim arasında çok az fark olduğunu düşünüyorum çünkü her ikisi de tamamen yeni bir şey yaratmayı amaçlıyor. Aslında, bilim insanı olmadan çok önce bir karikatüristim. 16 yaşında karikatürlerimi yayınlamaya başladım ve 18 yaşına geldiğimde Girir ve Furt dergileri için profesyonel olarak çalışıyordum. Sanata olan ilgim beni 1980’lerin başında bilgisayar grafikleriyle tanıştırdı ve bu alanda doktora yapmaya karar verdim. O zamandan beri şekil modelleme, çizim, boyama, animasyon, heykelcilik ve hikaye anlatımı gibi görsel sanatların çeşitli yönlerinde araştırmalar yaptım ve dersler verdim. İlginç bir şekilde, çalışmalarımın çoğu bilim ve mühendislik alanlarında da pratik uygulamalar buldu.

Ülkeniz karikatürlerinizi takdir ediyor mu? Karikatürlerinize yönelik ilgi konusunda memnun musunuz?

ABD’ye geldiğimde yaşadığım kültürel şoklardan biri, karikatür, çizgi roman ve çizgi karakterlere çok az değer verilmesiydi. Avrupa’daki meslektaşlarının aksine, ABD’li sanatçılar genellikle karikatürlerin değerini pek fark etmezler. Bunun büyük ölçüde 1950’lerde çizgi romanlara karşı yapılan propaganda nedeniyle olduğunu düşünüyorum; bu dönemde çizgi romanlar masum çocukları kötülüğe kandıran sapkın bir form olarak görülüyordu. 1954’te, Çizgi Romanlar Dergisi Derneği tarafından içerikleri denetlemek amacıyla Comics Code Authority kuruldu. Buna tepki olarak 1960’lar ve 70’lerde comic gibi alternatif hareketler ortaya çıktı, ancak bu hareketler yalnızca, Robert Crumb ve Gilbert Shelton gibi, birkaç önemli sanatçı üretebildi. Bilgisayar grafiklerinin yükselmesiyle birlikte çizgi romanlar yeniden önem kazandı ve birçok çizgi roman hikayesi filme uyarlandı. Ancak popülerliğine rağmen, karikatürler ve çizgi romanlar ABD’deki sanat çevrelerinde hala yaygın bir kabul görmüyordu. Dolayısıyla, ABD’de karikatürlere sınırlı bir ilgi varsa, benim karikatürlerim için de bu durum farklı değil. Mad Magazine bir süre önce kapandı ve yalnızca ufak çevreler New Yorker karikatürleri gibi belirli türleri takdir ediyor. Gazete karikatürleri ise artık daha küçük basılıyor. 19. yüzyılın ortalarında ABD, Thomas Nast gibi büyük karikatüristlerin yer aldığı editöryal karikatürlerin doğduğu yerlerden biriydi. 20. yüzyılda neredeyse her büyük gazetede The Washington Post için çalışan Herblock gibi bir editöryal karikatürist vardı.

Günümüzde ise çizgi romanlar ve karikatürlerin internette yayınlanması norm haline gelmiş durumda.

Ülkeniz ile diğer ülkeler arasında mizahi benzerlikler ve farklılıklar nelerdir?

ABD, tarihsel olarak karikatür, çizgi roman ve animasyonun gelişiminde önde gelen ülkelerden biriydi ve bu alanların yükselmesinde kilit bir rol oynadı. ABD’den çıkan hikayeler, Lucky Luke, Lieutenant Blueberry ve Tex gibi çizgi romanların yaratılmasında Avrupa’daki sanatçılara ilham verdi. Birçok Avrupalı sanatçı ilham almak için ABD’ye gelir. Ancak ABD’de bu tür çizgi romanlara pek ilgi yok. 40 yıldır burada yaşıyorum ve bu süre zarfında Lucky Luke’u hiç satılırken görmedim,

sadece Austin’de bir ikinci el kitapçada bir İtalyanca Tex bulabildim. Avrupa’daki çizgi roman kitapçılarını her ziyaret ettiğimde hayran kalıyorum ve

ABD’nin bu konuda Avrupa’ya daha çok benzemesini isterim, ancak bunun gerçekleşeceğini sanmıyorum.

Sizce karikatürler ülkeler arasındaki kültürel farklılıkları ortadan kaldırabilir mi?

Karikatürlerin kültürel farklılıkları ortadan kaldırabileceğini sanmıyorum. İnternetin yükselişi, insanların görmek ve duymak istediklerine uygun içerikleri

seçtiklerini gösterdi.

Kaynaklara daha fazla erişim, daha homojen toplumlar yaratmadı; aksine farklılıklar daha da belirgin hale geldi. Bu bağlamda, uluslararası dergilerde işbirliği yapan, küresel sergilere katkıda bulunan ve karikatür yarışmalarına katılan uluslararası karikatüristlere büyük hayranlık duyuyorum; çünkü kültürler arası anlayışı teşvik etmek için çaba sarf ediyorlar.

Sizce bir karikatürist sanat yoluyla dünya barışına katkıda bulunmalı mı?

Karikatürlerin dünya barışına katkıda bulunup bulunamayacağından emin değilim. Diğer tüm medya türleri gibi, karikatürler de çoğunlukla içerikleriyle aynı fikirde olan insanlar tarafından tüketiliyor. Sadece kendi inandığı kaynakları takip etme dürtüsü çok güçlü ve bu dürtü mesajla aynı fikirde olmayan insanlara ulaşmayı zorlaştırıyor.

Uluslararası karikatür yarışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz? Lütfen nedenlerinizi belirtin.

Kişisel olarak uluslararası karikatür yarışmalarına katılmıyorum. Onlara karşı değilim; sadece eserlerimi yarışmalara gönderecek vaktim yok. Karikatürlerim hakkında geri bildirim verebilecek ve geliştirmem için önerilerde bulunabilecek editörlerle çalışmayı tercih ediyorum.

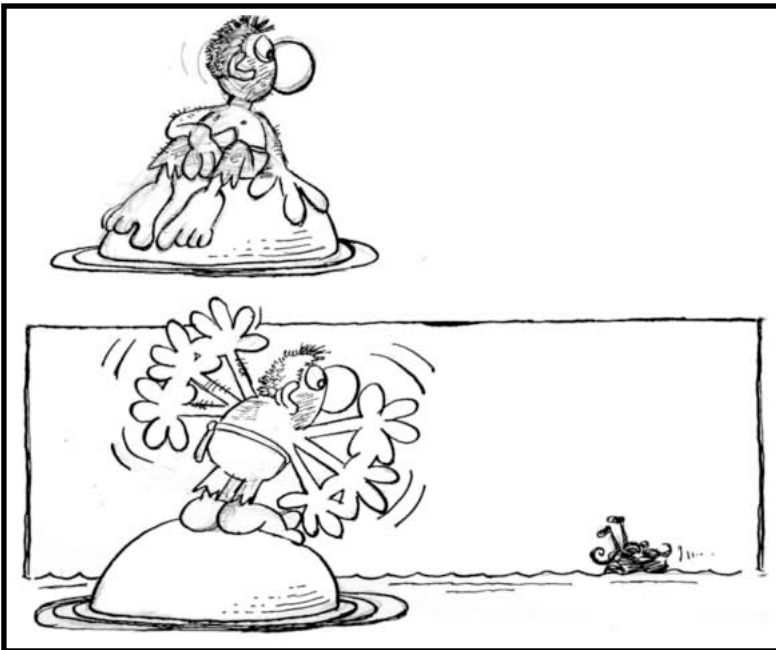
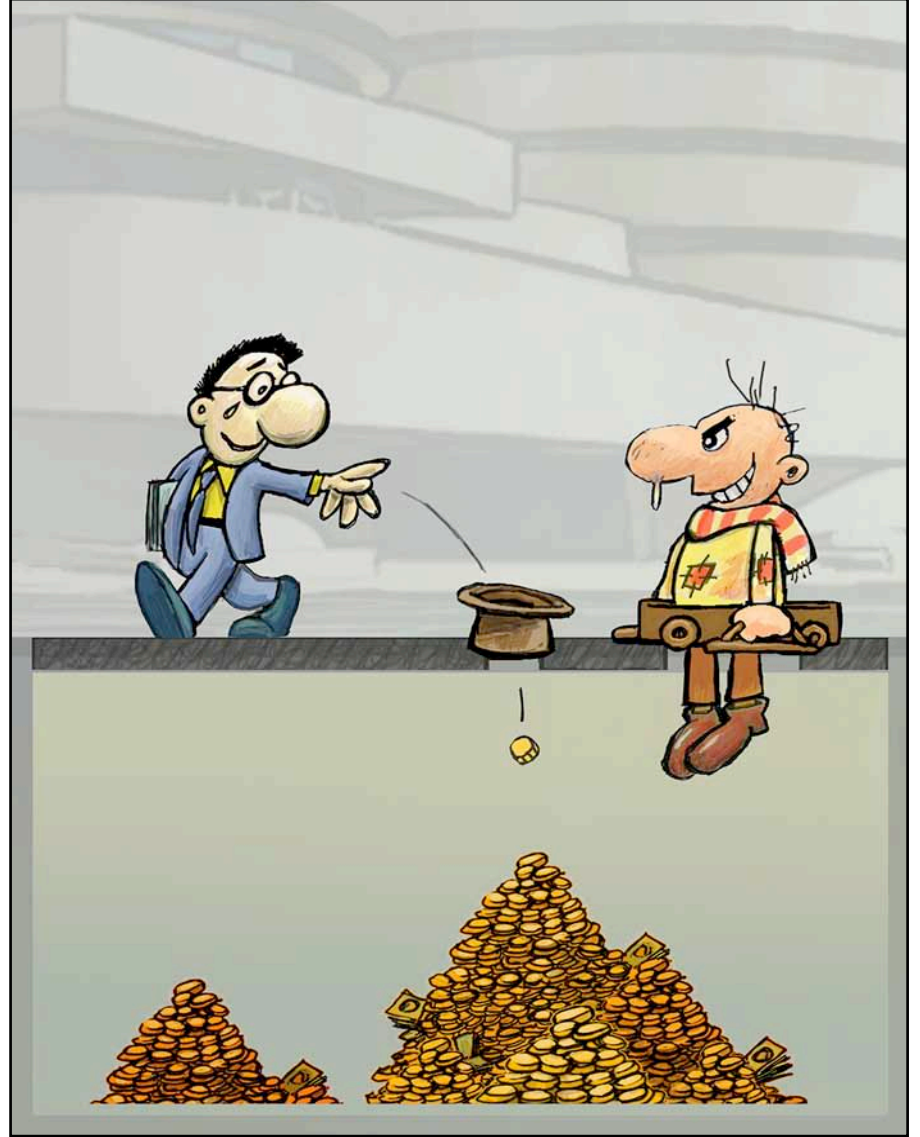
Kendinizi başka bir karikatüristin bakış açısından çizecek olsanız, karikatiye hangi mizahi detayları eklerdiniz?

Kalın dudaklarım, büyük gözlerim, küçük bir çenem, kemerli bir burnum ve geniş bir alnım var. Karikatür portremi çizmek için bir sanatçı bu özellikleri abartabilir.

FENAMİZAH dergisi hakkında birkaç cümleyle düşüncelerinizi ve yorumlarınızı yazar mısınız?

FENAMİZAH dergisi, uluslararası karikatür sergilerine harika bir alternatif. Editör küratör rolünü üstleniyor ve sergi web tabanlı bir dergiye dönüştürülüyor.

Bu dijital çağda, daha geniş bir kitleye ulaşmak için harika bir fikir... ■

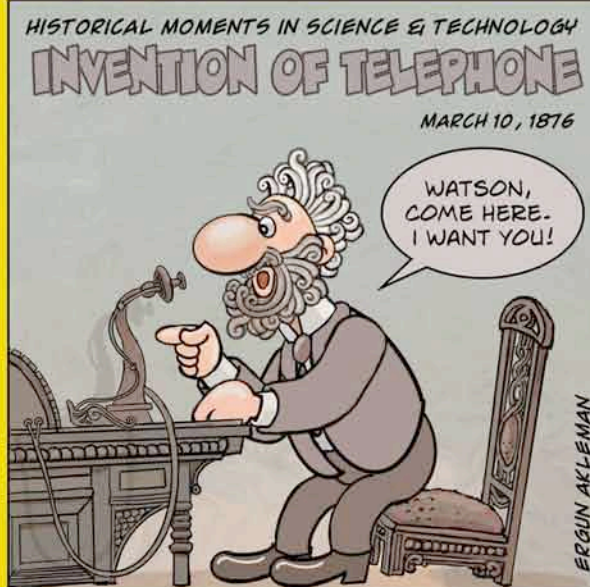

Computing Through Time

Cartoons in IEEE Computer

Dr. Ergun Akleman, USA

Turkish Academician and cartoonist at Texas A&M University

DRIVERLESS VEHICLES BEFORE COMPUTERS.

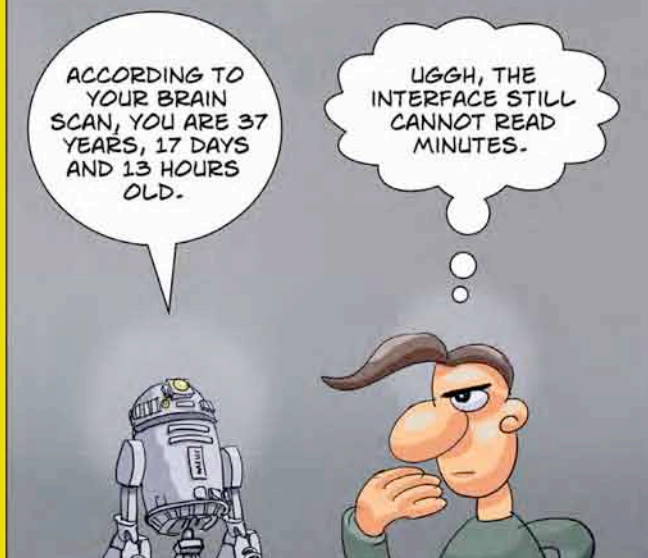
DRIVERLESS VEHICLES AFTER DIGITAL.

BRAIN INTERFACES BEFORE COMPUTERS.

BRAIN INTERFACES AFTER DIGITAL.

Profile from Great Britain

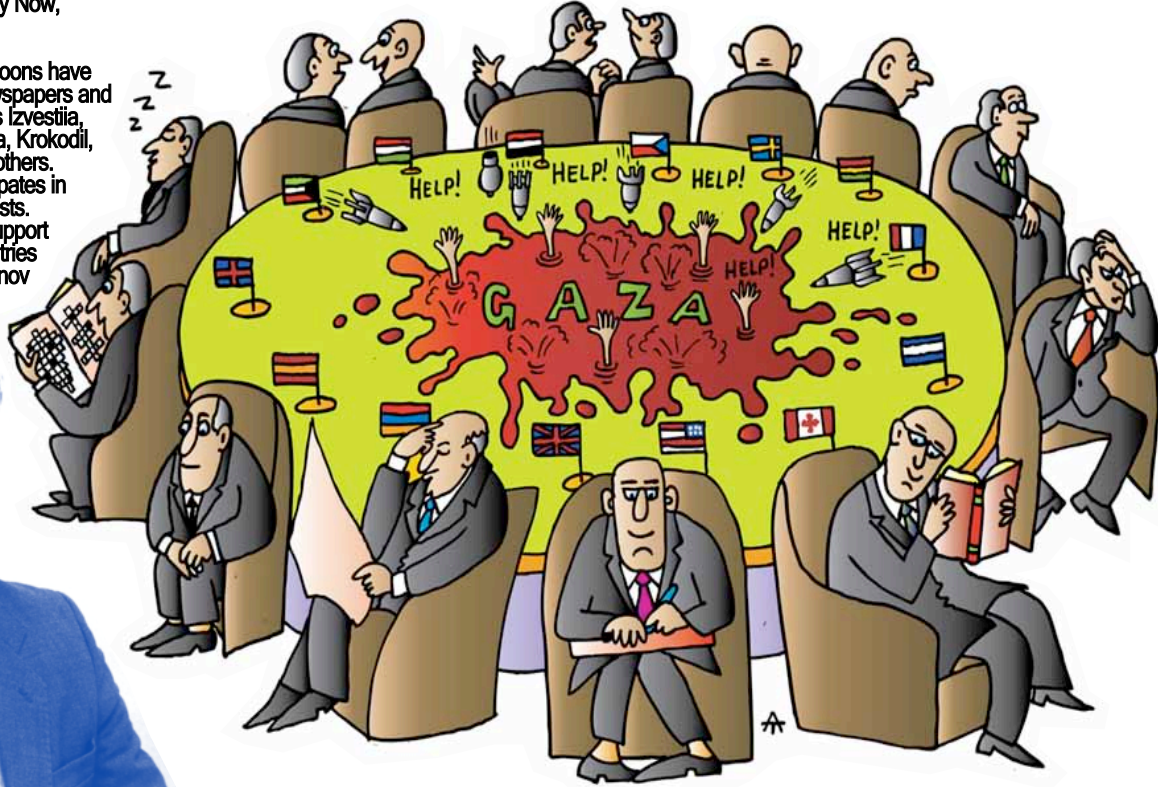
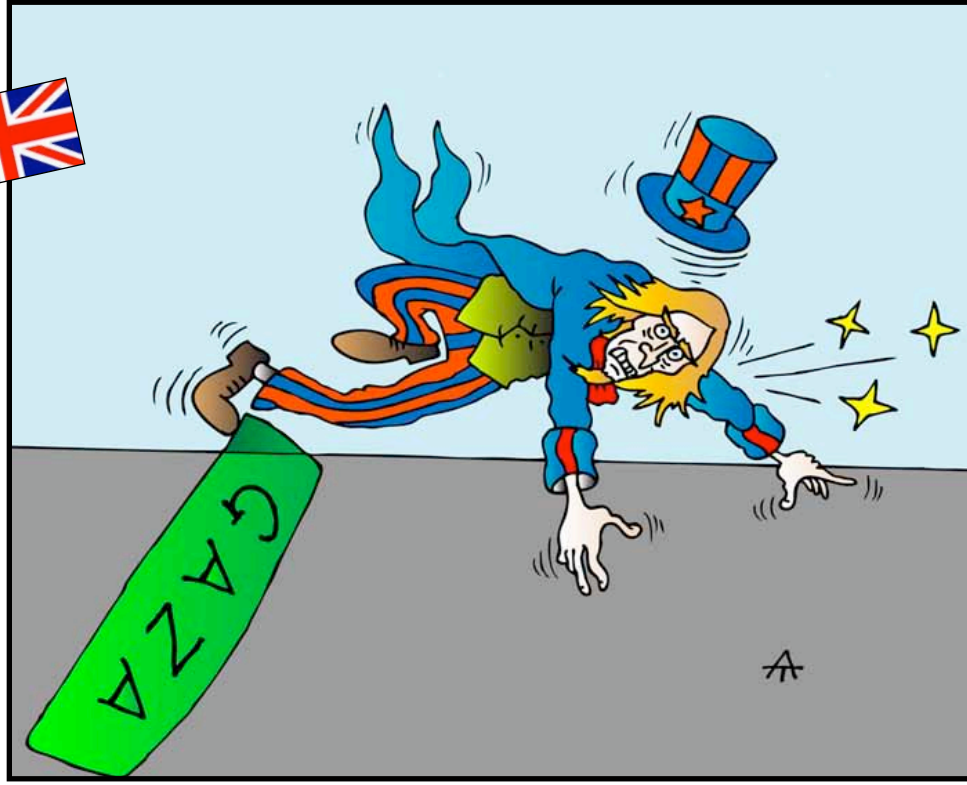
Alexey Talimonov

Ukrainian born Alexey Talimonov is a successful and award-winning cartoonist and illustrator. He is a member of The Cartoonists' Club of Great Britain and the FECO. Was a member of The Association of American Editorial Cartoonists.

Alexey has exhibited his works worldwide. His cartoons have been published in newspapers and magazines since 1978. Four books of his cartoons were published in Russia, Ukraine and UK. Also Alexey has illustrated several books. More than 5,000 of his drawings have been published in various newspapers and magazines in the UK, Russia, Ukraine, USA, Canada, Germany, Italy, Iran, China and other countries. Amongst the British periodicals publishing his works are The Lancet, New Statesman, The Oldie, The Spectator, Prospect, Ethical Consumer Magazine, Writers' Forum, Music Teacher, Philosophy Now, The Jester and others.

In Russia Alexey Talimonov's cartoons have been published in the leading newspapers and magazines of the country, such as Izvestia, Pravda, Trud, Literaturnaya Gazeta, Krokodil, Zdorov'e, Argumenty i Fakty and others. Alexey Talimonov regularly participates in international exhibitions and contests. He himself is well known for his support of artists in Russia and other countries of the CIS. In 1994 Alexey Talimonov was awarded the International Goncharov Award as "The Patron of Arts."

Ukrayna doğumlu Alexey Talimonov başarılı ve ödüllü bir karikatürist ve illüstratördür. Büyük Britanya Karikatürcüler Kulübü ve FECO üyesidir. Amerikan Editöryal Karikatürcüler Derneği üyesiydi. Alexey eserlerini dünya çapında sergiledi. Karikatürleri 1978'den beri gazete ve dergilerde yayınlanmaktadır. Karikatürlerinden oluşan dört kitap Rusya, Ukrayna ve İngiltere'de yayınlandı. Ayrıca Alexey birçok kitabı resimledi. 5.000'den fazla çizimi İngiltere, Rusya, Ukrayna, ABD, Kanada, Almanya, İtalya, İran, Çin ve diğer ülkelerdeki çeşitli gazete ve dergilerde yayınlandı. Eserlerini yayınlayan İngiliz dergileri arasında The Lancet, New Statesman, The Oldie, The Spectator, Prospect, Ethical Consumer Magazine, Writers' Forum, Music Teacher, Philosophy Now, The Jester ve diğerleri bulunmaktadır.

Rusya'da Alexey Talimonov'un karikatürleri ülkenin önde gelen gazete ve dergilerinde, örneğin Izvestia, Pravda, Trud, Literaturnaya Gazeta, Krokodil, Zdorov'e, Argumenty, Fakty ve diğerlerinde yayınlanmıştır.

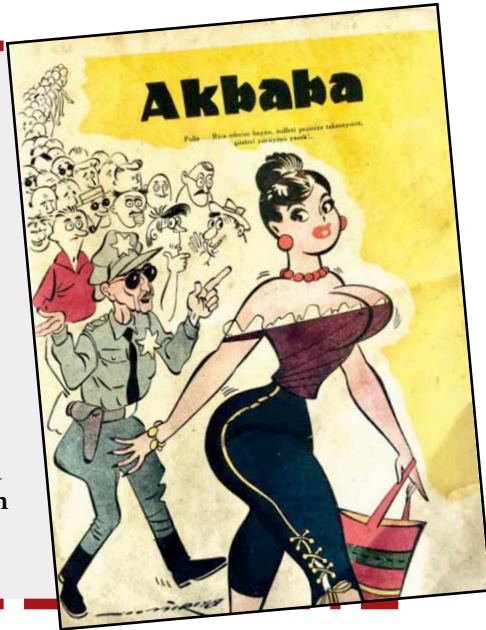
Alexey Talimonov düzenli olarak uluslararası sergilere ve yarışmalara katılıyor. Kendisi Rusya ve BDT'nin diğer ülkelerindeki sanatçılara verdiği destekle tanınıyor. 1994 yılında Alexey Talimonov, "Sanatın Patronu" olarak Uluslararası Goncharov Ödülü'ne layık görüldü.

**Dünyanın
en eski mizah
dergileri**

Türkiye'nin en uzun ömürlü haftalık siyasi mizah dergisiydi

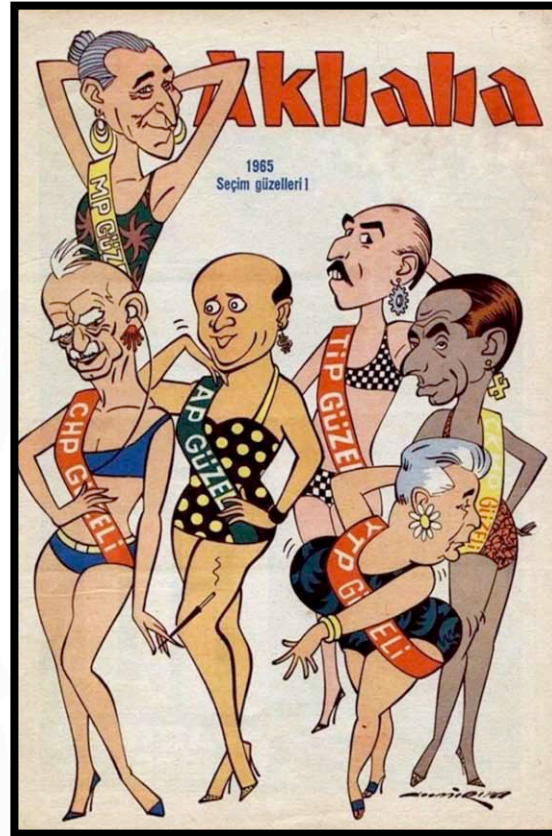
Akbaba, 1922-1977 yılları arasında yayımlanmış haftalık, Türk edebiyatının en uzun ömürlü siyasi mizah dergilerindendi. 1922'de Beş Hececiler adlı edebiyat akımının iki önemli üyesi olan Yusuf Ziya Ortaç ve Orhan Seyfi Orhon tarafından kurulmuş; birkaç kez kesintiye uğramakla birlikte 1977'ye kadar çıkarılarak yaklaşık iki bin sayı yayımlanmıştır.

Türk Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra kapanan Aydede dergisinin boşluğunu doldurmak üzere kurulan dergi sonradan kendi kimliğini kazanmış; toplumun yoksul kesiminin dergisi olmuş ve geniş bir okuyucu kitlesine ulaşmıştır. Dönemin önemli edebiyatçıların yazılarına yer veren Akbaba, siyasi mizah dergisi olmanın yanı sıra bir edebiyat dergisi olarak da tarihteki yerini almıştır..

Akbaba

by aziz yavuzdoğan

1965 yılında Türkiye'de genel seçimler yapıldı. Türkiye İşçi Partisi (TİP) parlamentoya giren ilk sosyalist partiydi. Akbaba dergisinin kapağında, liderler sanki bir güzellik yarışmasına katılmış gibi çizilmişti... (karikatür: Necmi Rıza Ayça)

In 1965, general elections were held in Turkey. The Workers' Party of Turkey (TIP) was the first socialist party to enter parliament. On the cover of Akbaba magazine, the leaders were drawn as if they had participated in a beauty contest. (cartoon: Necmi Rıza Ayça)

**The world's
vintage humor
magazines**

It was Türkiye's longest-lived weekly political humor magazine

Akbaba (Turkish: Vulture) was a former satire and humor magazine published in Turkey. The title refers to the long life of the bird of prey. The magazine was headquartered in Istanbul.

Akbaba was founded in 1922 by Yusuf Ziya Ortaç and Orhan Seyfi Orhon. The first issue appeared on 7 December 1922. Ortaç became the sole owner and publisher of the magazine after he bought the shares of Orhon. Ortaç died on 11 March 1967, and his son Engin Ortaç took over the magazine. Akbaba continued to be published until 28 December 1977. Its total publication term (including interruptions) lasted 55 years.

During the early years, it was published twice a week. By 1944, it became a weekly. Its early issues were in the traditional Arabic script. Following the introduction of the new Turkish Latin alphabet, it continued in the new Turkish script.

Akbaba paused publication twice; in the 1931-1933 term and in the 1950-1951 term. But following both interruptions, it resumed publication. According to one view, during the one-party period Akbaba was a Republican People's Party (CHP) supporter, and it lost its readers, who supported Liberal Republican Party in the 1930s, and Democrat Party in the 1950s.

Karikatür tarihimizde 1930-1940 yılları dönemine baktığımızda; Cemal Nadir Güler, Ramiz Gökçe, Ratip Tahir Burak, Salih Erimez, Zahir Güvemli, Necmi Rıza Ayça gibi karikatürcülerin arasında, Cumhuriyet döneminin ilk çizimleri olarak Orhan Ural'ın da ismi geçiyor. Fakat her nedense, Cemal Nadir ve Ramiz Gökçe gibi çizimlerle aynı derecede çizimleri olmasına, karikatür yayınları çıkarmasına rağmen, Türk karikatüründe pek sözü edilmeyen, gölgede kalmış bir isim olarak dikkatimi çeker Orhan Ural.

Yaşamım boyunca; çok konuşulanı da, az konuşulanı ya da hiç konuşulmayan da merak etmişimdir. Bilinenin, bilinmeyen yanını, bilinmeyen de bilinmesi gerektiğine inandığım yüzünü, söylentilerden öte öğrenmek istemişimdir. Hani deyim yerindeyse bu merak, arkeolojik kazı yapmaya benzer, biraz da felsefi sorgulamaya. Deştikçe, derine indikçe, geçmişten geleceğe bizlere bırakılan her türlü mirasın belki de ezberlerden çok farklı olduğunu görmek olasıdır. En azından

1913-21.11.1978

peşine düştüğümüz “iz”in daha bir ayrıntısına ulaşmak, olayları, kişileri daha bir doğru değerlendirmek, benim için daima bir anlam taşır. İçimdeki keşif duygusu da zaten bunu gerektirir hep.

Kaldı ki; ne kadar yol alınırsa alınırsın, ne kadar bilgiye ulaşılsın her zaman vardığımız sonuç, yine de bir “önyargı” olarak eksik kalacaktır mutlaka.

Ne yazık ki, kaynak diye başvurulana pek çok yazılar, hep bir “ahbap-çavuş ilişkileri”ne dayanan, objektif saptamalardan uzak yaklaşımlarla, övgü ya da tersi yergi içeren kurgulamalardan öte bir şey ifade etmemektedir. Orhan Ural ile ilgili bazı yazılı ve sözlü kaynaklarda da durum farklı değil. Olumlu ya da olumsuz söylemlerin ötesinde, benim için önemli olan, tüm bunların herhangi bir içtenliği barındırmamasıdır. Birini seversiniz, sevmesiniz. Ama böylesi kriterlerle, sağlıklı bir zihinsel değerlendirme yapmamız olanaksızlaşır.

Orhan Ural'ın hakkında bir şeyler yazmak isterken, doğrusu sağlıklı bir bilgi

kaynağı edinemedim. O'nun hem kendi kuşağının çizimleri arasında neden gölgede kaldığı, hem de daha sonra ki “50 kuşağı çizimleri” diye adlandırılan karikatürcüler arasında neden kabul görmediği, karikatür araştırmacılarının da neden kendisine ilgi göstermediği merak konusu. Hakkında bazı olumlu ama daha çok olumsuz görüşler edindim. Ancak; olumsuz görüşlerin “neden”i ve “niçin”i hakkında net bir gerekçe sunan yok. Az sayıda ki kimi kaynaklarda, kendisinin muhafazakar olduğu ve bu nedenle camia içerisinde dışlandığı, diğer yanda da Necmi Rıza ile birlikte çıkardığı “Diktatör” karikatür dergisinde, 27 Mayıs darbesini destekleyen, devrik Demokrat Partisi yöneticilerini hicveden karikatürler çizdiği gerekçesiyle, yine bazı çevrelerce ağır eleştirilere maruz kaldığı görülüyor... Yani, aslında hakkında duru bir görüntü yok gibi. Karikatür tarihimizde önemli bir yere sahip olmasına karşın geri planda kalması, acaba kendi kişisel tercihi miydi yoksa gerçekten dışlanmış biri miydi?

Karikatürümüzün bilge çizimlerinden biri diyebileceğimiz Yurdağün (Göker) ağabeyle zaman zaman sohbetlerimizde Orhan Ural'ın adı da geçer. Yurdağün ağabey, Orhan Ural'ın da en az Cemal Nadir ve Ramiz Gökçe ayarında, aynı sosyal görüşü savunan, aynı espri anlayışında bir çizim olduğunu söyler. Orhan Ural'ın bazı karikatürcülere görmezden geldiğini öne sürerek, onun geri planda kalmasını büyük haksızlık olarak niteler.

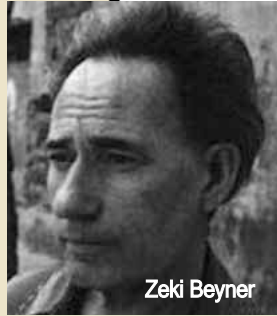
1937'de Türk karikatürünü temsilen sergi için Londra'ya davet edilen ilk çizimcilerimizden biri olan Orhan Ural ile ilgili her ne kadar sınırlı bilgi olsa da karşılaştığım bazı kaynaklarda hakkında yazılanları okuyunca, Ural'a haksızlık yapıldığı konusunda Yurdağün Göker'e hak vermemek elde değil, diye düşünüyorum.

Örneğin; 1955 yılında yayımlanan TEF dergisi karikatürcüler albümünde, dergi adına kaleme alınmış olan Türk karikatürünün değerlendirildiği imzasız bir yazıda Orhan Ural ve Necmi Rıza hakkında oldukça ağır ifadeler kullanılmış. “50 kuşağı karikatürcülerince” çıkarıldığı bilinen bu dergideki (mecmua), o kuşaktan olan ve sonradan karikatürümüzün saygın isimleri arasında yer alan, tanınmış bir çizimimizce yazılmış olduğu tahmin edilen yazının bir

Orhan Ural'a dair...

Zeki Beyner, Gazeteciler Cemiyeti'nin yayın organı “Bizim Gazete”de İskender Özsoy'a, 2001 yılında verdiği bir röportajda Orhan Ural'dan söz eder: “Akbaba'da çizmeye başladıktan sonra hiçbir yere karikatür vermedim. Ben, Zeki Beyner Akbaba'da oldum. Karikatür merakım kendiliğinden oluştu. Belki gizli bir yetenek, bilemeyeceğim. Bir de Orhan Ural'ın etkisi olmuştur sanıyorum. Ural o zamanlar Son Posta Gazetesi'nde çiziyordu. Ben vapurda Son Posta'yı okuyanların gazetelerine dikkatlice bakardım. Ural'ın çizimlerini incelerdim. Ama karikatürde kendi kendimi yetiştirdim. Ustam yok. ‘Bir ustam var’ demek hem ustalara, hem bana haksızlık olur.”

Bedri Koraman da 2006 yılında Photoshop Magazine isimli bir dergide, Murat Akççek'in yaptığı röportajda ilginç sözler eder: “Karikatürün okulu yok. Bizim önümüzde istifade edebileceğimiz, hoca olarak görebileceğimiz insanlar da yoktu. Bir Cemal Nadir, bir Ramiz vardı görebildiğimiz... Onlar da batı etkisinde çok fazla kalamadılar, savaş yılları içerisinde çalıştılar. Çok sonraları kimsenin bilmediği bir takım bilgilere ulaştım, Cemal Nadir'in bir Alman karikatüristin, hatta çizimlerinden dahi yararlandığını tespit ettim. Orhan Ural da vardı ama... Cemal Nadir vardı. Cemal Nadir daha yaratıcı, daha beyni işlek bir adamdı.”

Zeki Beyner

Bedri Koraman

Cemal Nadir ve Ramiz Gökçe gibi Türk karikatürünün öncüleri sayılan isimlerle çağdaş olan ve 1937'de Londra'da Türk karikatürünü temsilen sergi açan ilk çizerlerimizden Orhan Ural'ın, karikatür tarihimize bir yere konmamasının ardında yatan gerçekler nedir? Bazıları gerçekten fikir beyan eder, bazıları da kendisini makam sahibi ilan eder.. Orhan Ural'ı ölüm yıldönümünde anarken, bir yandan da birbirimizi anlamak için kibirlerimizle yüzleşme zamanı değil mi?

bölümünde, kendilerinden önceki kuşakla ilgili bir değerlendirme yapılırken Orhan Ural ve Necmi Rıza Ayça gibi çizerleri, Türk karikatürüne hiç bir tehlikesi olmayan (yani diğer çizerlere rakip olamayacak) imzalardan biri olarak yorumlanmıştır. Sözü edilen çizerlerden bahsedilecekse, *sırf basında yer işgal etmiş olmalarından dolayı* olabileceği iddia edilmiş ve bizzat isim verilerek Orhan Ural'ı gerek konuları gerekse çizgileri bakımından, anlayış ve zevk eksikliğinden yoksun biri olarak yorumlanıp "Nüktelerinin mizah değeri olmadığı gibi çizgilerinin de resim değeri yoktur. Zaten eski karikatürcüler tarafından da ciddiye alınmamıştır." şeklinde görüş belirtilmiştir. Aynı yazıda Orhan Ural'ın yakın dostlarından olan, Necmi Rıza için de "konuları bakımından bir değeri olmamakla beraber, çizgi yönünden Orhan Ural kadar bilgisiz değildir" denilerek, "kötünün iyisi" olarak değerlendirilmiştir. Genç bir çizerin, eski kuşak karikatürcüler hakkında görüş belirtmesi kadar doğal bir şey olamaz. Ancak ifade biçimine bakıldığında bu sözlerin arkasında bugün (ne yazık ki hiç biri hayatta olmadığından) bilemeyeceğimiz bambaşka bir niyet ve maksat mı var acaba, diye düşünmek zorunda kalıyor insan.

Peki, Orhan Ural'ı yok sayan, tanımayan, böylesi bir görüşün genç temsilcileri hakkında ustalar ne düşünüyordu acaba?

1950'lere kadar gelen süreçte Türk karikatürüne yön veren ve kendisinden sonraki genç kuşak karikatürcülerine yol gösterici olduğu söylenen Ramiz Gökçe, 1.6.1943 tarihli "Yarım Ay" dergisinde Şevket Evliyagil'in "Ramiz'le Konuşmalar" başlıklı röportajında "Gençlerde mesleğinize ehil olacak simalar görüyor musunuz?" sorusuna karşılık yüzü asılır ve üzülürcesine, "Maalesef" der, "hepsi birer kopyeci."

Kendi çizgisiyle; Orhan Ural.

İşin içine girdiğçe; dönemin bazı eski ve genç kuşak çizerlerinin birbirlerini "kopyacılıkla" (yurt dışında yayımlanan karikatürleri birebir uygulamakla) suçladıklarını görüyoruz. - Günümüzde bu geleneği sürdüren karikatürcülerimizin varlığı da onlara rahmet okutuyor ya, her neyse... - Türk karikatürünün öncüsü kabul edilen

ustalarımızın çizgilerinin özgünlüğü hakkında günümüzde de tartışma konusu çeşitli yorumlar yapılmaktadır. Örneğin; Cemal Nadir'in yönlendirdiği ve 1943'te Amcabey dergisinde ilk karikatürlerini yayımladığı, ülkemizin ilk kadın çizerlerinden sayılan Selma Emiroğlu bile ustası hakkında görüş belirtmekten kaçınmamıştır.

Vefatından önce 2001 yılında geldiği İstanbul'da, karikatürcü İzel Rozental ile yaptığı söyleşide, ustası Cemal Nadir hakkında şunları der: "O aralar bir Alman karikatüristi vardı: H. O. Plauen... Hitler döneminde önce hapse atılmış, sonra da kendini öldürmüştü. Onun çizgilerinin çok etkisinde kalmışım. "Baba ile Oğul" diye bir tiptemesi vardı. Cemal Nadir Ustanın da onu çok sevdiğini fark ettim. Arkadaş dergisine çizdiği "Dede ile Torun" kıyafetlerine varıncaya kadar öbürünün bir paraleliydi. Bunu farkında olmayarak sempatisinden yaptığına eminim."

...

Ne Cemal Nadir'in, ne Ramiz Gökçe'nin ne de diğer tüm ustalarımızın karikatürümüze kattıkları değeri tartışacak değilim. Amacım onlarla, sözkonusu Orhan Ural'ı kıyaslamak da değil. Zaten abesle iştigal olur. Her birinin ayrı ayrı önem taşıdığının bilincindeyim.

Vurgulamak istediğim şey; birini "var", diğerini "yok" sayamayız. Kişisel beğenilerimizin çok üstünde "değer"lerdir bunlar. İlkeli ve objektif olmak bunu gerektirir. Ki; ayrıca hiç kimse makam ve hüküm sahibi değildir.

Eleştiri yapmakla, karalamak, yadsımak arasında fark vardır..

Bu bağlamda; Bu yazıyı hazırlarken, karikatür tarihimize hakkında aslında bilmemiz gereken daha çok şey olduğunun bir kez daha farkına vardım. Zihnimizde canlandırdığımız görüntüler ile gerçeğin örtüşmediğini anladığımızda belki de çok geç olacaktır...

21 Kasım 1978 tarihinde aramızdan ayrılan Orhan Ural'ın huzurunda hayatta olmayan bütün ustalarımızı sevgi ve saygıyla anıyorum... ■

Orhan Ural'ın evine giren hırsız...

Henüz 18 yaşında olmasına rağmen 42 sabıkası bulunan Ayşe Sevim Çindemir adlı bir kadın hırsız, 1951 yılının Nisan ayında Orhan Ural'ın evinde ortalığı karıştırırken üstat tarafından suçüstü yakalanıyor. Derhal suçüstü mahkemesine çıkarılan kadın 1 ay 20 gün hapse mahkum ediliyor. Kararı gülümseyerek karşılayan kadın hırsız, duruşma sonrası etrafını çevreleyen gazetecilerle şöyle ifade veriyor, "Ressamın malı kadar yüzüne de aşık olmuştum ama o anlamazlığa geldi."

Menderes Hükümeti ve 27 Mayıs 1960 dönemine gelen süreçte mizah dergileri önemli rol oynarlar. Dönemin hemen bütün mizah dergileri (Akbaba, Şaka, Karikatür vb.) kapaklarından iç sayfalarına kadar, 27 Mayıs ve özellikle devrik Demokrat Parti yöneticileriyle ilgili karikatürlerle doluydu. Bu dergiler arasında biri ön plana çıkar. Karikatürist Orhan Ural'ın, Necmi Rıza Ayça ile birlikte çıkardığı ve tüm karikatürlerini kendisinin çizdiği, hemen hemen hiç yazının yer almadığı "Diktatörler Albümü"dür. Adından da anlaşılacağı gibi, bu dergi devrik Demokrat Parti yöneticilerini hicveder. Dönemin politik ortamında da büyük ilgi görür ve neredeyse yok satar... Yanda derginin çıkışla ilgili bir gazete ilanını görüyorsunuz...

Orhan Ural'a dair...

Niyazi Yoltaş

Yusuf Ziya Ortaç

Karikatürümüzün ustalarından Niyazi Yoltaş anılarında Akbaba'nın sahibi Yusuf Ziya Ortaç'tan söz ederken

Orhan Ural'a dair bir anekdot da paylaşıyor:

Yusuf Ziya Ortaç, bazı karikatüristlere konu verip karikatür çizdirirdi.

Bir gün bana şöyle demişti; 'Niyazi, ben konuyu buluyorum, karikatürü gözümde aynen canlandırabiliyorum ama bir türlü çizmesini beceremiyorum.'

Bir gün karikatürist Orhan Ural telaşla Yusuf Ziya Ortaç'ın odasına dalmış, heyecanla 'Çok güzel bir konu buldum' demiş.

Yusuf Ziya bey yavaşça başını kaldırıp Orhan Ural'a bakmış 'Kim düşürmüş acaba?' diye yanıtlamış...

Yolda etiliyor" denilmektedir.

KARIKATÖRİST ORHAN URAL VEFAT ETTİ

Karikatürist Orhan Ural, dün vefat etmiştir. Ural, 66 yaşındaydı.

İstanbul'da doğan Orhan Ural, İstanbul Erkek Lisesi'yle Gıda Sanatları Akademisi'ni bitirmiş. 1932'den beri çeşitli dergi ve gazetelerde karikatürist ve ressam olarak çalışmıştır. Ural, evli ve bir çocuk sahibiydi.

Orhan Ural'ın ölümüyle ilgili Milliyet Gazetesi'nin 22 Kasım 1978 tarihli sayısında çıkan haber ve ailesinin verdiği vefat ilânının aynı sayfadaki kupürü...

Merhum gazeteci Ayhan Yetkiner'in "Nasreddin Hoca'nın Torunları/Cumhuriyet'in 50. Yılında Türk Karikatüristleri" adlı kitabında yer alan, kendi kaleminden bir anısı... (1973, İstanbul)

“Gazeteden çıkınca üç kurşunla öldürülecektim!”

Çok partili devre girdiğimiz günlerdeydik. Büyük bir gazetenin günlük, haftada bir defa da arka sayfada renkli iç politika hayatımızın renkli olaylarını karikatür tabloları halinde çiziyordum. Yine bir hafta böyle bir karikatür tablosunda galiba biraz zülfüyâra dokunmuşum ki, öğleden sonra gazetenin telefonları tehdit, küfür dolu olarak çaldı durdu. Nihayet bir tanesi daha ileri giderek: “Orhan Ural, matbaadan çıkınca sana bizim partiye çatmanın ne olduğunu öğreteceğiz. Üç kurşunla gebereceksin...” Telefonu kapadım. Gözlerimin önünde yakın tarihimizin matbuat şehitleri sıralanmış geçiyordu sanki.

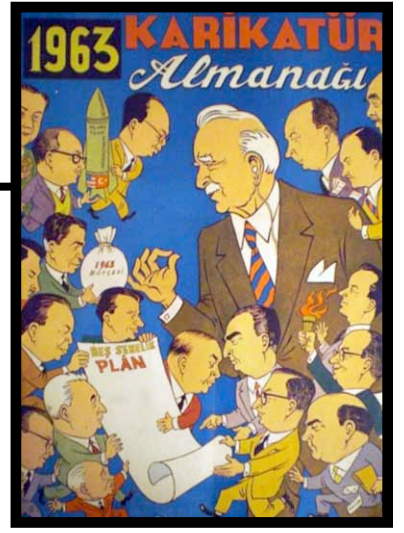
Kaderimizde bu da varmış, ne yapalım diyerek masamın başına geçtim. Ertesi günü çizeceğim karikatürlerimin lejantlarını düşünmeye başladım. O sırada yazı işleri müdürümüz rahmetli **Reşat Feyzi** dostum emniyet müdürlüğüne telefon ederek hayatımın korunması için tedbir alınmasını istemiş. Yarım saat sonra gazeteye iki sivil memur geldi. Kendilerini takdim ettiler. Beni matbaadan kazasız belasız çıkarıp evime yahut akşamüstleri daima birer saat uğradığım emektar **Son Posta** gazetesine kadar götürmeye hazır olduklarını söylediler. Mahalle mektebine göden çocuklar nasıl kalfaya teslim edilirse, rahmetli **Reşat** da beni

polislere emanet etti. Arkamdan bir okuyup üflemediği kaldı.

Gazeteden çıktık. Memurların sağ elleri pantolon ceplerinde, ben ise ortalarında yürümeye başladık. **Cağaloğlu**’ndan tam sağlık müdürlüğünü geçtik; **Yerebatan**’a kıvrılırken birdenbire kulaklarımızın zarını: “Çat, çat, pat, pat...”

Sesleri adeta yırttı. Memurlar bir sağa bir sola sevirtiler. Ben kendime yokluyorum. Ayakta idim. Yere yuvarlanmamıştım. Vurulmuş muydum acaba? Fakat yere düşmüyordum. Ensemden soğuk bir ter vücuduma doğru yayılıyordu. Keçeleşen ayaklarımı biraz harekete geçirdim. Bir iki adım attım, yürüyebiliyordum. Vurulmamıştım. Birdenbire başımı sağa çevirdim, gayri ihtiyari dudaklarında bir tebessüm belirdi. Meğerse bir iki saniye evvel işittiğim bu çat patlar tabanca sesleri değil, biz kaldırımında yürürken asfalttan hızla, geçen bir taksinin eksoz borusundan çıkan sesler değil miymiş? Yanımdaki memurlar birden toz olmuşlar, ikisi de ayrı ayrı yanımdaki apartmanın kapılarında artık siz ister mevzi almış deyin, ister saklanmış deyin. Bir iki dakika sonra onların da rengi kireçleşmiş, ürkek adımlarla bana doğru geliyorlardı.

İşte **Babıâli**’ye 35 senesini vermiş bir karikatüristin başından geçen gülünçlü bir “**Dramın**” küçük hikâyesi...■

Orhan Ural'ın çıkardığı karikatür yıllıkları; bütün bir yılın karikatür panoramasını yansıtmayan bol yazılı, ağırlıklı olarak dönemin önemli simalarının karikatürlerinin yer aldığı yayınlardır.

Orhan Ural'ı çalışma masasında gösteren bir fotoğraf.

İstanbul
Erkek öğretmen
Okulu'nu bitirdikten sonra
Güzel Sanatlar Akademi'sinde
bir süre okudu.
1932'de öğretmenlikten ayrılarak
karikatürcülüğü uğraş edindi.
Son Posta, Hemşeri, Vakıf, Haber, Tasvir, Tercüman
gazeteleriyle Akbaba, Karikatür, Şaka dergilerinde çalıştı.
Nasrettin Hoca adlı bir dergi ve kendi adını taşıyan yıllık
karikatür albüm leri yayımladı. Kimilerine eski dizeler,
şarkılardan esinlenen alt yazılar eklediği çizimlerinde
güncel ve toplumsal olaylara,
yerel tiplere ilişkin geleneksel
gölmece anlayışına
bağlandı.

Akbaba Orhan Ural'ın karikatürlerinden

Doktor - İçki, insanın hayatını kısaltır...
Hasta - Haklı var doktorcuğum, bazen parasızlıktan içmiyorum, günler bitip tükenmek bilmiyor!.. (Akbaba, 1937-sayı: 164)

- Bir kadın, kendisine:
(Şekerim!) diye laf atan adamı dövmüş, neden acaba?
- Malûm: Şekerin fiyatı düştüğü içindir! (Akbaba, 1935-sayı: 86)

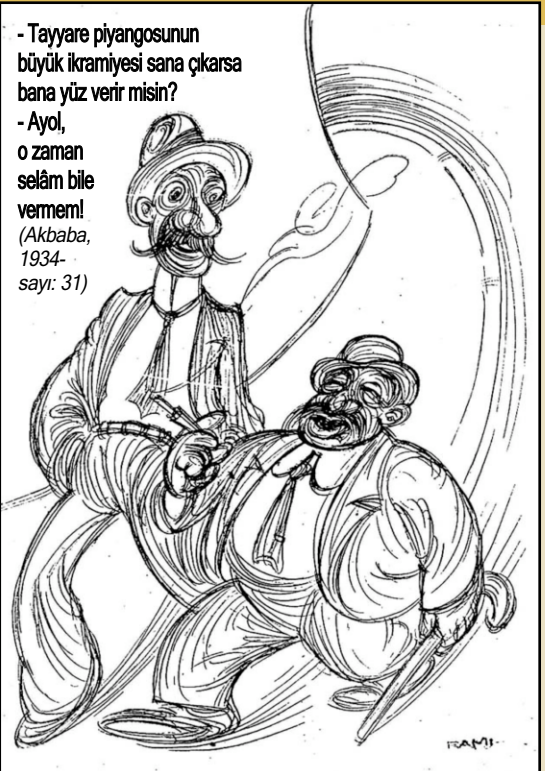
- Neye şu apartmanın köşesinde dumuyoruz?
Orası daha işlek...
- Ayp olur yahu, o benim apanmanımı!..
(Akbaba, 1938-sayı: 255)

Cemal Nadir ve Ramiz Gökçe'den...

Türk karikatürünün öncülerinden Cemal Nadir, Ramiz Gökçe ve Orhan Ural.

1930'lu yıllarda aynı dergide çizdikleri bu karikatürlerine bakıldığında, o döneme özgü aynı çizgi tarzı ve aynı espri anlayışı ile çizdiklerini görüyoruz.

Sorgulanması gereken; eğer karikatür üzerinden değerlendirmek bir ilkeyse, kimilerini popüler kılan, kimilerini ise gölgede bırakan şey nedir?

- Tayyare piyangosunun büyük ikramiyesi sana çıkarsa bana yüz verir misin?
- Ayol, o zaman selâm bile vermem!
(Akbaba, 1934-sayı: 31)

Zhao Yunsheng Hi, China

Vladimiras Beresniovas, Lithuania

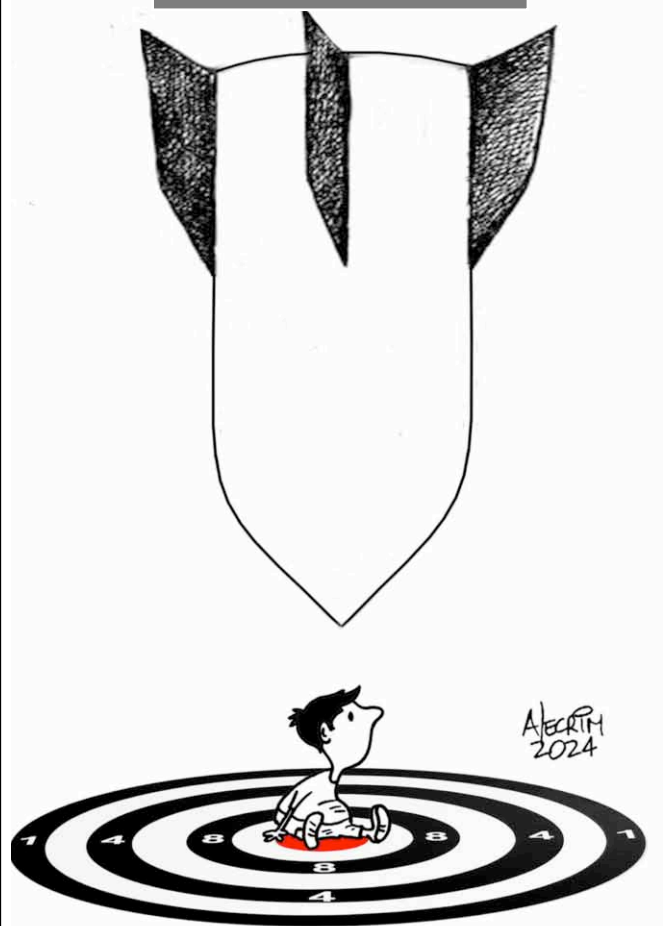

Carlos Alejandro Falco, Cuba

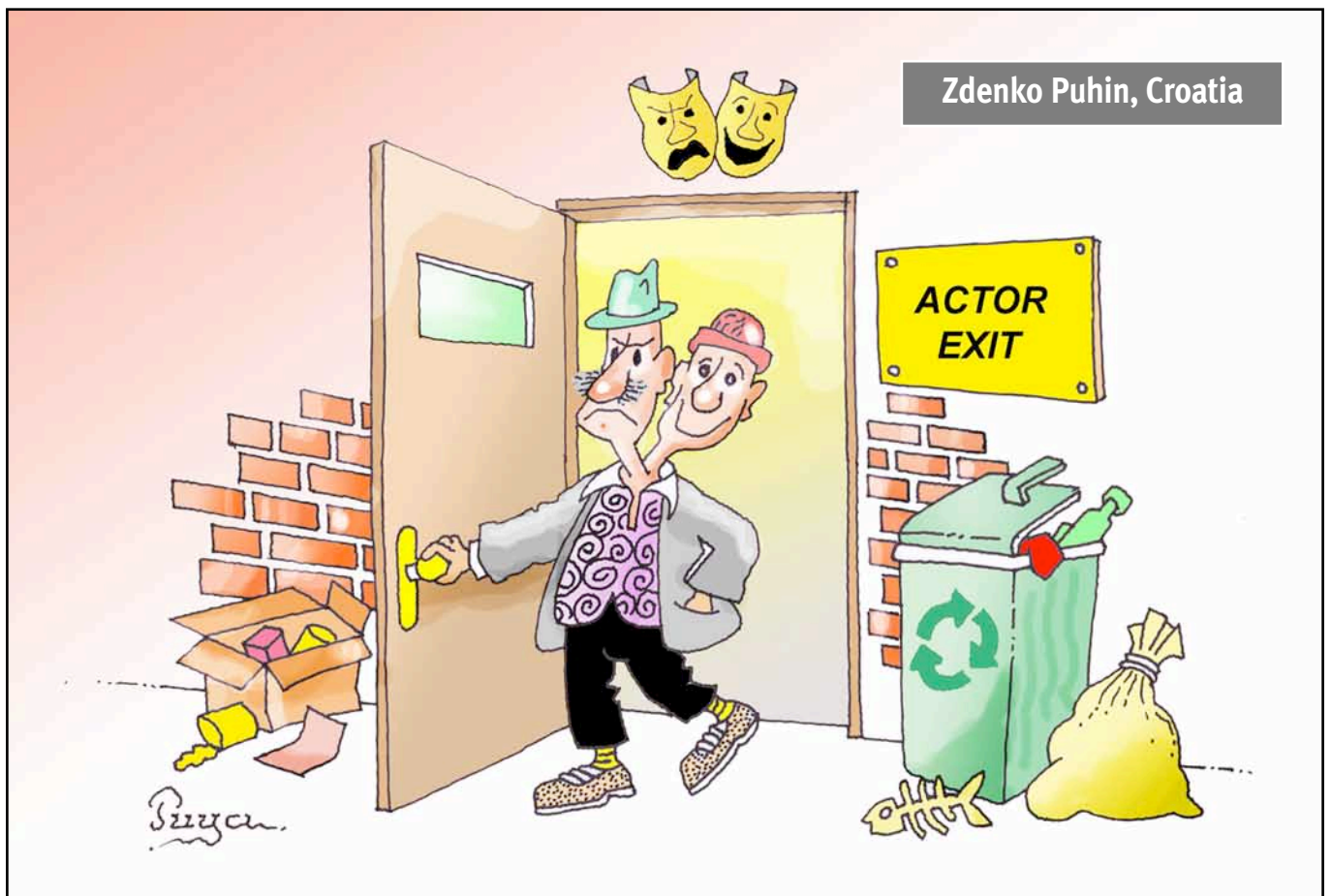

Jose Angel Tellez Villalon, Cuba

Claudio Alecrim, Brasil

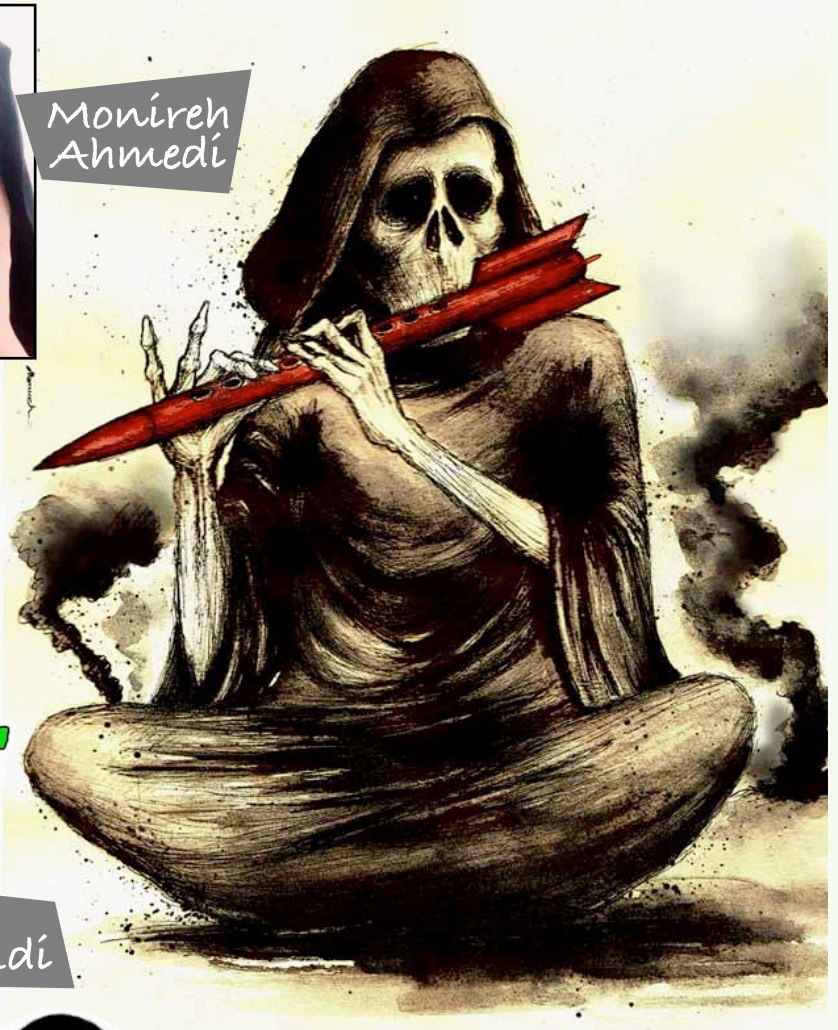
Zdenko Puhin, Croatia

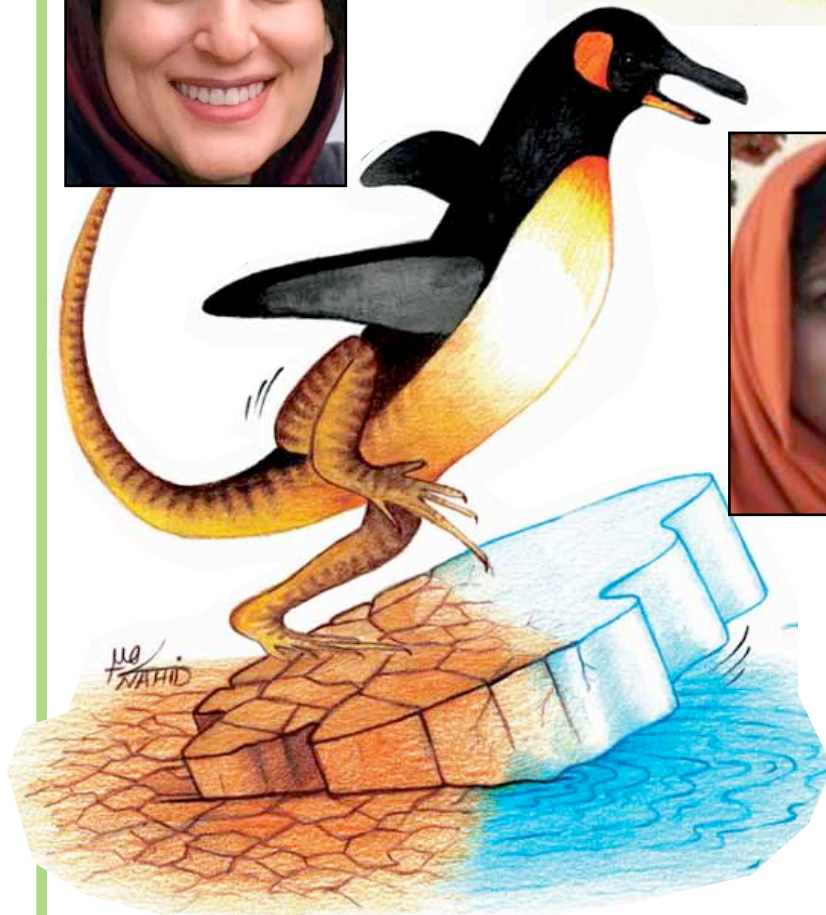
female
artists from
Iran

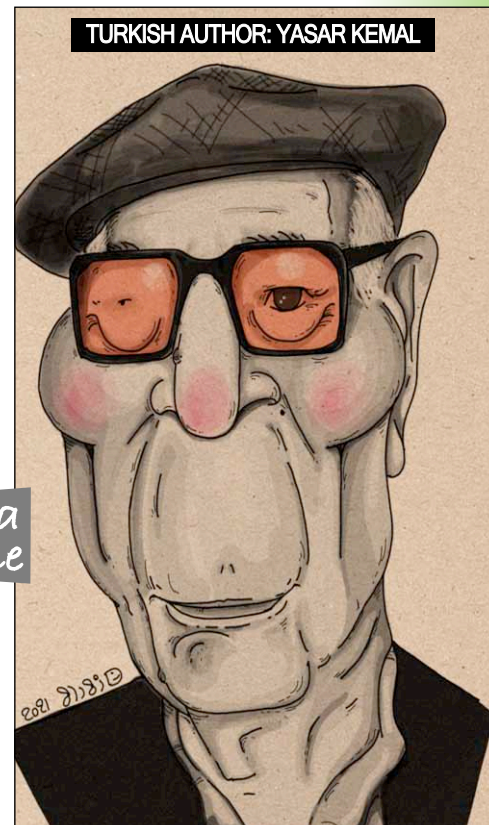
Monireh
Ahmedi

Nahid
Maghsoudi

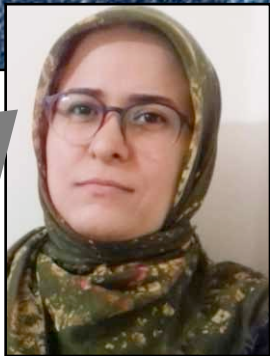
Zahra
Fatime

neda khodaverdi

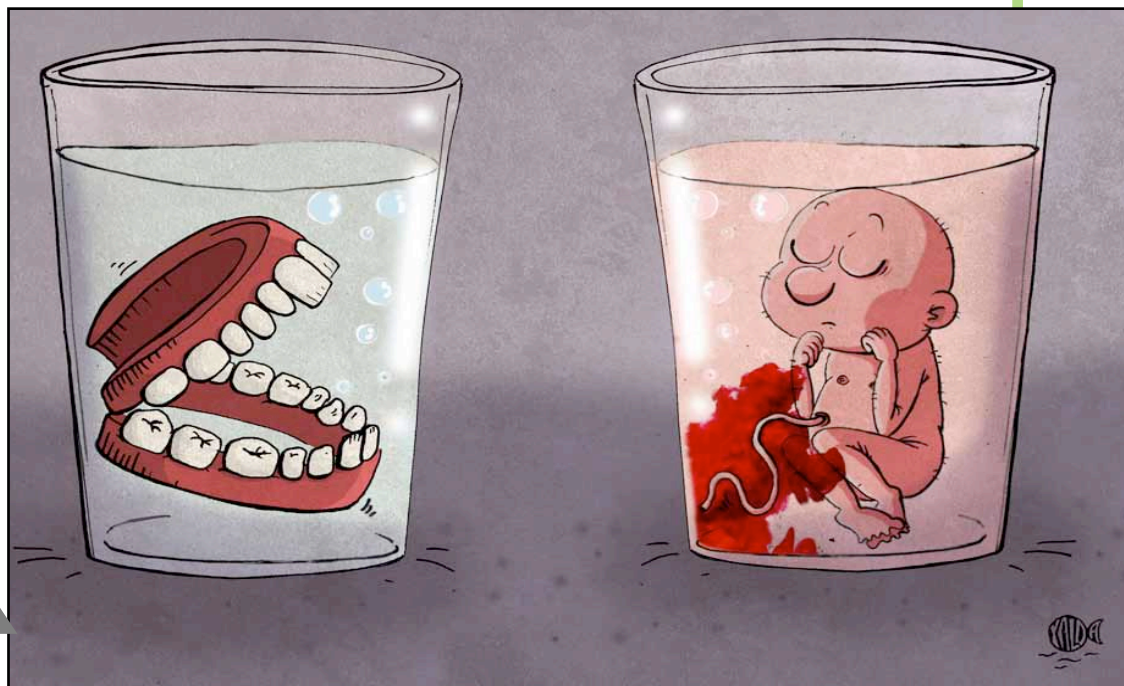
Neda
Khodaverdi

Nilya
Sadat
Mirrezaie

Yalda
Hasheminezhad

Profile from Uruguay

César Andrés Leal Ramirez

Uruguayan artist César Andrés Leal Ramirez, born in 1972, works under the pseudonym "Calera". He took drawing and graphic design classes in the United States and Venezuela. His work has been published in various print media and local magazines. He took part in 4 solo exhibitions and 8 group exhibitions organized by himself in Colonia, Durazno, Florida, Mercedes and San José cities of Uruguay.

In addition; He has participated in many international exhibitions in Serbia/Belgrade, Brazil, Colombia, Egypt, India, Indonesia, Iraq, Italy, Morocco, Romania, Turkey, and Ukraine...

The artist, who also illustrates books, also creates his magazine "El Grafo".

Awards: • 2022: China: Bronze Award at 1st Free Cartoons Web International Cartoonet Festival. • 2024: Brazil: 2nd Place and Honorable Mention in "Salón de Humor de Caratinga."

César Andrés will exhibit works in the "fenamizah e-magazine" starting from this issue...

Calera

1972 doğumlu Uruguaylı sanatçı César Andrés Leal Ramirez, "Calera" takma adıyla çalışıyor. Amerika Birleşik Devletleri ve Venezuela'da çizim ve grafik tasarım dersleri aldı.

Çeşitli yazılı basında ve yerel dergilerde çalışmaları yayınlandı. Uruguay'ın Colonia, Durazno, Florida, Mercedes ve San José şehirlerinde 4 kişisel ve 8'ini kendisinin organize ettiği karma sergilerde yer aldı.

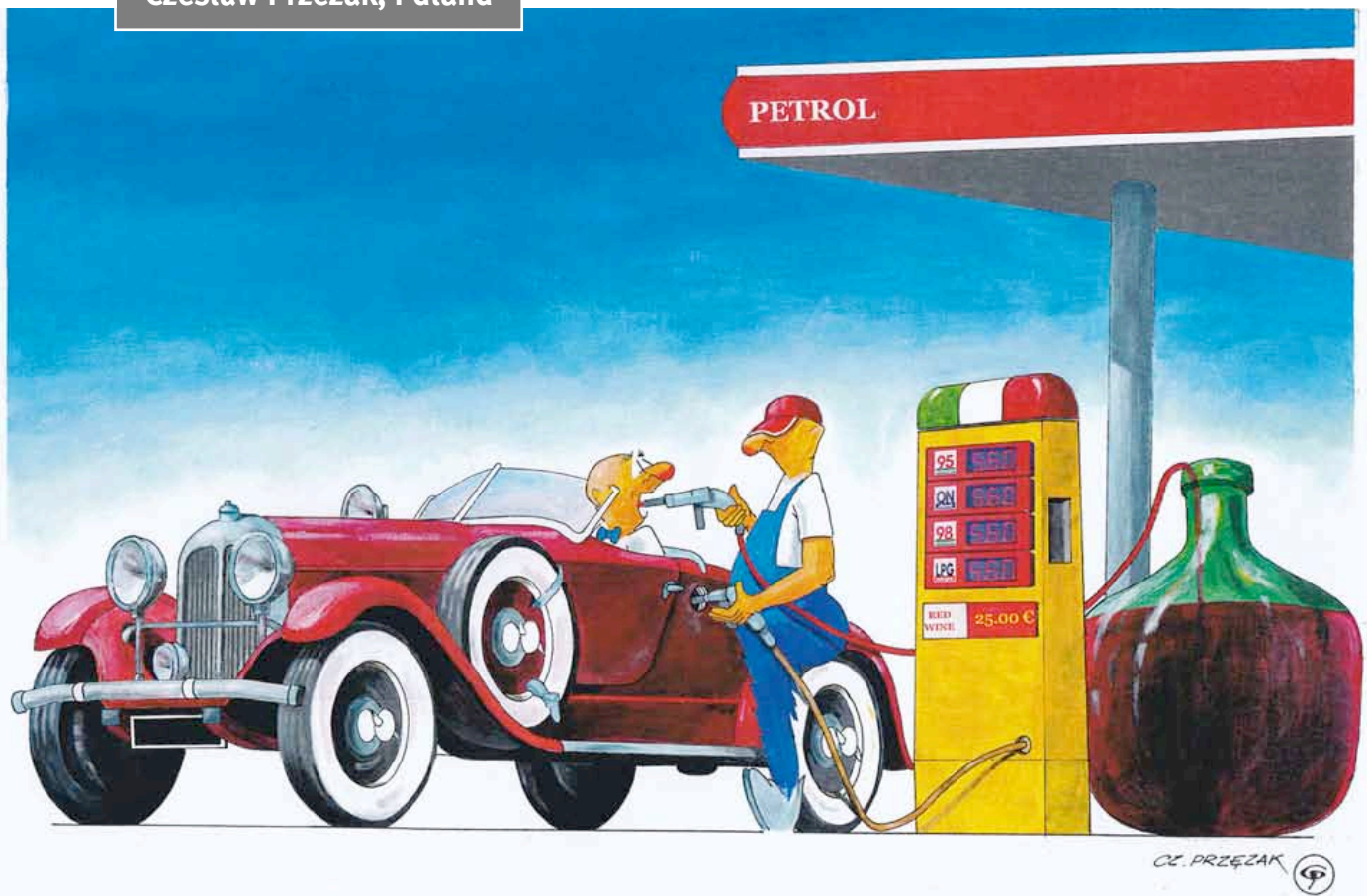
Ayrıca; Sırbistan/Belgrad, Brezilya, Kolombiya, Mısır, Hindistan, Endonezya, Irak, İtalya, Fas, Romanya, Türkiye, ve Ukrayna'da birçok uluslararası sergiye katıldı... Kitap resimlemeleri de yapan sanatçı, "El Grafo" adlı dergisini de oluşturuyor...

Ödülleri:

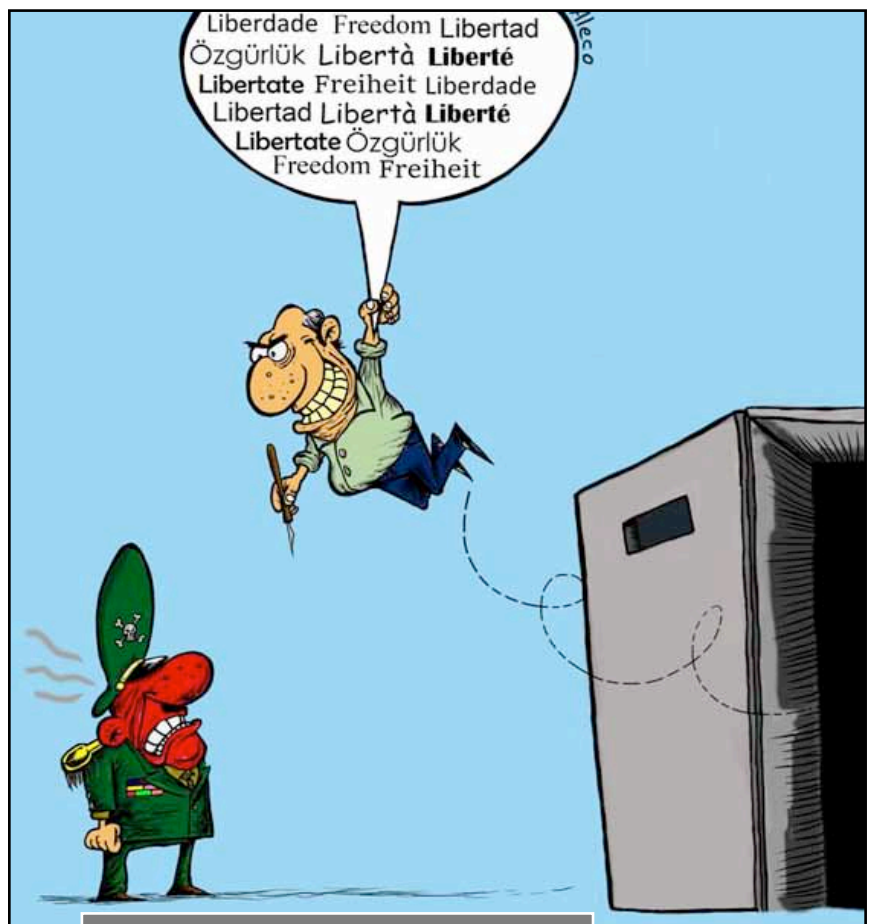
2022: China: Bronze Award at 1st Free Cartoons Web International Cartoonet Festival.
2024: Brazil: 2nd Place and Honorable Mention in "Salón de Humor de "Caratinga."

César Andrés'in çalışmaları bu sayıdan itibaren dergimizde de yer alacak...

Czesław Przekaz, Poland

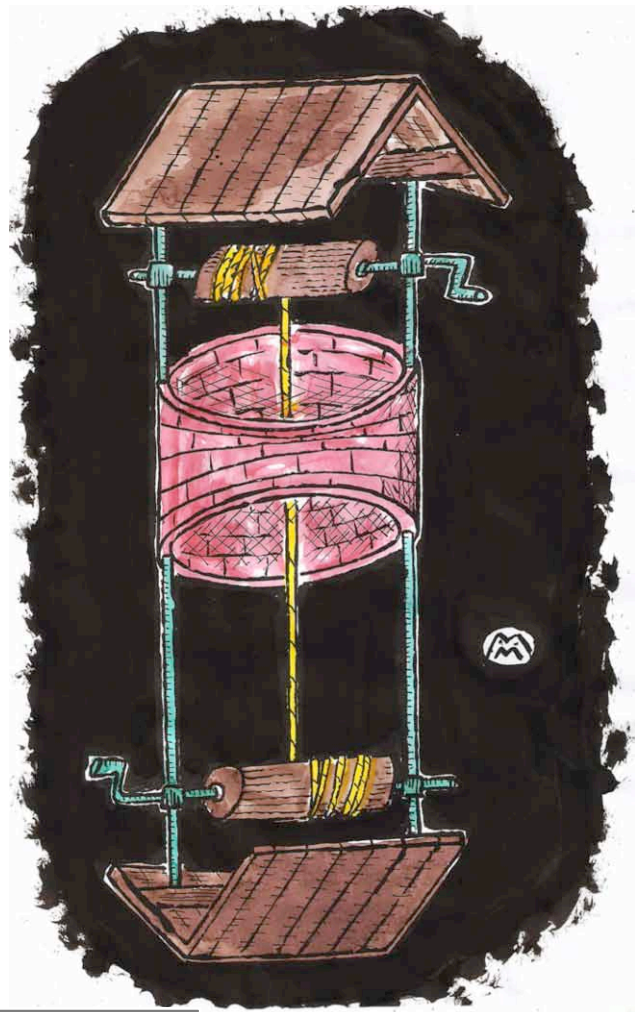
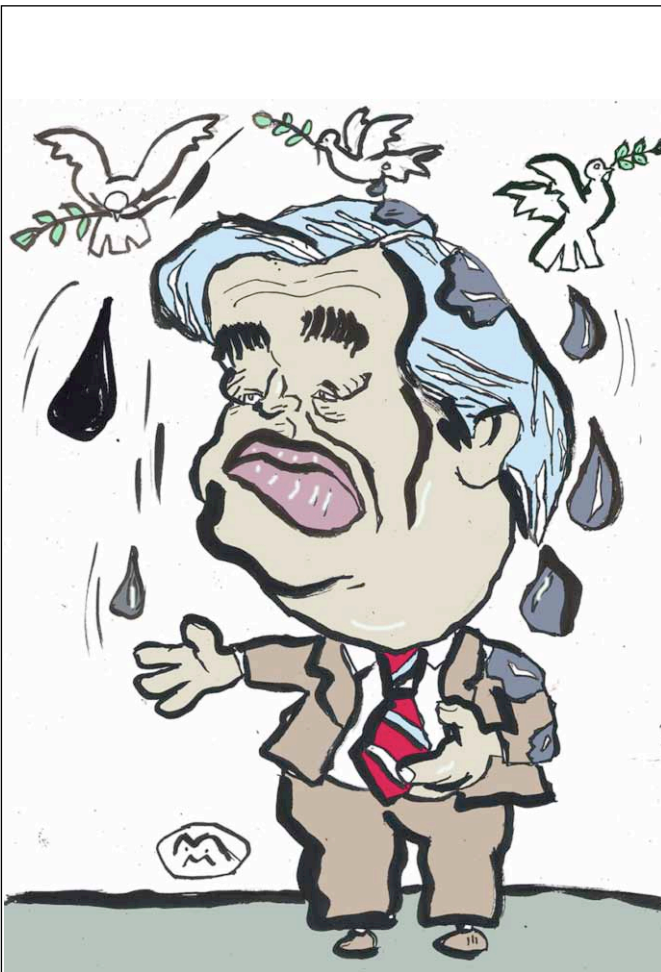

Dina Abdelgawad Sosha, Egypt

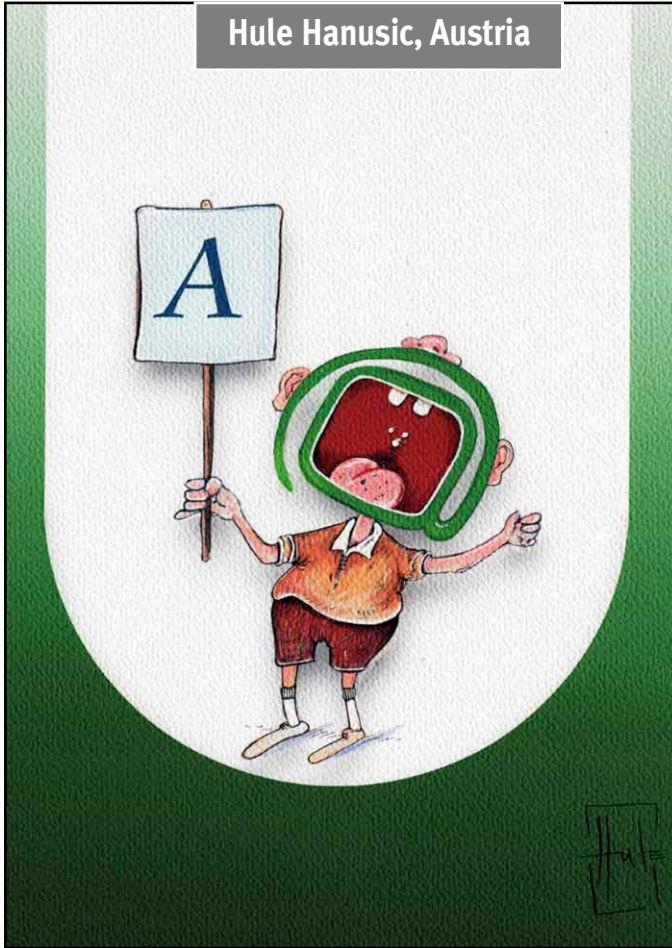
Alexandre Cabral (Aleco), Brasil

Ali Ghanaat, Iran

Mileta Miloradovic, Serbia

Hule Hanusic, Austria

Dariusz Dabrowski, Poland

DEFORESTATION

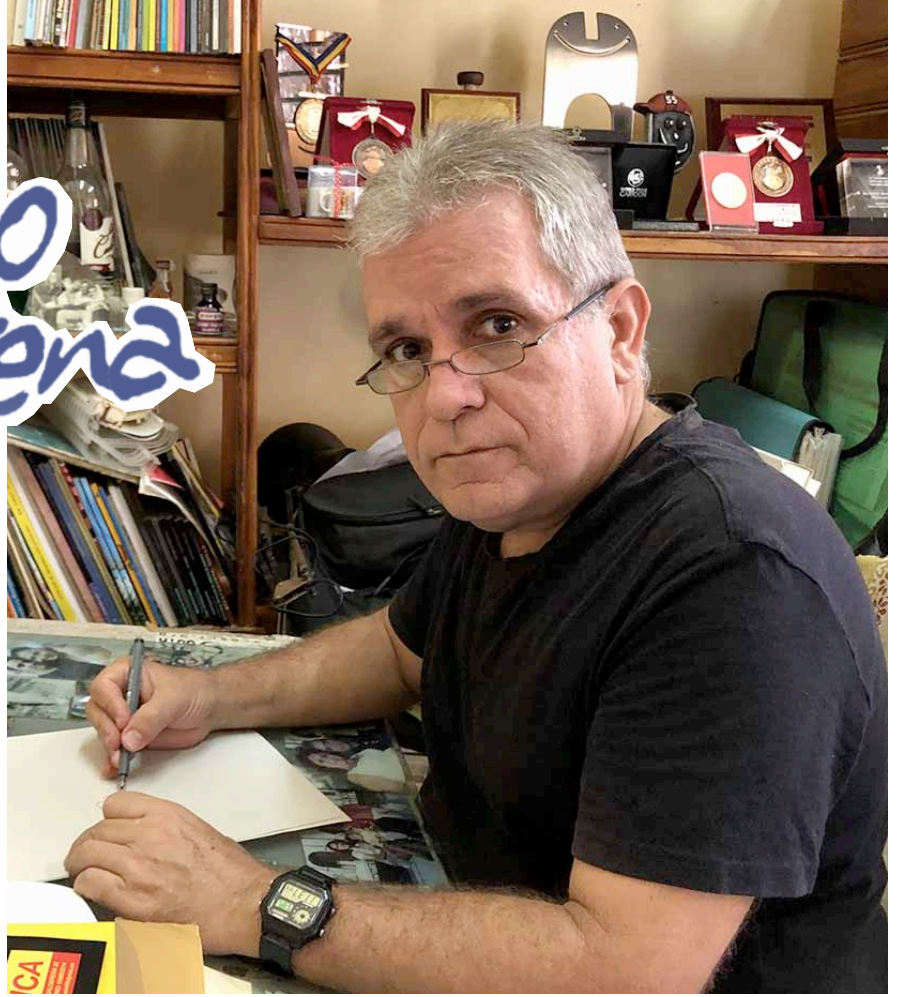
Newton Silva, Brasil

Profile from Cuba

Alfredo Martirena

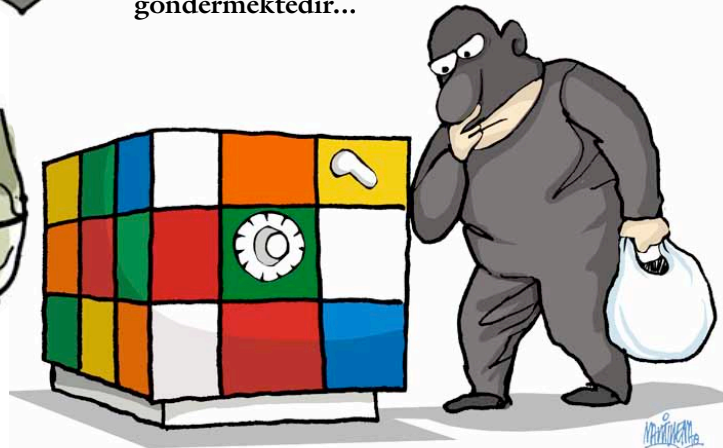
With more than 40 years in graphic humor, he has also ventured into animation with more than 30 short films, has published 6 personal books and has illustrated several more, winner of multiple awards in his country and internationally, and is a regular contributor to the prestigious magazine *Courrier International*, from France. He is self-taught.

Alfredo Lorenzo Martirena Hernandez

Kübalı sanatçı Alfredo, grafik mizah alanında 40 yılı aşkın bir deneyime sahip olan sanatçı, aynı zamanda 30'dan fazla kısa filme sahip animasyon ve 6 kişisel kitap yayınladı... Ayrıca yayıncılık alanında birçok eseri resimlemiş, alanında birçok ödül kazanmıştır... Ülkesinde ve uluslararası alanda çalışmalarını sürdürmektedir ve uluslararası yayınlara düzenli olarak katkıda bulunmaktadır. Fransa'dan saygın dergi *Courrier International* banların arasındadır. Alfredo dergimize de çalışmalarını göndermektedir...

Andrea Bersani, Italy

Palome Sorribes Ibanez, Spain

Makhmud Eshonqulov, Uzbekistan

Arturo Rosas, Mexico

Arsen Gevorgyan, Armenia

Mizah nedir?

• Eray Yavuzdoğan

“İyi bir hiciv keskin bir jilet gibi olmalı, bir dokunuşla, neredeyse görünmeyecek ve hissedilmeyecek şekilde yaralamalıdır.”

Lady Montagu

...

“Ben şaka yaparken gerçekleri söylerim; çünkü gerçekler, dünyanın en komik şakalarıdır.”

Bernard Shaw

...

“Yaptığımız espriler sayesinde son derece önemli mesajlar kabul görür, ciddi bir ifadeyle söylenen sözler kabul edilmez.”

Sigmund Freud

...

“Espri; otoriteye bir başkaldırı, onun baskısından kurtulmayı simgeler.”

Sigmund Freud

...

“Komedilerin çoğunda aşk vardır, aşkların çoğunda komedi olduğu gibi.”

Cenap Şahabettin

...

“Mizah, yaratıcılığın gülme ile sonuçlanan tek sahasıdır.”

Koestler

...

“Olay şiddet kullanımına dönüşmeye başladığı zaman, sistemin oyununa geliyorsunuz demektir. Düzen sizi kavgaya sokmak için kızdırmaya çalışacak, sakalınızı çekecek, yüzünüze fiske atacaktır. Çünkü siz bir kere şiddete başvurduktan sonra sizinle nasıl baş edeceklerini iyi bilirler. Nasıl baş edeceklerini bilmedikleri tek şey, şiddet dışı eylemler ve mizahdır.”

John Lennon

...

“Mizahsız bir ülkede yaşanmaz. Ama sürekli olarak mizaha ihtiyaç duyan bir toplumda, hiç yaşanmaz.”

E.Brecht

...

“Gariptir, en çok gülen roman kişileri, mizah duygusu en gelişmiş olanlar değil, aksine en gelişmemiş olanlardır.”

Milan Kundera

...

“İnsanın özgürleşmesinin başlangıcı otoriteye gülme ve onunla alay etme yeteneğidir.”

Christopher Hitchens

...

“Zengin adamın esprisi, her zaman çok komiktir.”

David Hume

...

“Mizah, neredeyse her zaman makyaj yapmış öfkedir sanırım.”

Stephen King

...

“Şaka tuz gibidir, ne fazla ne eksik olmalı.”

Pythagoras

...

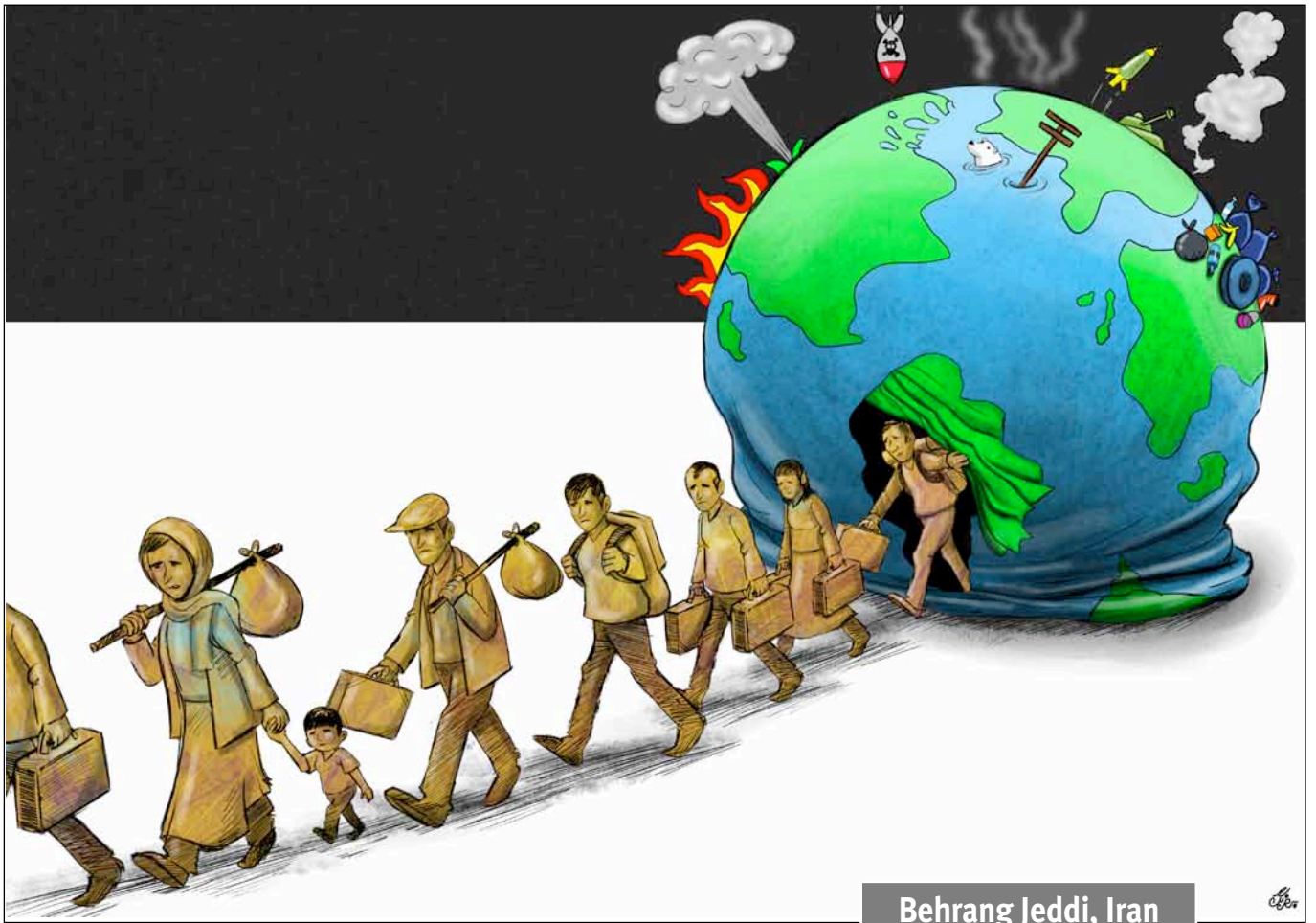
“Şaka, çok ciddi bir sanattır.”

Bernard Shaw

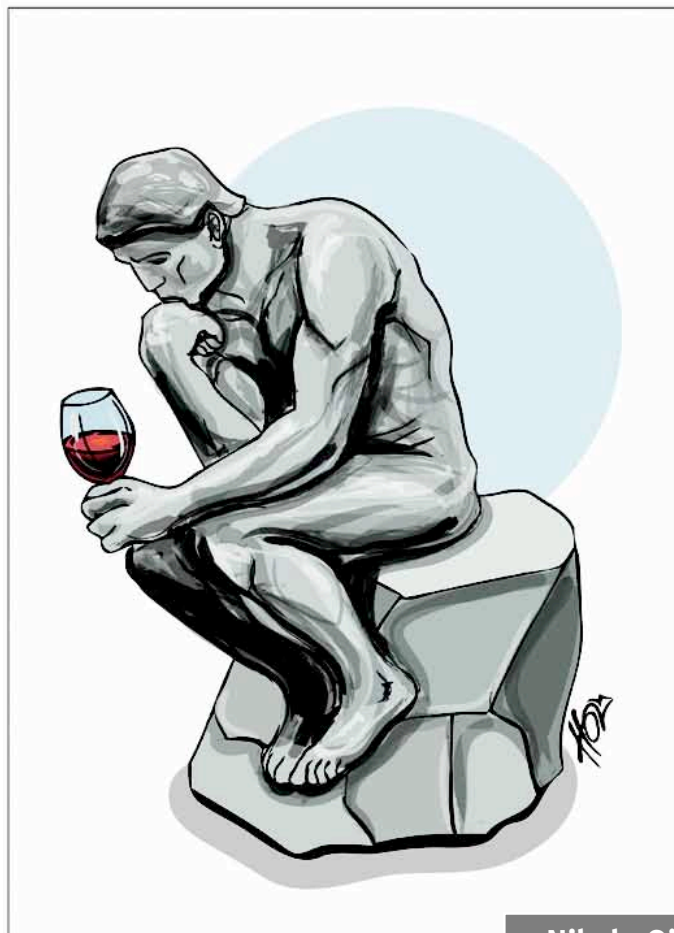
...

“Çekip gidene her şey mizah, kalıp bekleyene her şey şüirdir.”

Albert Camus

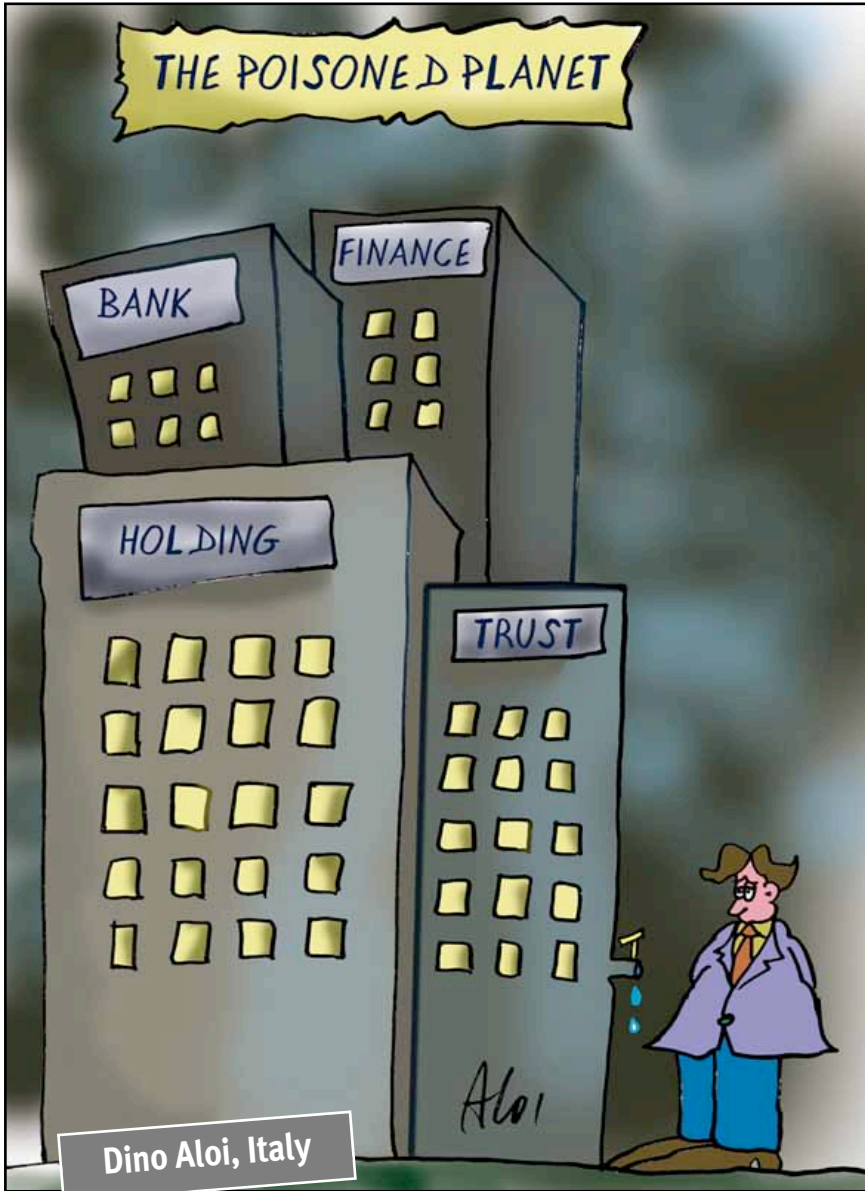
Behrang Jeddi, Iran

Nikola Ojdanic, Serbia

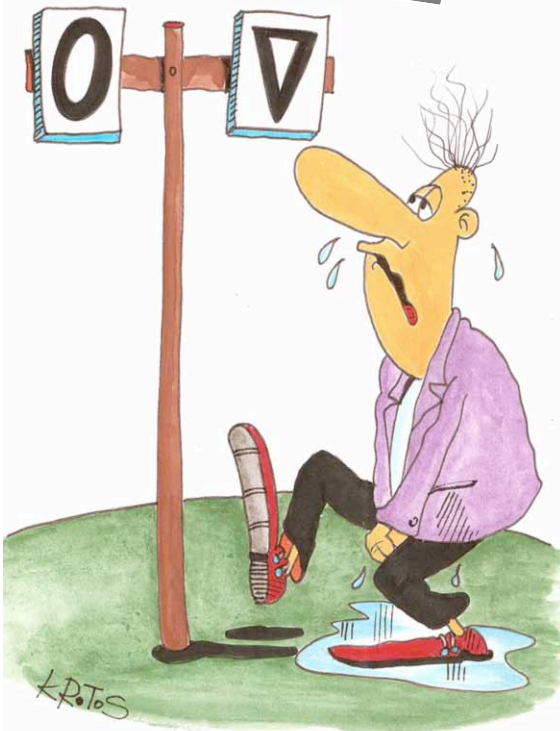
Kafa-dan'k!

KROTOS'UN MANYAKLARI

Tadeusz Krotos, Poland

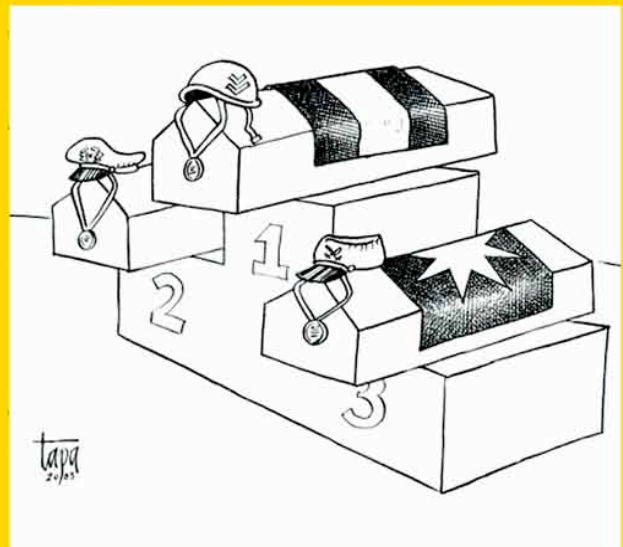
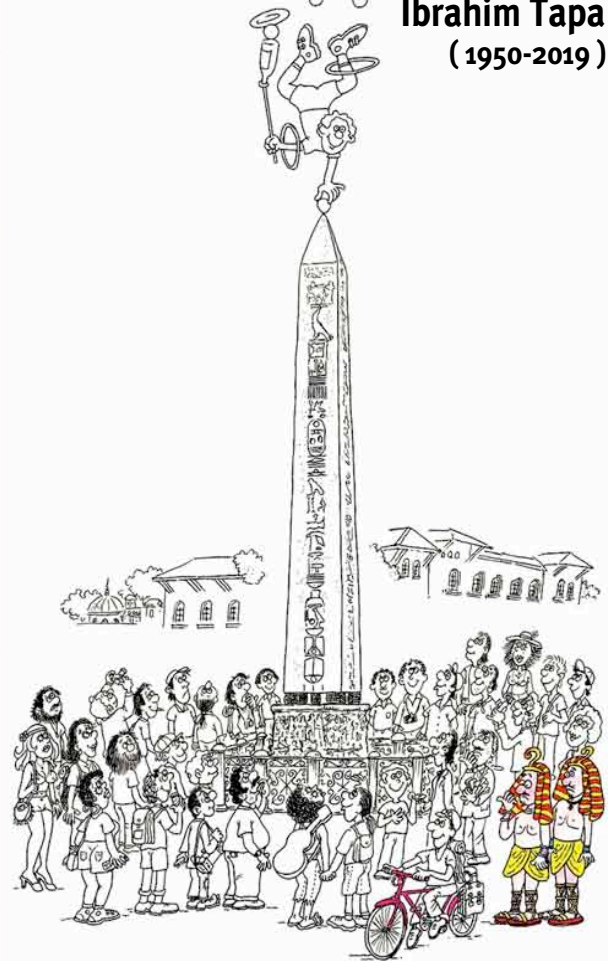

Tapa

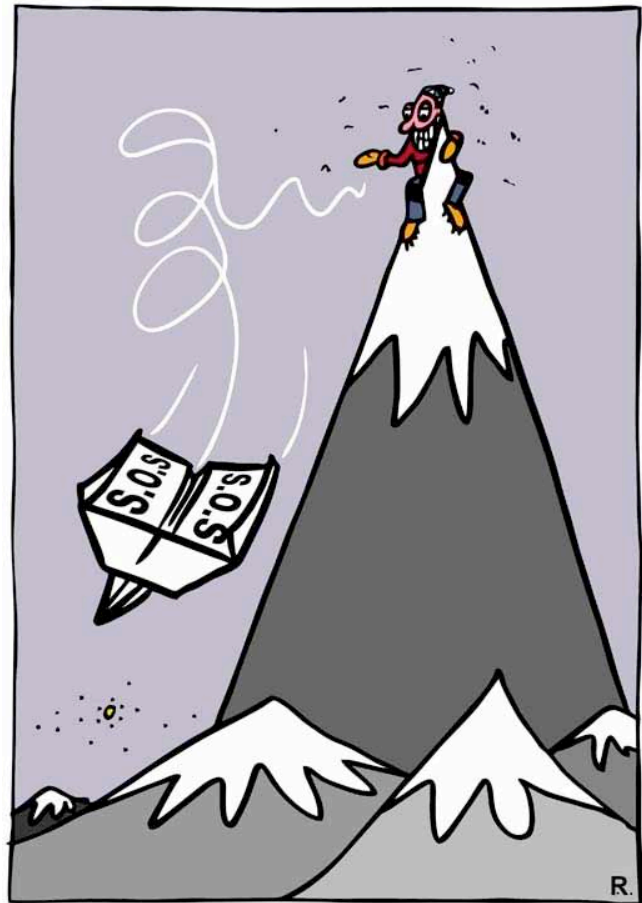
TURKISH MASTER CARTOONIST

İbrahim Tapa
(1950-2019)

PAVELden

Pavel Rchytarik, Czech

Hasan Pulur'dan

Bazı fıkralar, bazı hikâyeler vardır ki yeri gelince ondan daha iyisi bulunamaz.

Mesela, "Dur bakalım n'olacak?" diye bir fıkra vardır ki!

Adam iş gezisine çıkmış, dönmüş, akşam yemekte karısına sormuş:

"Eee anlat, bakalım, ne var, ne yok?"

Kadın, şuradan, buradan bir şeyler anlatmış, adam yetinmemiş:

"Başka başka ne var?"

"Valla ne olsun işte, bir de şey oldu ama!"

Adam hemen dikilmiş:

"Nedir, ne oldu?"

Kadın başlamış anlatmaya:

"Yahu geçen gün çarşıya çıkmıştım, peşime biri takıldı. Bilişin ben sokakta çok cıddıyım, yüz vermeden yürüdüm, gittim ama biraz sonra baktım ki herif peşimde..."

"Eee, dur bakalım n'olacak?"

"Dairenin kapısını açtım, döndüm kapayacağım, adam da içeri girmez mi?"

"Eeee, dur bakalım n'olacak?"

Neyse paketleri bıraktım, yatak odasına geçtim, adam da benimle beraber..."

"Eeee, dur bakalım n'olacak?"

"Perdeleri kapattım, soyundum, dökündüm, çok yorgundum, söyle bir yatağa uzandım, baktım adam da benimle birlikte yataкта..."

"Eeee, dur bakalım n'olacak?"

Kadının tepesi atmış:

"Ulan salak, daha dur bakalım n'olacağı kaldı mı? Olanlar oldu, anlasana!"

Her şeyi, her olayı. "Dur bakalım n'olacak?" diye aptal aptal seyredenlere sunulur.

...

Köyün birinde dört vakit namaz kılarlarmış, lakin o bile çok gelirmiş...

Hocayı yakalayıp, kasabaya göndermişler:

"Git, şu kadiya söyle, dört vakit namaz bize çok geliyor, şunu üç vakite indirversin!"

Hoca gitmiş, gitti gelmez, uçu konmaz, hiç haber yok!

Ama hoca ne yapsın, nasıl kadiya gidip, şu namazı üçe indir desin, zaten bir vakit eksik kılıyorlar... Fakat başka çaresi de yok, köy halkı ondan haber bekliyor...

Bir gün bütün cesaretini toplayıp, kadının huzuruna varmış:

"Kadı efendi bir maruzatım var!"

"Söyle!"

"Bizim köy halkı, üç vakit namaz kılmak istiyor!"

"Ne demek o?"

"Şimdiye kadar dört vakit kılıyorlardı ama bu da fazla geliyormuş!"

Kadı yerinden fırlamış:

"Bre yıkıl git karşımdan, namaz beş vakittir, melunlara söyle, bir daha duymayayım, beş vakit namaz kılacaklar!"

Hoca çıkmış yola, gece gündüz yol almış, uzaktan köy görünmüş...

Köylü de gözcü çıkmış, hocayı bekliyor...

Hoca ses menziline yaklaşınca hep birlikte bağırışlar:

"İndirdi mi, indirdi mi?"

Hoca elini tahmin edeceğiniz gibi yumruk yapıp sallamış:

"Nah indirdi, bindirdi, bindirdi!"

Gelenin, gidenden çok iyi olacağını sananlara sunulur!

...

Beyin oğlu, Çingene'nin kızâşık olmuş, ya kıza alacak ya canına kıyacak...

Oğlanın babası kalkmış, Çingene'nin kulübesine gitmiş, utana, sıkıla, ellerini ovuşturur ovuşturur halini arz etmiş:

"Çeribaşı hazretleri, bizim mahdum, sizin pek kıymetli, nadide kerime hanımınızın desti izdivacına taliptirler... Lütfen bu arzumuzu kabul buyurmanızın hassaten, rica ederim, kerem buyurun efendim!"

Çingene bir celallenmiş ki sormayın gitsin!

"Yıkıl git karşımdan be adam, benim senin oğlun gibi züppelere verecek kızım yok, defol, çık dışarı!"

Zavallı adam, bitkin, perişan eve dönerken yolda mahallenin kabadayısına rastlamış; başına gelenleri anlatmış...

...

Kabadayı teselli etmiş:

"Merak etmeyin beyefendi, siz onu bana bırakın, siz düğün hazırlığına başlayın!"

Kabadayı ertesi sabah yola çıkmış, Çingene'nin kulübesini görür görmez basmış narayı:

"Ulan çeribaşı ben geldim!"

Çingene fırlamış dışarı:

"Buyurun beyzadem buyurun, hoş geldin, sefa geldin, emret!"

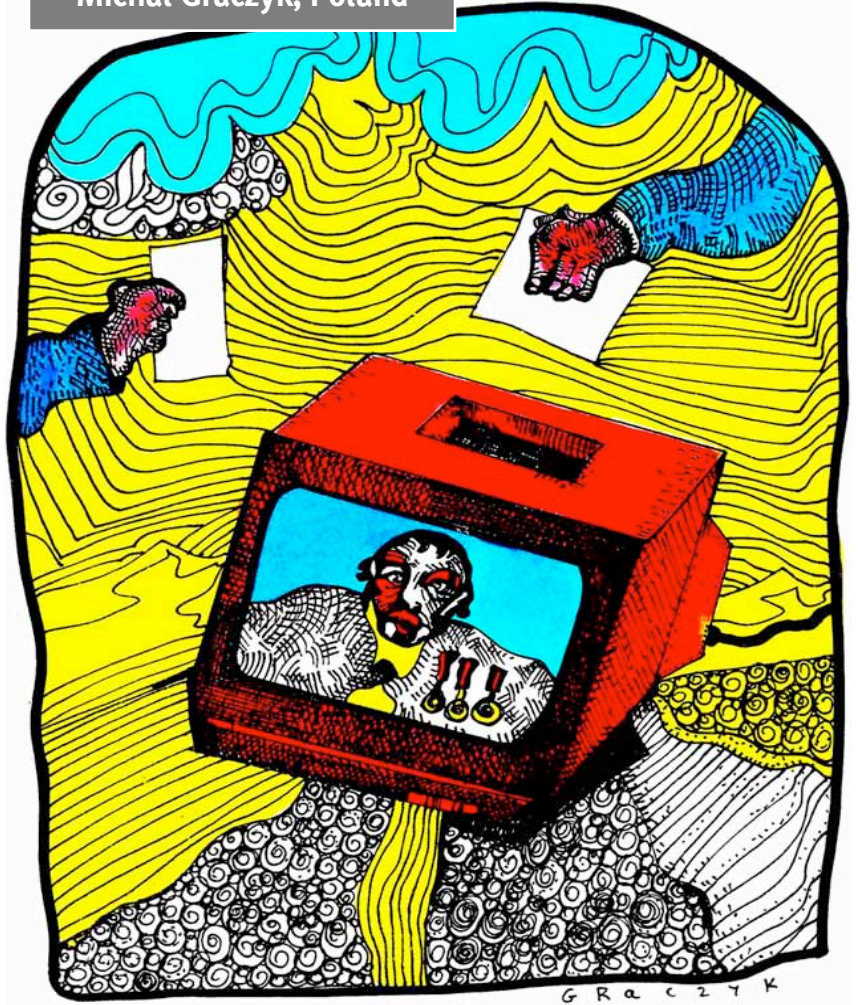
"Ulan sen kim oluyorsun da beyin oğluna süümüklü kızını vermiyorsun! Yakarım lan seni!"

Çingene boynunu bükmüş:

"Aman beyzadem, kızını vermemek ne demek, istemesini bilmeli... Kızı gelip böyle isteseydi vermez miydin?"

Kimle, nasıl konuşulacağını bilmeyenlere sunulur...

Michal Graczyk, Poland

Osman Çolakoğlu, Türkiye

Elli yıl önce, bir Japon ikonu sessizce doğdu ve günümüzde bu karakter dünyanın en tanınmış markalarından biri...

Hello Kitty

50. doğum yıldönümü

by aziz yavuzdoğan

Ağzı olmayan ve sol kulağında güzel kırmızı fiyonklu sevimli beyaz yavru kediyi herkes bilir. Tam 50 yıl önce, 1974'te, bu sevimli yavru kedi ilk kez plastik bir çantada ortaya çıktı. Elli yıl sonra, Hello Kitty multi-milyar dolarlık bir marka ve küresel pop kültüründe her yerde bulunan bir karakter.

Bu sayımızda Hello Kitty'nin hikayesini ve dünyanın onun doğum gününü nasıl kutladığını anlatıyoruz...

Hello Kitty, Japon tasarımcı Yuko Shimizu tarafından yaratılan hayali bir karakterdir. O bir yavru kedi, ya da daha doğrusu beyaz bir Japon kedisinin antropomorfize edilmiş bir versiyonu.

Tanımlayıcı özellikleri ağız yok - bazıları bunun sadece kürkünün altına gizlendiğini söylüyor - ve çekici kırmızı bir fiyonk. Markanın sahibi olan Sanrio, her zaman görünür bir ağız olmamasının Kitty'nin tek bir dil konuşmadığı gerçeğini sembolize ettiğini iddia etti. Bu şekilde, kendi duygularını ona yansıtmak ve karakterle doğrudan bir ilişki kurmak Kitty ile etkileşime girenlere bırakılmıştır.

Hello Kitty hakkında çok az bilgi var ve belki de Kitty'yi evrensel bir karakter haline getiren minimalist tasarımı birlikte budur. Kitty White olan tam adını ve ailesiyle birlikte Londra'da yaşadığını biliyoruz: annesi, babası ve ikiz kız kardeşi Mimmy (sarı fiyonk ile ayırt edilebilir). Ayrıca 1 Kasım'da doğduğunu da biliyoruz, bu da onu Akrep burcu yapıyor ve beş elma boyunda ve üç kilo ağırlığında. Ama onun hakkında bildiğimiz en önemli şey, altın gibi bir kalbe sahip olması ve arkadaş edinmeyi sevmesi.

Elmalı kek, müzik, okuma ve seyahat tutkusunu gibi onun hakkında bilinen bu ve diğer birkaç ayrıntı, Hello Kitty'yi küresel bir popüler kültür ikonu haline getirdi. Bu nasıl oldu?

Bugün bir süperstar markası olan şey, lastik sandalet ve diğer aksesuarlar yapmaya başlayan bir Japon şirketine neredeyse tesadüfen yaratıldı:

Sanrio. Altmışlı yıllarda ve firmanın kurucusu Shintaro Tsuji, ayakkabılarının sevimli çiçeklerle süslenmesinde çok daha iyi sattığını fark etti.

Bu yüzden ürünlerini güzelleştirmek için bazı grafik tasarımcıları işe aldı, bunlardan biri Hello Kitty'nin "annesi" Yuko Shimizu'ydu.

1974'te Yuko Shimizu, küçük bir vinil cüzdana basmak için ağız olmayan, mavi tulumlu ve kırmızı fiyonklu bir yavru kedi çizdi: Hello Kitty doğdu! ■

● Hello Kitty İngiliz mi, Japon mu?

Birçok Hello Kitty meraklısı, beyaz kedinin kökeni hakkında tartıştı. Sanrio'ya göre Hello Kitty, Londra'da doğduğu için İngiliz. Aslında, gerçek adının Kitty White olduğu söyleniyor. Hello Kitty piyasaya sürüldüğünde, Japonya'da yabancı ülkeler modaydı. Ancak Hello Kitty'nin erkek arkadaşı Sevgili Daniel ile Japonya'yı tanıştırdığı Natsume yayınları tarafından yayınlanan bir Hello Kitty kitabında, tüm ailesiyle birlikte Japon tarzı bir evde yaşıyor ve hepsi akıcı bir şekilde Japonca konuşabiliyor. Hello Kitty'nin nereden geldiğine bakılmaksızın, açık olan bir şey var ki, bugün hala popüler olan sevimli ve sevimli bir karakter...

● Is Hello Kitty British or Japanese?

Many Hello Kitty enthusiasts have argued about the origin of the white kitty. According to Sanrio, Hello Kitty is British, as she was born in London. In fact, her real name is said to be Kitty White. At the time Hello Kitty was launched, foreign countries were trendy in Japan. However, in a Hello Kitty book published by Natsume publications where Hello Kitty introduces Japan to her boyfriend Dear Daniel, she lives in a Japanese style house with her entire family, and they can all speak Japanese fluently. Well, regardless of where Hello Kitty comes from, one thing is clear, she is a cute and lovable character that is still popular today.

Yuko Shimizu

Why does Hello Kitty have no mouth?

There are a few different theories about why Hello Kitty has no mouth. According to some sources, Hello Kitty was originally designed without a mouth so that she could be seen as a blank slate, and people could project their own feelings and emotions onto her. It is also possible that the design of Hello Kitty without a mouth was simply an artistic choice made by her creator, Yuko Shimizu.

...
Hello Kitty'nin neden ağzı olmadığına dair birkaç farklı teori var. Bazı kaynaklara göre, Hello Kitty başlangıçta ağzı olmadan tasarlandı, böylece boş bir sayfa olarak görülebildi ve insanlar kendi duygularını ve duygularını ona yansıtabildiler. Hello Kitty'nin ağızsız tasarımının, yaratıcısı Yuko Shimizu tarafından sanatsal bir seçim olması da mümkündür.

Kitty's friends

This year, the world celebrates the 50th birthday of this pop culture icon

Hello Kitty 50th Anniversary

Fifty years ago, a Japanese icon was quietly born. Today, that character is one of the world's most recognisable brands: Hello Kitty.

Everybody knows the adorable white kitten with no mouth and pretty red bow on her left ear. Exactly 50 years ago – in 1974 – this cute kitten appeared for the first time on a plastic purse. Five decades on, Hello Kitty is a multi-billion dollar brand and a ubiquitous character in global pop culture.

Inside this issue, we're telling the story of Hello Kitty and how the world is celebrating her birthday...

Hello Kitty is a fictitious character created by Japanese designer Yuko Shimizu. She is a kitten, or rather an anthropomorphised version of a white Japanese cat.

Her identifying features are no mouth – some say that it's simply hidden under her fur – and a fetching red bow. Sanrio, the company that owns the brand, have always maintained that the absence of a visible mouth symbolises the fact that Kitty doesn't speak any one language. That way, it's left to those interacting with Kitty to project their own emotions onto her and build a direct relationship with the character.

There's scant information out there about Hello Kitty and it is perhaps this – together with minimalist design – that has made Kitty a universal character. We know her full name – which is Kitty White – and that she lives in London with her family: mum, dad and twin sister Mimmy (distinguishable by a yellow bow). We also know that she was born on 1 November, which makes her a Scorpio, and that she is the height of five apples and weight of three. But the most important thing we know about her is that she has a heart of gold and loves to make friends.

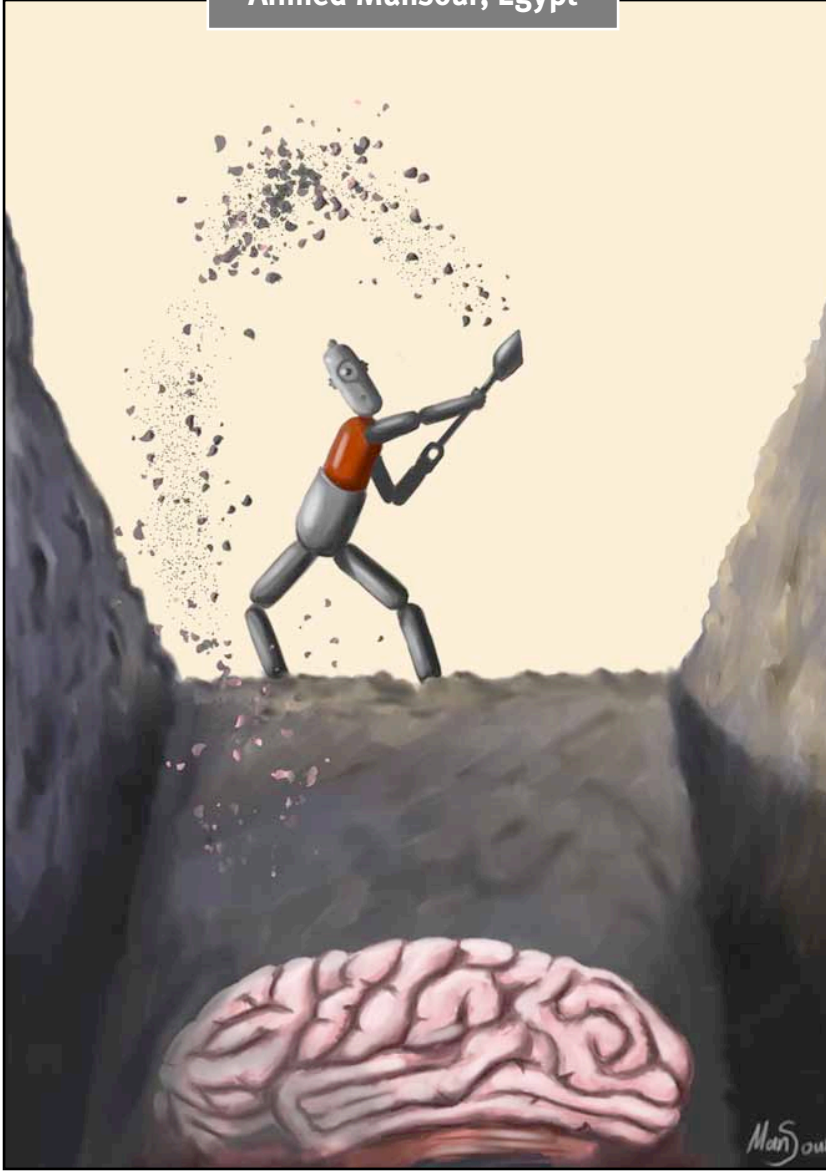
These and a few other details known about her – like her passion for apple cake, music, reading and travel – have made Hello Kitty a global pop-culture icon. How did this happen?

What today is a superstar brand was created almost by accident in a Japanese company that started out making rubber sandals and other accessories: Sanrio. It was the sixties, and the firm's founder – Shintaro Tsuji – realised that his shoes sold much better when they were decorated with cute flowers. So, to beautify his products, he hired some graphic designers, one of whom was Yuko Shimizu, the “mother” of Hello Kitty.

In 1974 Yuko Shimizu drew a kitten – with no mouth, blue overalls and a red bow – to print on a little vinyl wallet: Hello Kitty was born! ■

Ahmed Mansour, Egypt

Affetmek üzerine...

Pazar ayınınin sonunda rahip haftalık vaazını şöyle bitirdi.

“Demek ki, Tanrı adına ne yapmamız lazım? Düşmanlarımızı affetmemiz lazım. Şimdi, bu sohbetimizden sonra, aranızdan kaç düşmanlarınızı affetti?”

Cemaatin yarısından fazlası elini kaldırdı.

Rahip sorusunu yineledi...

Bu kez hepsinin elleri havadaydı, önlerindeki yaşlı teyze hariç...

Rahip sordu:

“Bayan Neely? Hayırdır?”

Düşmanlarınızı affetmek size bu kadar mı zor geliyor?”

“Düşmanım yok ki!” dedi Bayan

Neely,

o titrek ve son derece şeker haliyle!..

Cemaatten uğultular, şaşkınlık nidaları yükseldi, rahip devam etti...

“Oooo! Bu gerçekten

inanılmaz güzel bir şey! Kaç yaşındasınız Bayan Neely?”

“98!”

Cemaat ayağa kalkıp gözyaşları içinde alkışlamaya başladı...

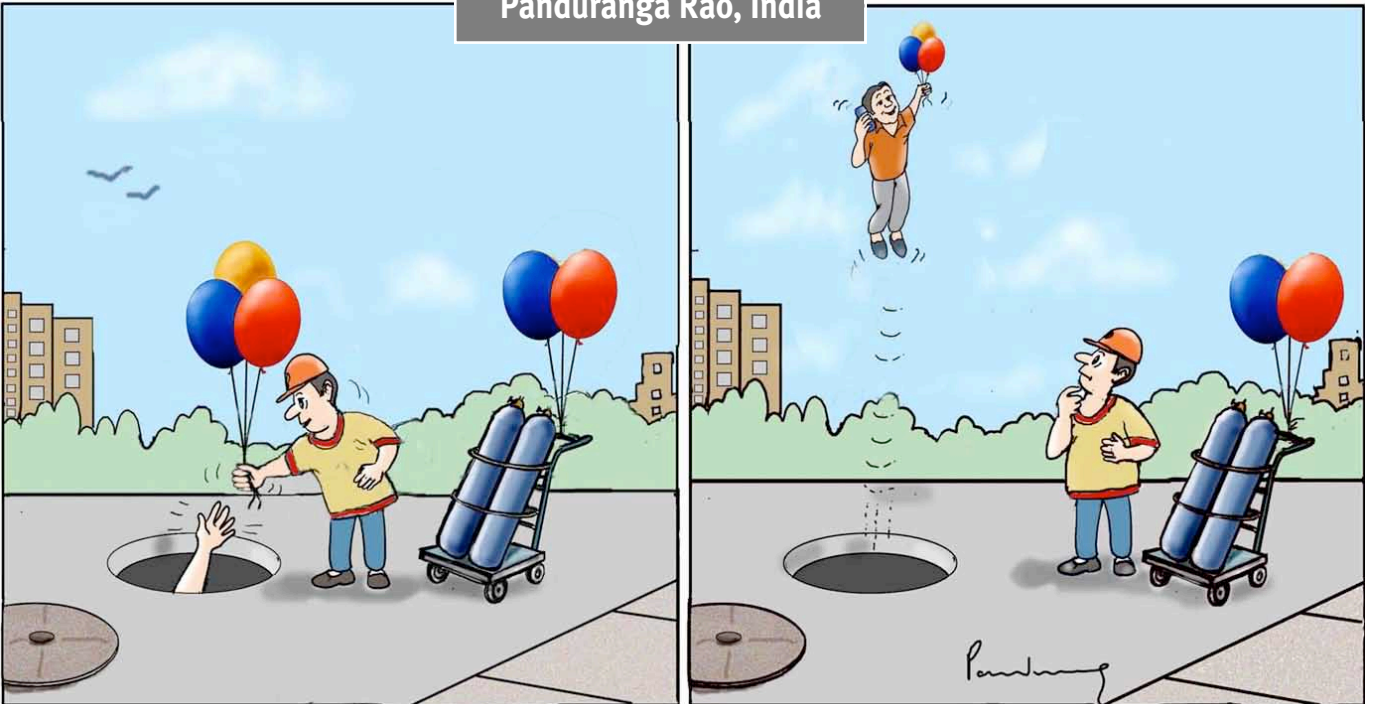
“Bayan Neely, lütfen, söyle yanıma gelir misiniz? Yavaş yavaş. Aman dikkat...”

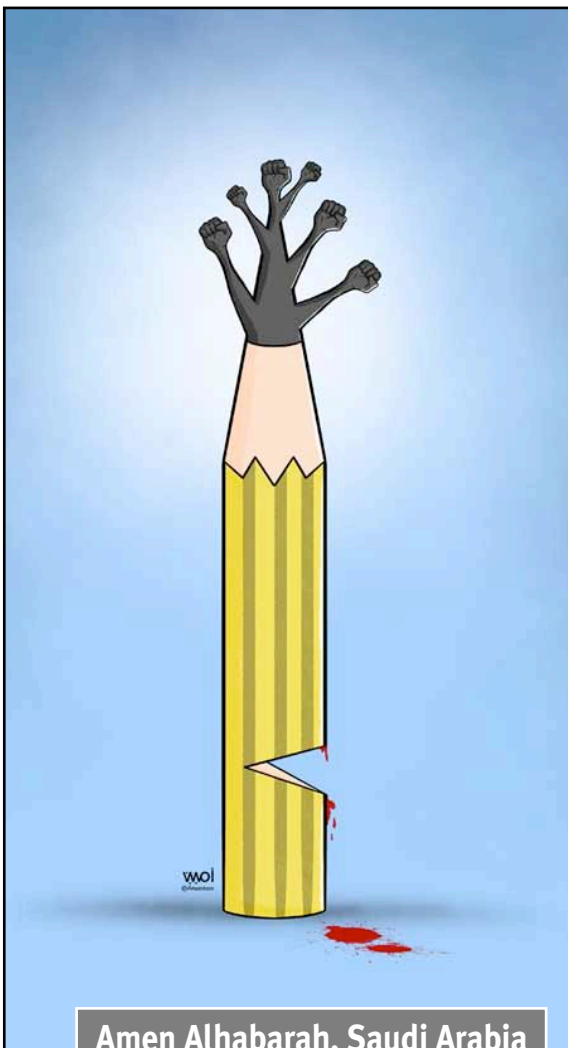
Hah! Tamammmmm. Lütfen buradan müminlerimize bu işin sırrını söyley misiniz? Nasıl oluyor da insanın 98 yıl gibi uzun bir ömür zarfında hiç düşmanı olmuyor?..”

Yaşlı kadın, küçük ve titrek adımlarla rahibe sırtını dönüp, cemaate baktı...

“Hepsi öldü şerefsizlerin...”

Panduranga Rao, India

Amen Alhabarah, Saudi Arabia

Xu Lin, China

Boedy Hari Pujionu, Indonesia

Internationally respected humor collection!

uluslararası saygın bir mizah koleksiyonu!

The published with the contribution
of the worldwide authors.

çevrimiçi okuyabilir ya da
sitemizden PDF formatında
indirebilirsiniz!

you can follow
on the digital
platforms..

Free!

**The worldwide
cartoonists
at your fingertips...**

**Parmaklarınızın
ucunda bir dünya
karikatür!**

International Humor Magazine

bi'şeylerde bi'şeyler
OLANLAR

Motor gücüne
güvenip de rezil
olanlar!

"Yalan Dünya" diye diye
gerçek olanlar!

Belgesel
ayağına malzeme
olanlar!

**Hayalle
yaşayanın!**

• Milli Eğitim eski bakanlarından **Ziya Selçuk** katıldığı bir TV programında çocukluk hayalini soran sunucuya, **"Benim hayalimde TIR şoförü olmak vardı"** demişti... Büyük hayaller insanları nerelere getiriyor Tanrım! Çocukluğunda kamyon şoförü olmak isteyenlerin büyüyünce neden bakan filan olmadıklarını daha iyi anlayabiliyoruz...

HIRSLI BİR DENEY

Robert eşine “*şimdi uzun bir seyahata çıkacağım, yıllarca beni görmeyeceksin ama geri döneceğim*” dedi.

“Nereye gidiyorsun?”

“Geleceğe gideceğim. Beni gördüğün zaman kızacağına eminim ama bu uzun sürmeyecek çünkü seni gördükten sonra tekrar kaybolup, beş dakika sonra tam burada olacağım.”

Robert'in karısı şaşırmişti.

“Emeklilik tasarruf hesabımızı nereye yatırıp yatırmasam diye tereddüttüyüm, yirmi yıl ilerisine gidip ona göre karar vereceğim.”

“Ya dönemezsen ne olacak?”

Bir saniyelik sessizlik. “Umarım doğru bir karar vermişimdir.”

“Akşam yemeğine ne istersin?”

“Şimdi bilmiyorum, beş dakika sonra söylerim.”

Robert bodrum kata indi. Karısı hala şaşkıncı ama Robert'in değişik bir adam olduğunu bildiğinden mutfığa dönüp kocası istesin, istemesin yemek yapmaya başladı. Tüm bunların ne anlamı olduğunu bilmiyordu ama birkaç dakika sonra bu konuşmayı tamamen unuttu.

O öğleden sonra Robert'in karısı bodrumun kapısını vurdu ve bekledi. Tekrar tekrar kapıyı vurdu. Hiç ses yoktu. Sonunda kapıyı açıp, laboratuvara gitti. Robert ortada yoktu, yukarı çıktığını görmemişti. Nereye kaybolmuştu?

Çorba hazır olup, ortalık karardığında, Robert'in eşi hala adama sesleniyordu ama evde çıt yoktu. Kadın “*bu boşuma gitmedi, daha önce hiç akşam yemeğini kaçır-mazdı.*” diye düşündü.

Robert'in yemeği soğumuştur ve karısı sıcak kalsın diye fırına koyup, Robert'in gelince farkedeceğini umdu. Sabahleyin Robert'in tabağı hala sıcaktı ama yemeğe dokunulmamıştı. Eşi tekrar ismini seslendi ama boşuna, evde kimse yoktu.

Birkaç gün sonra Robert'in eşi polise gidip olanları anlattı. Adamlar bir ipucu bulmak için evi aradılar ama tüm buldukları bodrum kattaki yuvarlak, soluk bir izdi.

“Gitmeden önce bir şey söyledi mi?”

“Beş dakkeya dönerim, dedi.”

Polisler gidip, günler, haftalar, aylar geçtikten sonra olay resmen kapandı. Robert kayıptı ama herhangi bir sahtekarlık bulunmadığından karısını terkettiği sonucuna vardılar.

Yıllar geçti, Robert'in eşi kıt kanaat geçinecek bir iş bulmuştu. Çalışırken, her

gün kocasına lanet etti. Onu asla affetmeyecekti. Asla! Yüzü kırışmış, o güzel gülüşlü kadın somurtuk birine dönüşmüştü.

Sonunda, eşinin gitmesinden yirmi yıl sonra, kadın mutfakta otururken bodrumdan bir ses geldi. Kadın korkuyla ayağa fırladı. Aşağıda kim vardı? Yukarı çıkan ayak seslerini duydu, kapı açıldı ve gözlerinin önünde duran Robert'ten başkası değildi. Gittiği günden bu yana hiç değişmemişti.

Kadın “Sen” demeyi başardı.

Robert “*Pekala, emeklilik tasarruf hesabımız ne değerde?*” diye sordu.

“Neredeydin?”

“*Bunun önemi yok. Önemli olan emeklilik tasarruf hesabımız. Akıllıca kullanıp kullanmadığımı bilmeliyim.*”

“*Yirmi yıl önce beni beş parasız terkettin ve o hesapta para kalmasını mı bekliyorsun?*”

Robert “*Hepsini harcadın mı?*” diye sordu.

“*Ah! Harika! Harika! Hemen dönerim.*”

Robert dönüp, bodruma gitti.

“*Robert! Robert! Neredesin?*” Fakat karısı parlak mavi bir ışıktan başka bir şey görmedi. Robert yine kaybolmuştu.

Robert'in eşi yemek masasına geri döndü. Oturup neler olup bittiğini anlamaya çalıştı. Kafası durmuştu, düşünemiyordu. Robert gittiği zaman, tasarruf hesabına önce dokunmamıştı, olanları hatırlamaya başlıyordu. Para bir fona yatırılmıştı. Yirmi yıl çekemeyecekti. Sonra yetkililerin ona eşinin onu terkettiğini, nerede olduğunu bulunmadığını ve resmen olarak ölü kabul edilirse, yirmi yıl beklemesine gerek kalmadan paranın yasal sahibi olacağını söylediklerini anımsadı.

Bodrumdan yine ışıklar ve ayak sesleri geldi, Robert mutfığa döndü.

“Para?”

“*Sana, harcadım dedim.*”

“*Fona yatırmıştım.*”

“*Seni resmen ölü olarak beyan ettirdim.*”

Robert “*Aman ya!*” dedi ve tekrar gitti.

Yine ışık yandı ve Robert'in eşi allakbullaktı.

Kadın “*Harcadım mı? Neyi harcadım?*” diye düşündü. Robert onu terkettikten sonra biraz para bulmaya çalışmıştı. Emeklilik tasarruf hesaplarında ne kadar para olduğunu sorduğunda, Robert'in parayı çektiğini ve bir yere sakladığını söylemişlerdi. Ama nereye?

Eduardo Caldari JR, Brasil

Bir ışık daha yandı ve Robert tekrar mutfaktaydı.
"Bana ne bıraktığından haberin var mı? Yaşamam için tek kuruş bırakmadın!"

Robert "Bunların hepsi kötü bir rüya olacak!" dedi.
"Eğer arka bahçede gömülü biraz para bulmasaydım geçinemezdim."
"Altınları mı buldun?"
"Demek paraları oraya gömmüştün! İyi, onları bulup hepsini harcadığıma memnunum!"

Robert yine bodruma indi ve kayboldu. Karısı bir müddet dönmesini bekledi ama adam dönmedi. Kadın yukarı çıktı ve yemek yapmaya başladı. Kocasını düşünüp ona küs kalmaya devam etmeye çalıştı. Kendisini terketmek mi? Asla terketmemişti. Nasıl bir hayal gücü vardı? Kadın dolabı açarken Robert geldi.

Kadın "Akşam ne pişirmemi istersin? Henüz bir şeye başlamadım." dedi.

Robert masaya oturup "Beni yalnız bırak, aç değilim." dedi.
"Sorun ne?"
"Yirmi yıllığına o pis ellerini emeklilik paramıza dokunmadan geçiremez misin?"
"Ne?"
"Sahip olduğumuz tüm parayı harcamadan yirmi yıllığına gitmeme izin vermiyorsun, değil mi?"
"Sen neden bahsediyorsun canım? Gideli beş dakika olmadı ama bir şeyler canımı sıkmış."

Robert karısının gençliğine baktı.

Kadını öldürse ne olurdu? Onu şimdi boğar, geleceğe gider, parasına ne olduğunu öğrenir ve birkaç dakika öncesine geri dönüp, mutlu mesut yaşarlardı.
"Şu mutfak havlusunu versene!"

Robert'ın karısı havluyu adama verdi ve ümitsizce bir şaşkınlıkla adamın havluyu boğazına dolayı sıkırmaya başladığını gördü. Bir yandan da "merak etme sadece bir deney." diyordu.

Robert, bodruma indi ve yirmi yıl sonra ışıklar içinde geri geldi.

Bodrum katın merdivenlerinde bir erkek sesi
"Kim var orada?" diye sordu.

Robert bunu akıl edememişti. Saklanacak bir yer aradı ama çok geçti. Evin yeni sahibinin tüfeği vardı.

"Son duanı et!"
"Bekle! Açıklayabilirim!" Fakat çok geçti.
Robert anında vurulup, düşüp, öldü. Çok hırs dolu deneyin, çok acıklı bir sonu olmuştu... ■

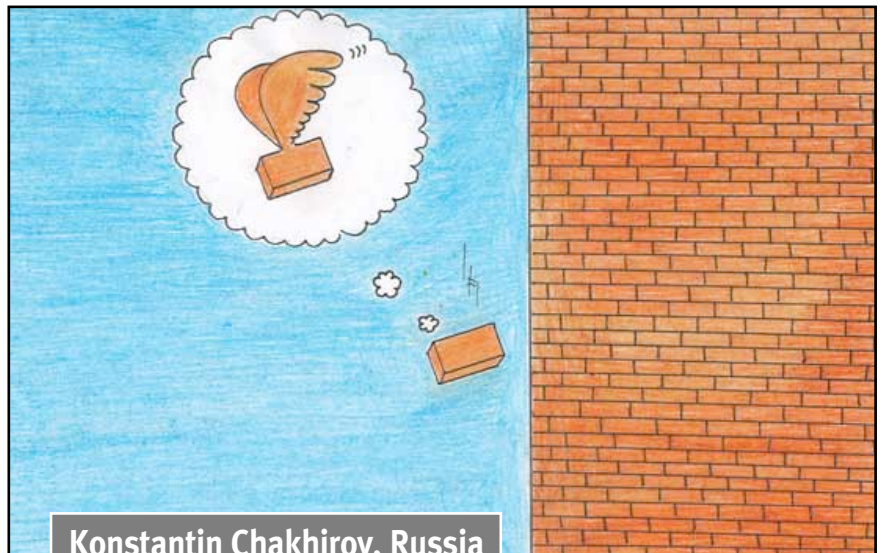
Anatoliy Radin, Russia

Roman Peshkov, Russia

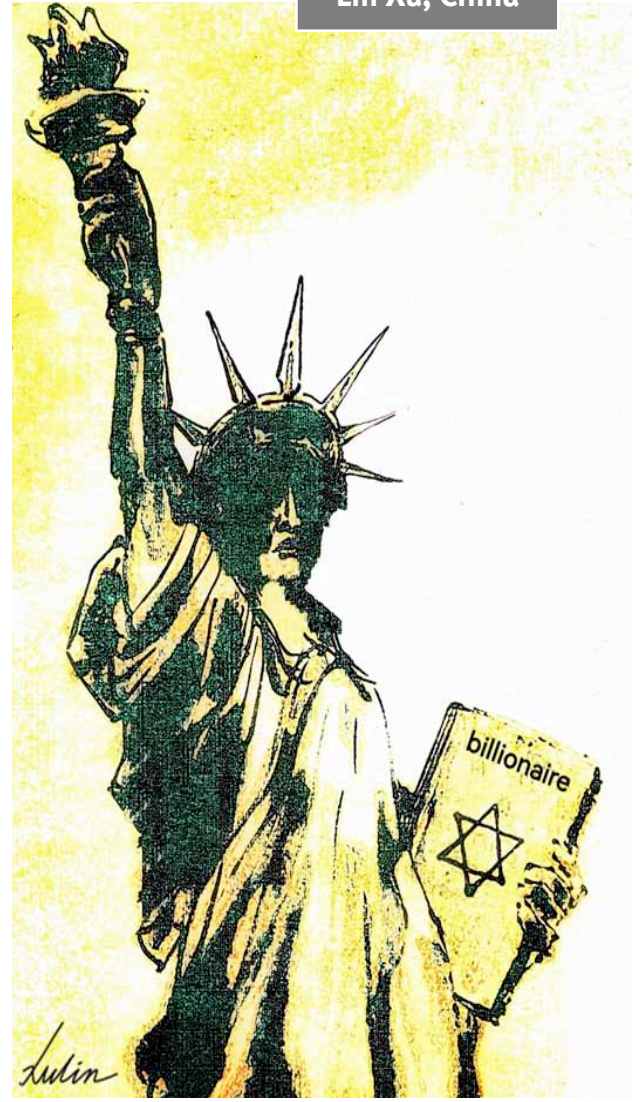
Konstantin Chakhrov, Russia

Ramazan Özçelik, Türkiye

Lin Xu, China

Liu Zhiyong, China

Muhammet Korkmaz, Türkiye

Ayhan Bora, Türkiye

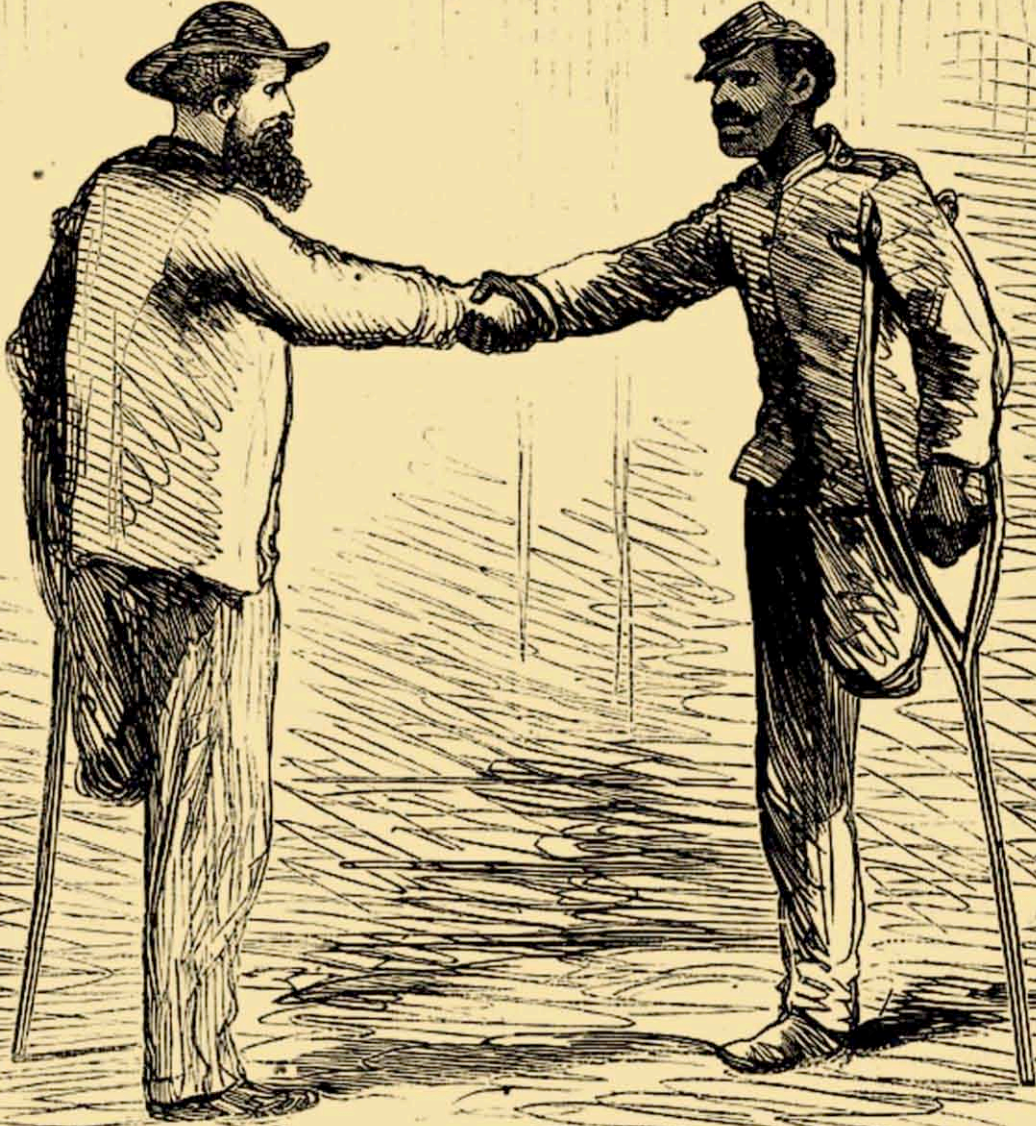

QUINTO 'dan

SUSAN K. ELLIOTT
(Harper's Weekly, April 22, 1865)
Collection New-York Historical Society.

*vintage
cartoon*

A MAN KNOWS A MAN.

“Give me your hand, Comrade! We have each lost a **LEG** for the good cause; but, thank **GOD**, we never lost **HEART**.”

- **MEETING AS EQUALS** / In this illustration, two veterans of the Civil War, one black and one white, greet each other as equals. The portrayal of them as mirror images — though only the black man is still in uniform — came within two weeks of Robert E. Lee's surrender and the assassination of President Abraham Lincoln.
- **EŞİT GÖRÜŞME** / Bu eski karikatürde; Amerikan iç savaşında ki dramı yansıtıyor. Bir siyah ve bir beyaz adam, birbirlerini eşit olarak selamlıyorlar. Robert E. Lee'nin teslim olması ve Cumhurbaşkanı Abraham Lincoln'un suikastının iki hafta içinde onlara yansımaları tasvir ediyor.

Old Master cartoonists..

..from arround the world

Piedistallo di pace capitalistica.
Kapitalistin barış kaidesi...

GIUSEPPE SCALARINI

Giuseppe Scalarini was born in Mantua on January 29th 1873. He is considered the creator of the satirical political cartoon in Italy. Satirical cartoonist for the newspaper of the Italian Socialist Party, the Avanti! 1911 to 1925, and a fervent anti-militarist and pacifist, was then harshly persecuted by the Fascists. In the neatly

drawn cartoons he captured some of the most dramatic moments in Italian history. His cartoons rarely pictured joy, hope or victory; though deeply convinced of the need to fight for change (he spent many years in prison during the 20 years of Mussolini's dictatorship) he always preferred to depict the cruel, malevolent face of the traditional enemies of the working class.

La riforma al regolamento della Camera 10/5/24

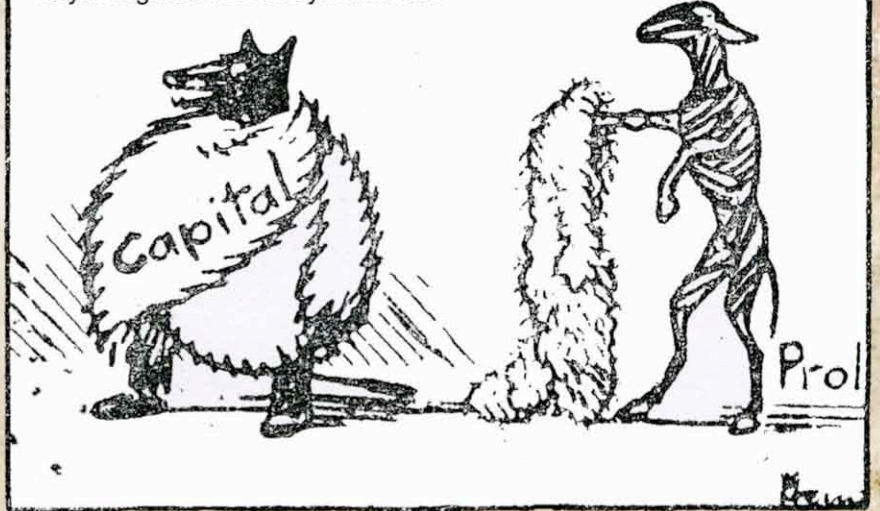
Giuseppe Scalarini (1873-1948). İtalya'da siyasi hiciv karikatürünün yaratıcısı olarak kabul edilen Scalarini, Mussolini diktatörlüğünde 20 yılını hapisnede geçirmiştir. İtalyan sosyalist partisinin yayın organı Avanti'de çizen karikatürcü, belki de İtalya tarihinin en dramatik hayatını yaşayan sanatçılardan biridir. O her zaman çizgileriyle işçi sınıfının yanında yer almış ve kapitalizmin acımasız, kötü niyetli yüzünü korkusuzca sergilemiştir.

Il papato

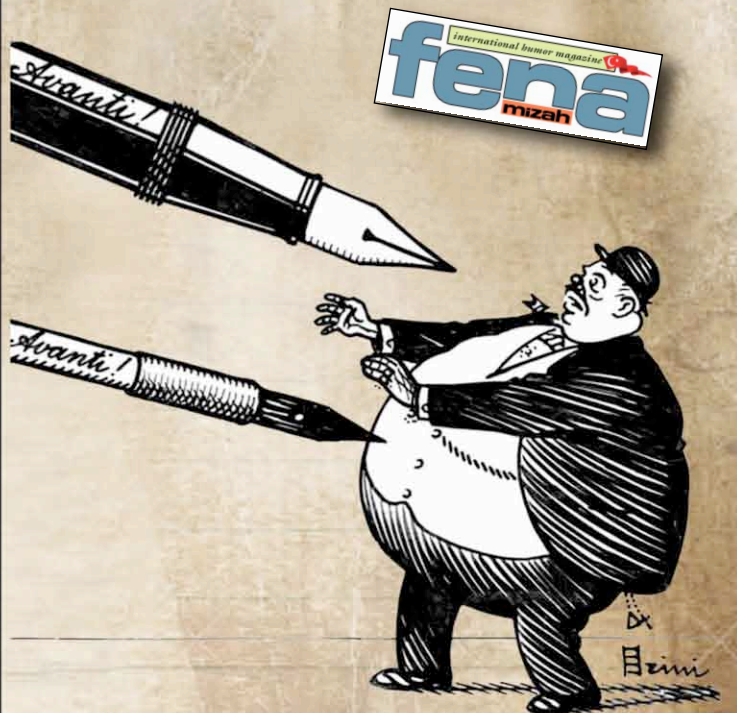
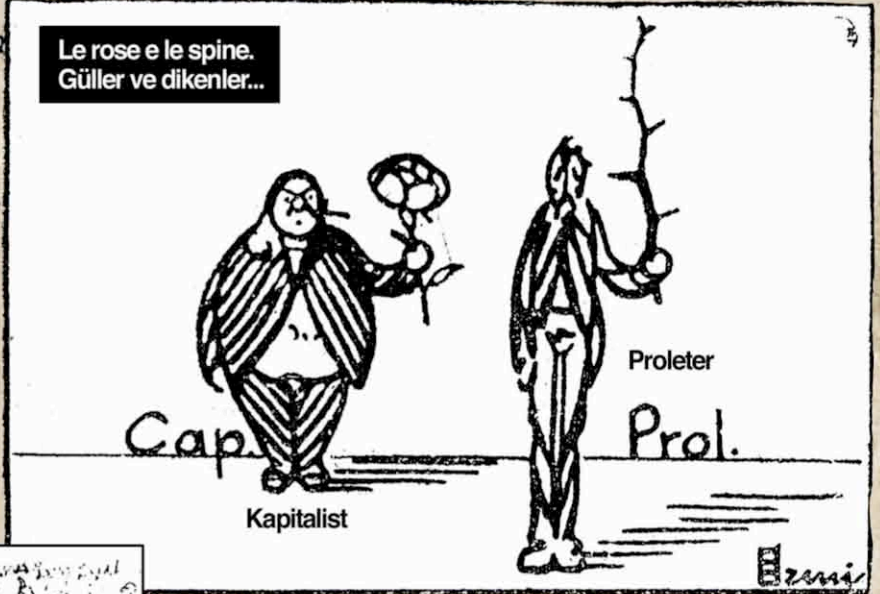

"Sotto la maschera di Morte, è il capitalismo!"
"Ölüm, bu kapitalizm maskesinin ardındadır!"

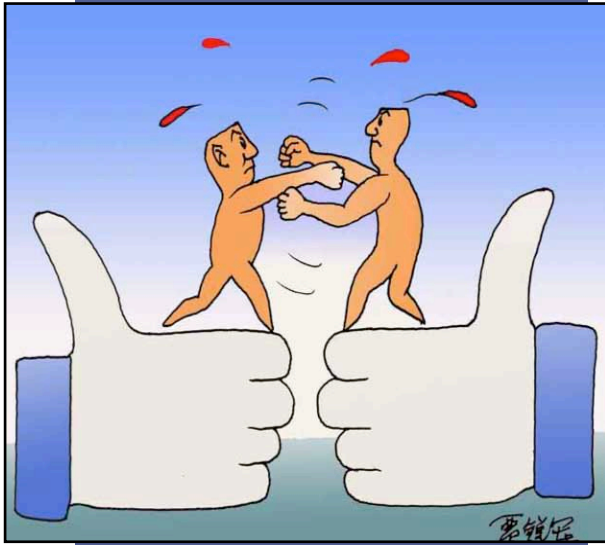
La pecora dà la lana e trema dal freddo.
Koyun soğuktan titrese de yününü verir.

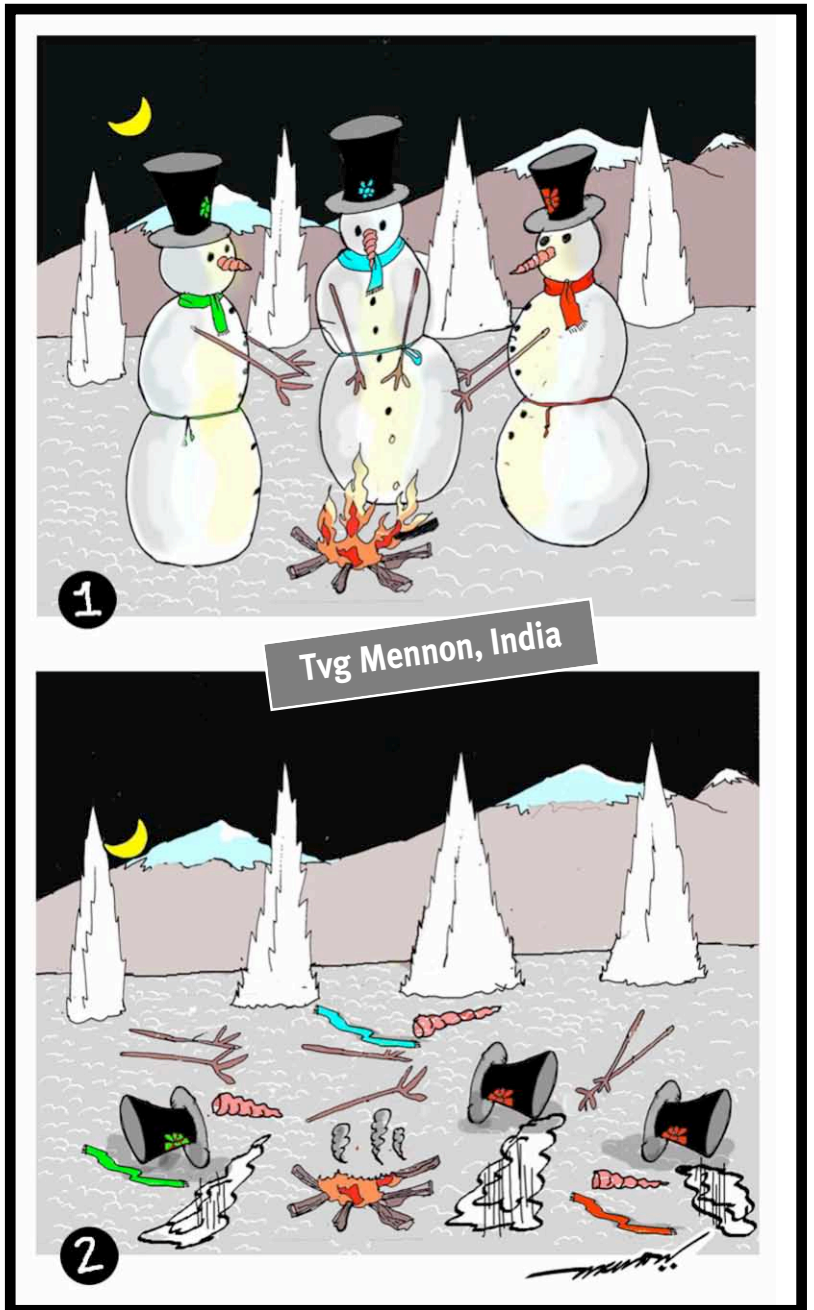
Le rose e le spine.
Güller ve dikenler...

Jia Rui Jun, China

Gönen Pasin, Türkiye

Tvg Mennon, India

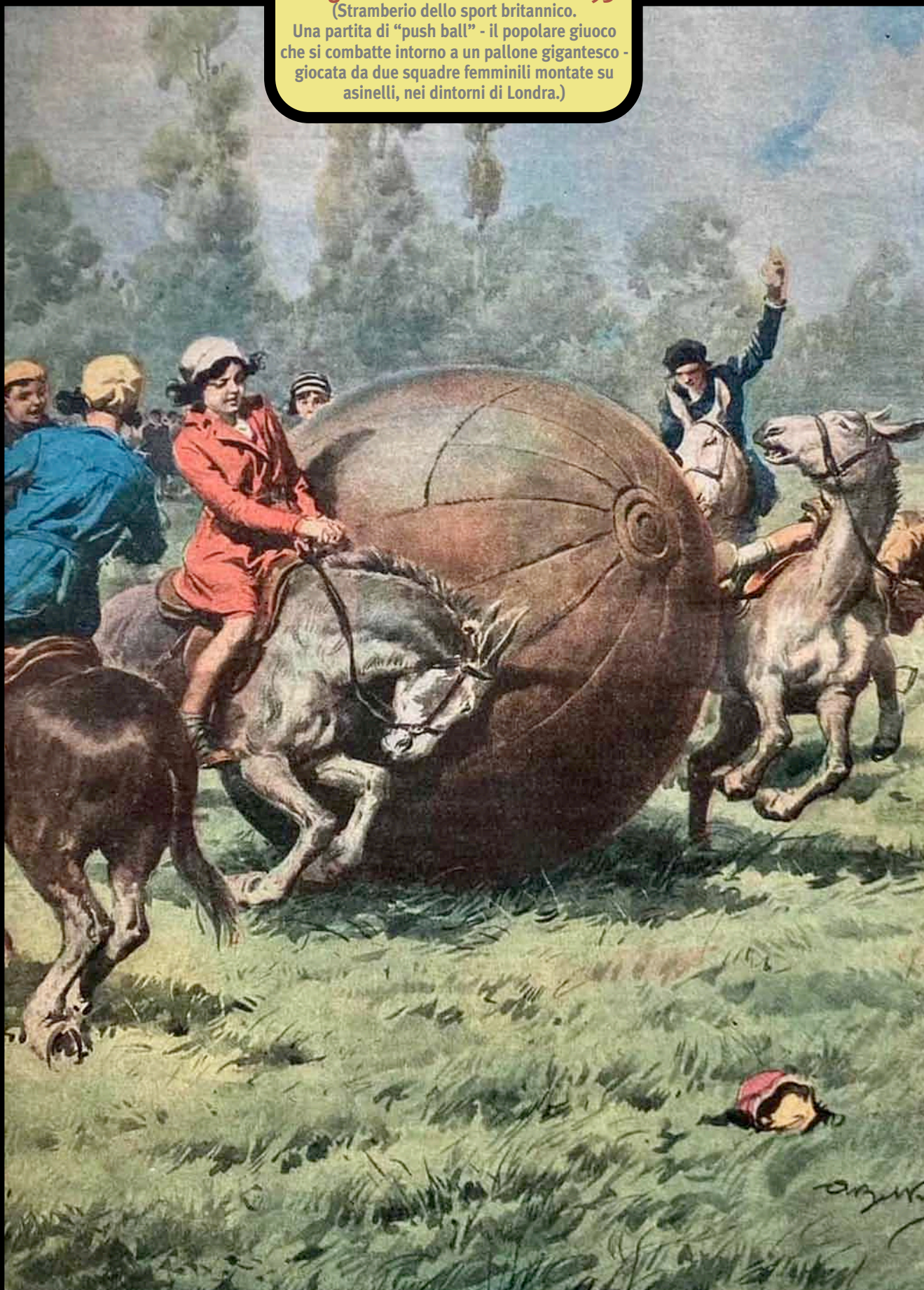

ILLUSTRATION

Disegno Di Achille Beltrame - 1931

(Stramberio dello sport britannico.

Una partita di "push ball" - il popolare giuoco che si combatte intorno a un pallone gigantesco - giocata da due squadre femminili montate su asinelli, nei dintorni di Londra.)

Invitation To Participate In The Damanhour Women's International Caricature Festival Exhibition, Second Edition March 2025

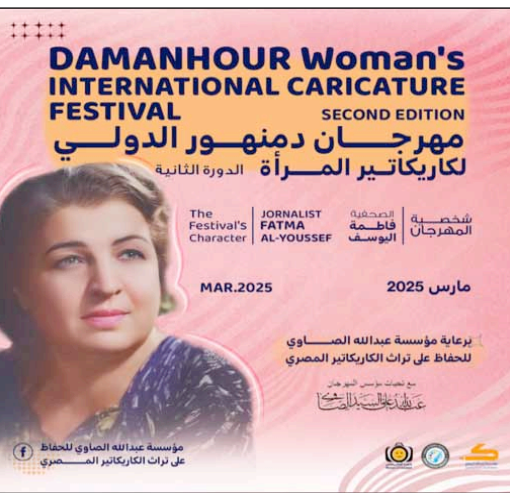
The Caricature Memory Project, part of the Abdallah El-Sawy Foundation for Egyptian Caricature Heritage Preservation, announces the opening of the Damanhour Women's International Caricature Festival Exhibition, second edition, March 2025, in accordance with the following terms and conditions:
First: Cartoon Department

Theme: Women's Economic Empowerment

Increase women's economic participation and empowerment through comprehensive and sustainable private sector development, improve the business environment, and promote a culture of entrepreneurship for women in various sectors, including agribusiness and technology; Agribusiness and technology; to contribute to the creation of suitable job opportunities for women in these sectors.

Second: Caricature Portrait Section

Caricature of Fatma Al-Youssef (1898-1958), a Lebanese actress and journalist of Turkish descent. She is considered one of the most famous women who worked in art, journalism and politics in the first half of the twentieth century in Egypt, and the mother of the great Egyptian writer: Ihsan Abdel Quddus. She worked as a theatre actress at the beginning of her life, then retired from acting and turned to journalism, founding the weekly magazine Roze Al-Youssef in 1925, then the daily newspaper Roze Al-Youssef in 1935, and in 1956 the magazine Sabah Al-Khair. In recognition of her contribution to Egyptian journalism and cartooning, and in celebration of the 100th anniversary of the publication of Roze Al-Youssef magazine, she was chosen to be the character of the second edition of the Damanhour Women's International Caricature Festival in March 2025.

EXHIBITION RULES

- Participation is open to cartoonists from all over the world over the age of 18.
- One work can be entered in each section.
- JPEG format, 300 dpi
- The size of the panel is A3, not exceeding 2 MB.
- Colour or black and white, as well as hand-drawn or digital works are accepted.
- The artist's name and country should be written at the bottom of the work as in

the following example Abdallah El-sawy - Egypt

- Send a Word document with the work containing the following information: Title of the work, name and address, email address, phone number, a brief biography of the artist, and a high-quality photograph.
- The drawing must be specially prepared for the exhibition and must not have been previously entered in any other competition or exhibition.
- Participating works must not violate intellectual property rights laws.
- The participant acknowledges his/her ownership of the submitted drawing and allows the organising committee to use all or some of the participating works for publicity and publication free of charge, while publicising and promoting the festival, through print, publication and promotion, through print and visual media.
- Three works in each field will be selected by an international jury to receive certificates of recognition and a festival shield.
- The best drawings in each field will be selected to participate in the festival's exhibition by an international jury.
- All participants will receive a certificate of participation and an electronic copy of the festival catalogue.
- Send the works to the following email address: memoryofcaricature2012@gmail.com
- The deadline for entries is 31 December 2024.
- We are pleased to invite you to visit the official page of the organization On Facebook
- ElSawy Foundation for Egyptian Caricature Heritage Preservation

THANK YOU FOR PARTICIPATION
Abdallah El-sawy

KATILIM KOŞULLARI

YAPAY ZEKA İLE ÜRETİLMİŞ ÇALIŞ- MALAR YARIŞMAMIZA

KABUL EDİLMEYECEKTİR.

Yarışmanın konusu serbesttir.

Yarışmaya gönderilecek karikatürler

2024 yılında çizilmiş olmalıdır.

Yarışma bütün dünya karikatürcülerine açıktır.

Daha önce başka bir yarışmada ödül almamış olmalıdır.

Yarışmaya üç karikatür gönderilebilir.

Son katılım 1 Kasım 2024

Gönderilecek karikatürlerin boyutları

A4 veya A3 boyutunda olmalıdır.

Katılanlar eserlerinin arkasına adını,

soyadını, adresini, telefon numarasını,

ülkesini yazmalıdır. Sanatçılar kısa

özgeçmişlerini karikatürlerine eklemeli-
lidir.

Karikatürler posta veya elektronik posta

yolu ile gönderilebilir. E-posta ile gön-

derilecek eserler [karikaturculerderne-](mailto:karikaturculerderne-gi34@gmail.com)

gi34@gmail.com adresine A4 boyut-

larında, 300 dpi, JPEG veya TIFF for-

matında, her eser en fazla 3 MB ve kişisel

bilgilerini (ad, soyad, posta adresi, e-

mail adresi, kısa biyografi, foto) bir

.doc format dosyası halinde eklenmiş

olarak göndermeleri rica olunur.

THE CONDITIONS

WORKS PRODUCED WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE WILL

NOT BE ACCEPTED IN OUR
COMPETITION.

The subject of the Competition is free.

The cartoons to be sent to the contest
must be drawn in 2024.

The Competition is open to caricatur-
ists from all over the world.

The caricatures must not be awarded
by another Competition.

The caricaturists can participate at the
Competition maximum with three cari-
catures.

Deadline 1 November 2024

The dimensions of caricatures shall be
in A4 or A3 size.

The caricaturists have to write in their
names and surnames, address, tele-

phone number and their countries on
the back of their works of art. And

their CV's (curriculum vitae) have to
be added to their caricatures.

We kindly request that those who will
participate in our contest digitally send

their cartoons to [karikaturculerderne-](mailto:karikaturculerderne-gi34@gmail.com)

gi34@gmail.com attached as a .doc in

A4 size, 300 dpi, JPEG or TIFF for-
mat, a maximum 3 MB per cartoon,

and including their personal informa-
tion (name, surname, mailing address,

e-mail address, short biography, photo)

Yarışmaya katılan tüm karikatürler

Karikatürcüler Derneği tarafından

İstanbul Büyükşehir Belediyesi

Karikatür ve Mizah Merkezi'nde sak-
lanacaktır.

Yarışmaya katılanlar bütün koşulları
kabul etmiş sayılırlar.

Yarışmaya katılan kişi gönderdiği her
bir eserin fikri haklarını Karikatürcüler

Derneği'ne devretmiş sayılacağı kabul

eder. Buna göre Karikatürcüler

Derneği sayılanlar dahil fakat bunlarla
sınırlı olmamak üzere çoğaltma, yayma

ve işleme hakları dahil tüm fikri haklara
sahip olacaktır. Bu hakları üçüncü kişil-

er aracılığı ile de kullanabilir.

ÖDÜLLER

Büyük Ödül: 70.000

Başarı Ödülleri (4): 15.000

Özel Ödüller: Çeşitli kuruluşların,
dernek, gazete, sanat dergileri, sendika,

ajans ve kişilerin koyacakları özel
ödülleri.

KATILIM ADRESİ:

44. ULUSLARARASI NASREDDİN

HOCA KARİKATÜR YARIŞMASI

KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ,

ANKARA TEMSİLCİLİĞİ

Meşrutiyet Cad. Konur Sk. No: 31/4

Kat: 2 Kızılay 06420 ÇANKAYA -

ANKARA / TÜRKİYE

All caricatures send to the Contest shall
be kept the Cartoonists Association in
the Istanbul Metropolitan Municipality
Cartoon and Humor Center.

The person participating in the compe-
tition accepts that they will be transfer-
ring the intellectual rights of each work
they sent to the Cartoonists
Association. Accordingly, Cartoonist
Association will have the rights,
includes but not limited to, the rights
to reproduce, disseminate and process
the cartoons participating in the com-
petition. Cartoonist Association can
also use these rights through third par-
ties.

THE PRIZES

Grand Prize: 70.000 (Turkish Lira)

Honour Prizes (4): 15.000 (Turkish
Lira)

Special Prizes: Special Prizes offered by
various establishments, associations,
newspapers, art magazines, syndicates
and agencies.

ADDRESS:

44th INTERNATIONAL NASRED-
DIN HODJA CARTOON CON-

TEST

KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ,

ANKARA TEMSİLCİLİĞİ

Meşrutiyet Cad. Konur Sk. No: 31/4

Kat: 2 Kızılay 06420 ÇANKAYA -

ANKARA / TURKEY

The worldwide cartoonists
at your fingertips...

Parmaklarınızın
ucunda bir dünya
karikatür!

international humor magazine
fena
mizah

international humor magazine

ferna

mizah

JULIO CARRION CUEVA - Peru